The Latvian Newspaper for Canada and U.S.A.

Published twice weekly by Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi", Inc. — Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephone. EM 8-0792. Editor in U.S.A. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA.

WEDNESDAY, MARCH 4, 1959.

LATVIJA
AMERIKĀ

18./763. n-rs. TREŠDIEN, 1959. G. 4. MARTĀ 9. gads

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi", inkorporēta. Redaktori: I. Vīksna, J. Vītols, A. Gailite, Redakcija un kantoris: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Tel. EMI 8-0792. ASV red. — A. Zvēriņš, 63 - 43 Bunnecke Court, Ridgewood 27, N.Y., U.S.A. Tel. EV 1-5212.

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par 1 mēn. $1.50; 3 m. $4.50; par 6 m. $8.50; par 1 gadu $16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $1.60, tekstā $3.20—$6.40 par vienu collas slejas telpu.

KREMLIS VAR RISKĒT AR KARU

„Bulta" jau bijusi novecojusi, pirms to sāka ražot

Agrākais Kanadas bruņoto spēku štāba priekšnieks ģen. Simonds nāk talkā ministru prezidentam Dīfenbeikeram un atklāj savas aiziešanas iemeslu.

Otavā. Kamēr 3.000 Avro strādniekiem darbs atkal nodrošināts un kamēr federālā un Ontario provinces valdības meklē ceļu pārējo atlaisto strādnieku nodarbināšanai, „Bultas" norakstīšana dzelžos vēl vienmēr apgādā opoziciju partiju deputātus ar municiju „valdības apšaudīšanai" parlamentā.

Bet pagājušās nedēļas nogalē ministru prezidentam Dīfenbeikeram radās gluži negaidīts sabiedrotais agrākā Kanadas bruņoto spēku štāba priekšnieka ģen. Simonda personā. Pēdējais atstāja militāro dienestu jau 1955. gadā, bet viņa aiziešanas iemesli nekad netika oficiāli publicēti. Tagad to izdarījis pats ģenerālis, paziņojot, ka galvenie aiziešanas iemesli bijuši neapmierinātība ar (liberāļu) valdības aizsardzības politiku, arī tās lēmumu turpināt pētījumus „Bultas" masveida produkcijas virzienā. Pēc ģen. Simonda domām, minētā lidmašīna bijusi novecojusi jau pirms tā sākta būvēt.

Ģen. Simonds neapmierinājās tikai ar liberāļu valdības aizsardzības politikas kritizēšanu, bet **uzbruka arī tagadējam aizsardzības ministram ģen. Pērksam, uzsverot, ka viņam neesot noteiktas un izstrādātas aizsardzības politikas.** Pašreizējā situācijā, kad Padomju Savienība tuvojas savas militārās varenības kalngaliem (ģen. Simonds apgalvo, ka Padomju Savienība šos kalngalus sasniegs 1960 gadā), tāds stāvoklis nav piedodams. Viņš nav daudz labākas domās arī par Sav. Valstīm, kuŗām bez tam vēl ir „ļoti slims prezidents un ārlietu ministrs."

Ģen. Simonds sagaida, ka maija parādē Padomju Savienība pierādīs pasaulei, ka tai ir starpkontinentālās raķetes un pie tam vēl lielā skaitā. Tad, kad šis skaits būs iesēdies Rietumu prātos, apmēram pēc pāris nedēļām, Maskava var īstenot savus draudus un nodot Austrumberlīni vācu komūnistu rokās. Laika ziņā tas saskan lieliski, **jo 27. maijs ir diena, kad krievi paredzējuši pārtraukt Austrumberlīnes pārraudzību.**

Bet ko tādā gadījumā darītu Rietumi? Kanadiešu ģenerālis domā, ka pastāv tikai trīs iespējas, no kuŗām neviena neko daudz nesola. Pirmkārt, Rietumi varētu atkārtot Mincheni — piekāpties un atkāpties. Otra iespēja ir noraidīt katru kompromisu un ar ieročiem salauzt eventuālu Berlīnes blokādi. Tas nozīmētu jaunu karu, bet Rietumiem, pēc ģen. Simonda pārliecības, pašreiz esot pietiekami zemes spēku, lai stātos pretī padomju un satelītu karavīru masām. Trešā iespēja būtu liela apmēra atomuzbrukums Padomju Savienībai — ar tragiskām sekām visā pasaulē. Bet jāatceroties, ka tie laiki, kad atomieroči bija tikai Sav. Valstīm, sen pagājuši. Ģen. **Simonds ļoti nopietni brīdina, ka Padomju Savienība pašreizējos apstākļos savu mērķu sasniegšanai var uzdrošināties riskēt ar jaunu karu; nākamos mēnešos Rietumiem ar šādu iespēju savos apsvērumos jārēķinās vairāk kā jebkad agrāk.**

PROF. P. LEJIŅA PROTESTS

ALA's priekšsēdis prof. P. Lejiņš nosūtījis Kristus baznīcu nacionālās padomes priekšsēdim Dr. E. Dālbergam rakstu, kuŗā izsaka asu protestu pret Klīvlendas konferencē pieņemtiem lēmumiem. „Pārsteigums un skumjas ir vislabākie apzīmējumi, lai raksturotu Amerikas latviešu masveida reakciju", teikts vēstulē. Tālāk aizrādīts, ka komūnistu filozofija ir diametrāli pretēja kristīgās civilizācijas morāles principiem. Ciešanas kādas komūnisms sagādājis cilvēkiem, nav aprakstāmas. Ir ļoti savādi, ja reliģiskas grupas nostājas kustības priekšgalā, kuŗas mērķis ir sadarbība ar šādu amorālu organizāciju. Miljoniem cilvēku, kuŗu galvenais „noziegums" komūnistu acīs bija viņu reliģija, plānveidīgi iznīcināti. Tāpēc Amerikas latviešiem ir grūti saprast Klīvlendas konferences lēmumus. Amerikā ir daudz latviešu, kuŗu piederīgie nomocīti, deportēti un vēl tagad veci un slimi pakļauti neaprakstamām ciešanām, vārgst Sibirijā. ALA ir pārliecināta, ka Klīvlendas konferences deklarācijas radušās pasaules komūnisma mērķu, stratēģijas un taktikas nezināšanas un nesaprašanas dēļ.

Vēstules noraksts nosūtīts Luterāņu pasaules federācijas prezidentam Dr. F. Fraijam.

Luterāņu garīdznieku domas

Kad Klīvlendas konferences lēmumi kļuva zināmi, ASV komūnistu avīze „The Worker" pasteidzās izziņot, ka 38 miljoni protestantu ieteic prezidentam atzīt Ķīnu. Sakarā ar to „Viena miljona komiteja pret komūnistiskās Ķīnas uzņemšanu Apvienotajās Nācijās" izdarījusi aptauju pie 46.000 garīdzniekiem ASV. Līdz šim saņemtas 9.088 atbildes. No tām 7.837 ir pret sarkanās Ķīnas atzīšanu no ASV puses un tās uzņemšanu AN, 1.042 ir izteikušies par šādu akciju un 209 atbildējuši, ka tiem nav sava viedokļa šinī jautājumā.

MAKARIOSS ATGRIEŽAS ĶIPRĀ

Viņš aicina grieķus sadarboties ar turkiem

150.000 gavilējošu grieķu sagaida trimdinieku archibīskapu Makariosu atgriežoties Nikosijā.

Nikosijā. Pēc trim trimdas gadiem Ķiprā atgriezies grieķu nacionālistu vadonis archibīskaps Makarioss, kuŗu angļi izsūtīja, apvainojot terroristu atbalstīšanā. Makariosu Nikosijas lidlaukā sagaidīja gubernātors Fūts un apmēram 150 tūkst. grieķu noklausījās viņa uzrunu, kuŗā archibīskaps aicināja grieķus sadarboties ar turku minoritāti brīvā un neatkarīgā Ķiprā. Sirsnīgus vārdus atbraucējs veltīja EOKA's nemiernieku un šīs organizācijas vaditājam pļkv. Grivam, kuŗam Makarioss pareģoja lielu nākotni brīvajā Ķiprā. Par pašreizējo Grivas uzturēšanās vietu ,nedz arī par EOKA's likvidēšanu un terrorisma pārtraukšanu archibīskaps neminēja ne vārda. Angļi, kā zināms, apsolījuši nemiernieku vadonim Grivam netraucētu ceļu uz Grieķiju, tāds pats solījums dots arī citiem policijas meklētiem nemiernieku.

TITO UN NASERS VIENOJAS

Kairo. Nobeidzot savu vizīti Apvienotā Arabu Republikā, Dienvidslavijas prezidents Tito kopīgi ar prezidentu Naseru izdeva komunikē ,no jauna apliecinot abu valstu neitrālitāti. Pie viena abi aicināja pārējo pasauli atrisināt starptautiskās problēmas ,kā piemēram, Berlīnes krizi un Alžīrijas nemierus miermīlīgu sarunu ceļā. Nasers un Tito (pirmo apbruņo Pad. Savienība, otru — Sav. Valstis un Anglija) nosodīja arī bruņošanās sacensību un atomieroču mēģinājumus, pieprasot lielāku saimniecisko palīdzību mazāk attīstītajām valstīm. Pēc abu to valstsvīru domām šai palīdzībai būtu jānāk no Apvienotajām Nācijām, un tai jātiek izsniegtai bez jebkādām tālākām saistībām.

DRAUDIEM SEKO BĪSTAMI SMAIDI

JA VIEN CHRUŠČEVS PAŠĀ PĒDĒJĀ BRĪDĪ VĒL NEIZSPĒLĒ KĀDU NEPATĪKAMU JOKU, VIŅA BRĪTU KOLLĒGAM IR CERĪBAS SAVU REPUTĀCIJU SAGLĀBT.

Pēc abpusējiem brīdinājumiem iestājas draudzīgāka atmosfaira un parādās pat zināmas piekāpšanās pazīmes.

Anglijas ministru prezidenta viesošanos Padomju Savienībā Rietumu diplomātiskās aprindās līdz pagājušās nedēļas nogalei ieskatīja par totālu fiasko. Bet viesošanās periodam strauji tuvojoties nobeigumam, sākušās parādīties zīmes, kas īstenojoties var mazināt stāvokļa bezcerību.

Pagājušajā nedēļā Anglijas ministru prezidents Mekmillens un ārlietu ministrs Lloids apmeklēja Ķijevu un Ļeņingradu. Chruščevs, kas bija solījies viesus pavadīt, pašā pēdējā brīdī solījumu lauza, un angļi aizbrauca Chruščeva pirmā vietnieka Mikojana un ārlietu ministra Gromiko pavadībā.

Ķijevā uzturoties, vēl nekādas pārmaiņas netika manītas. Pēc nepatīkamajiem pārsteigumiem Maskavā Anglijas ministru prezidents savas runas ierobežoja, uzsverot vienīgi nepieciešamību sastrādāt un sasaukt starptautisku konferenci Rietumu un Austrumu domstarpību izvētīšanai. Iepriekšējo dienu nesaskaņas Maskavā vispār netika pieminētas.

Bet viesiem sasniedzot Ļeņingradu, situācija jau bija strauji mainījusies — kamēr no Maskavas uz ārpasauli sāka plūst ziņas, ka tagad arī Mekmillens atzīstot Chruščeva proponētās valdību galvu konferences nepieciešamību (Mekmillens bija beidzot atskāris, ka Chruščevs ir tas, kas valda Padomju Savienībā un nosaka tās likteņus), pats britu premjērs sāka rādīt zobus. Apmeklējot padomju atomledlauzi Ļeņinu, Mekmillens ofensīvu pārņēma savās rokās, brīdinot Padomju Savienību, ka tās rīcība, iepriekš neapzinoties, kādu iespaidu tā radīs Rietumos, var izraisīt tragiskas konsekvences. **Mekmillena izteikumi tiek izlikti kā brīdinājums Padomju Savienībai nepārsteigties ar Austrumberlīnes nodošanu vācu komūnistu valdībai.** Ļeņingradā runāja arī Mikojans, uzsvērdams, ka sarunās ar Chruščevu Maskavā Mekmillans esot pierādījis, ka viņš neesot nekas daudz cits, kā vienīgi Sav. Valstu raustītā lelle.

Interesanti tomēr, ka īsais, bet nepārprotamais Mekmillena brīdinājums Padomju Savienībai nepalika bez sekām. Vai šīs sekas ir tieši saistītas ar Mekmillena runu, vai vienkāršs padomju politikas plāna turpinājums, kuŗam ar runu nav nekāda sakara ,ir cits jautājums. **Bet fakts paliek, ka pēc Mekmillena uzstāšanās Ļeņingradā padomju valstsvīru izturēšanās strauji mainījās. Ļeņingradā, piemēram, notika oficiālas, bet neparedzētas sarunas angļu viesu un Mikojana un Gromiko**

RAĶEŠU DIVKAUJA

RAĶEŠU APKAROŠANAS RAĶETE SEKMĪGI IZNĪCINA „IENAIDNIEKU"

Vašingtonā. Jaunu laikmetu modernā gaisa aizsardzībā pagājušās nedēļas nogalē ievadīja divu amerikāņu raķešu divkauja 7 jūdžu augstumā. „Uzbrūkošai" raķetei tuvojoties mērķim ,tika izšauta Hawk pretgaisa aizsardzības raķete, kas savu mērķi atrod ar radara palīdzību. Hauks (Hawk), kas līdz šim savas spējas bija demonstrējis vienīgi pret dažāda tipa lidmašīnām, pilnīgi attaisnoja uz sevi liktās cerības arī pret ar divreiz skaņas ātruma lidojošo „ienaidnieka" raķeti, to iznīcinot tiešā trāpījumā.

AR LABU VAI ĻAUNU

ASV senātori atzīst, ka Rietumiem jāpaliek Berlīnē

Amerikāņu senātori ieteic mobilizēt vairākas divizijas, lai pierādītu Padomju Savienībai, ka ASV tās priekšā nelieksies.

Vašingtonā. Pagājušās nedēļas nogalē, diskutējot par Berlīnes jautājumu, **Sav. Valstu senātori lielā vienprātībā atbalstīja līdzšinējo valdības politiku.** Galvenos vilcienos senātori atzina, ka Sav. Valstīm visiem spēkiem jāturas pie savām tiesībām agrākajā Vācijas galvaspilsētā, tai pašā laikā mēģinot gan tiešu sarunu ceļā ar Pad. Savienību, gan ar Apvienoto Nāciju starpniecību panākt Berlīnes krizes miermīlīgu atrisinājumu. **Lai pierādītu Padomju Savienībai, ka amerikāņi Berlīni neņem pa jokam ,Vašingtonas demokratu senātors Džeksons lika priekšā mobilizēt piecas, sešas divīzijas. Senātors Hamfrijs,** kas kļuva sevišķi pazīstams pēc savas astoņu stundu garās maratonsarunas ar Padomju Savienības premjēru Chruščevu Maskavā, **kategoriski uzsvērt, ka Rietumiem jāpaliek Berlīnē — ar labu vai ļaunu.** Ņujorkas republikāņu senātori Kītings un Džavits vienbalsīgi apliecināja, ka viņi negribētu riskēt nedz ar lielu, mazu vai kāda cita veida karu, bet, ja Sav. Valstis grib pasauli vadīt un saglabāt tās mieru, tad bez riska nevar iztikt. Viņi uzsvēra arī, ka Austrumvācijai un Rietumvācijai divām vien Berlīnes jautājuma iztirzāšanu nevar atstāt, kamēr senātors Rasels brīdināja, ka, atstājot Berlīni, Sav. Valstis automatiski zaudēs savu prestižu kā liela lielvalsts pasaulē.

Amerikāņu sateliti pazūd un atrodas

Inglevudā. Pagājušo svētdien no Vandenberga aviācijas bazes Kalifornijā tika izšauts kārtējais amerikāņu satelits, cerot, ka tas ieies orbitā un savos ceļojumos ap zemes lodi šķērsos tiklab dienvidpolu, kā ziemeļpolu. Nelaime tikai tā, ka pēc izšaušanas raķete ar visu savu satelitu vienkārši pazuda, acīmredzot, nedarbojās satelita raidītājs. Vajadzēja paiet vairāk kā diennaktij, pirms tika saņemtas ziņas no polārā satelita, kas, cik zināms, iegājis orbitā paredzētā vietā un laikā.

ZIŅAS ĪSUMĀ

● Valtera Rīda armijas slimnīcas vadība paskaidro, ka ārlietu ministra Dallesa vēža apstarošana turpinās pēc ārstu domām ar labiem panākumiem. Pēdējās dienās stipri uzlabojies arī Dallesa vispārējais veselības stāvoklis; līdz ar to acumirkli apklusušas vēl nesen tik skaļās valodas par viņa aiziešanas nepieciešamību.

● Pēc premjēra Mekmillena un Chuščeva sarunām pēdējais dosies uz Austrumvāciju. Ļoti iespējams, ka šis vizītes laikā Chruščevs uzsāk priekšdarbus atsevišķa miera līguma parakstīšanai ar Austrumvāciju komūnistu valdību. Chruščevs, kā zināms gribētu, lai miera līgumu ar Austrumvācijas komūnistiem paraksta arī Rietumu sabiedrotie.

● Beļģijā nule kā beigušies plaši ogļraču streiki, kuŗos piedalījās ap 140.000 strādnieku, protestējot pret neproduktīvu raktuvju slēgšanu. Streika laikā ogļračiem ar policiju iznāca vairākas sadursmes, kuŗās pēdējā palika uzvarētāja, lietojot spēcīgas ūdenšļakatis un asaru gāzi. Līdz nedēļas nogalei streikotāju masveidīgās demonstrācijas gan jau bija norimušas, kaut arī slēgto raktuvju atvēršanu panākt neizdevās.

● Sakarā ar to, ka Rietumvācijas konstitūcija neatļauj prezidenta amatam kandidēt trešo reizi, tad prezidenta Heisa kandidatūra atkrīt. Tādēļ kanclera Ādenauera kristīgo demokratu ūnija par savu prezidenta kandidātu izraudzījusi saimniecības ministru Ludvigu Ekhardu. Pēdējais savā laikā tika minēts arī kā viens no eventuāliem kanclera Ādenauera pēctečiem. Tagad, liekas, Erhards „nobīdīts pie malas", tā dodot drošākas izredzes ārlietu ministram Brentano.

● Apvienoto Nāciju ģenerālsekretārs Hammeršilds devies garākā draudzības un sadarbības veicināšanas ceļojumā. Brauciena laikā ģenerālsekretārs apmeklēs Afganistānu, Burmu, Kambodžu, Indiju, Laosu, Malaju, Nepalu, Pakistanu, Taizemi un Padomju Savienību. Gatavs darba lauks Hammeršildam stāv priekšā Kambodžā, kuŗas valdība apvaino Rietumiem draudzīgo Taizemi un Dienvidvietnamu sazvērestības gatavošanā pret Kambodžas neitrālistu režīmu.

● Cerībā uzturēt labākas un un draudzīgākas attieksmes ar Padomju Savienību — Zviedrija, Dānija un Norvēģija aicinājušas viesos padomju premjēru Chruščevu. Pēdējais aicinājumu arī esot pieņēmis. Skandināvijas vizīte tomēr vēl stāv tālu no Chruščeva lielākajām ilgām — tikt aicinātam uz Vašingtonu.

BEZDARBA PROBLĒMA KANADĀ

(Canadian Scene) — kāds nesen izteicās — ja jūsu kaimiņš ir bezdarbnieks — tā ir recesija; bet ja jūs pats esat bez darba, tad tā ir depresija.

Ja tas ir ironisks joks, tad nav nekāds joks būt bez darba. To var apliecināt tie, kas, būdami strādājošo vecumā, trīsdesmitos gados bija bez darba. Bet ir diezgan daudz jucekļa un visai maz izpratnes par „bezdarba statistiku", ko publicē dažādi valdības departamenti.

Valsts darba dienesta iestāde savos pēdējos ziņojumos uzrāda 749.886 personas, kas meklē darbu. Dominijas statistikas birojs aplēsis, ka bez darba ir 440.000 personu. Bezdarba apkaŗošanas un apdrošināšanas komisija aplēsusi, ka bez darba ir 419.233 aplikantu, kas pieprasījuši bezdarba pabalstus.

Kapēc šie skaitļi tik daudz variē? Kuŗi ir tuvāk patiesībai?

Ja darba dienesta iestāde ziņo, cik personas „meklē darbu", tā ietver arī tos, kam jau darbs ir, bet kas vēlas to mainīt un tādēļ reģistrējas darba dienesta iestādē.

Kad bezdarba apkaŗošanas apdrošināšanas iestāde ziņo, cik personas pieprasījušas pabalstus, ziņas ietver krietni lielu skaitu individu, kas labprātīgi pametuši darbu un vienkārši vēlas izmantot savu uzkrājušos „pabalstus". Ir arī vēl citi, kas atlaisti no saviem kārtējiem darbiem, kuŗus sedz apdrošināšana, un pieņēmuši darbus, kas nav jāreģistrē apdrošināšanas komisijā, un vēl arvien, kaut gan negodīgi, pieprasa savus bezdarba pabalstus. No otras puses tūkstošiem ir arī tādu, kam nav bezdarba apdrošinājuma un tāpēc tie nav reģistrēti.

Dominijas statistikas birojs pamato savus skaitļus uz paraugu mājturību pārskatiem visās 10 provincēs. Ir pamats pieņēmumam, ka DSB skaitļi ir visprecizākie, bet arī tos mazliet apmiglo fakts, ka sezonas bezdarbs dažādos apgabalos — piemēram Atlantijas provicēs, visai lielos apmēros svārstās, tā mainot iedzīvotāju skaitu.

Atmetot t. s. „nenodarbināmos" — tos, kas pat vislabākos laikos ir chroniski bezdarbnieki, skaitļi ir neērti augsti, un ir ne tikai federālās ,bet arī provinču valdību pastāvīgs bažu avots. Vispārīgās briesmas neslēpjas tik daudz grūtībās, kādās jāpārcieš individuālām ģimenēm — kas jau pati par sevi pietiekami nopietna un neērta lieta, bet gan ietekmē, kāda šiem skaitļiem ir uz visu saimniecību.

Bezdarbs tik daudziem no mums nozīmē „depresiju", un depresija savukārt nozīmē ticības zaudējumu un veikalnieciskās aktīvitātes samazināšanu, kas, savukārt, noved pie jauna bezdarba.

Ticība Kanadai ir vissvarīgākais faktors, kas uztur kūsājošu darbību saimniecībā. Tāpēc ir vēlams iegūt pareizus skaitļus par bezdarbu, un nevienu arī tāpēc nedrīkst maldināt vai, vēl jaunāk, nobaidīt ar statistiku, kas izsaka vienu, bet nozīmē pavisam kaut ko citu.

KALPAKA UN KALPAKIEŠU ATCERES DIEVKALPOJUMS TORONTO

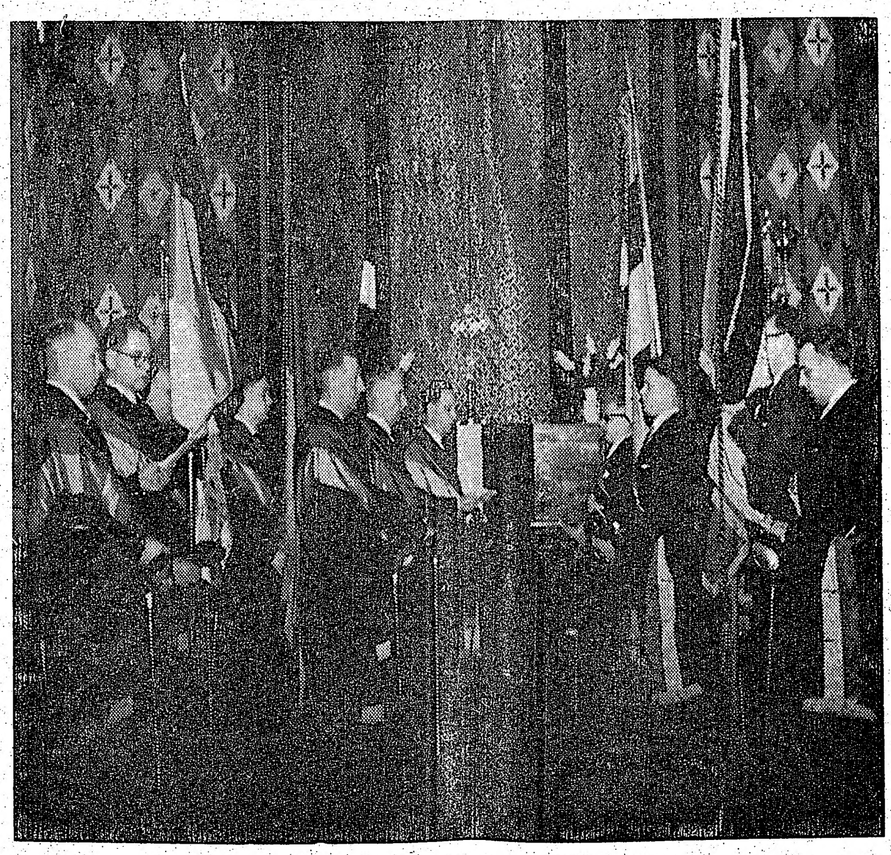

Korporāciju prezidija goda sardze Sv. Jāņa baznīcā J. Kreiļa uzņ.

— Nav lielākas augstsirdības, kā atdot dzīvību par saviem brāļiem — bija vadmotīvs māc. A. Lūša plkv. Oskara Kalpaka 40 gadu atceres dievkalpojumā teiktajam spredikim, līdz pēdējai vietai pārpildītajā Sv. Jāņa baznīcā. Pirms dievkalpojuma aiz Latvijas karoga baznīcā ienesa korporāciju karogus,, kam sekoja trīs kalpakieši: N. Būlmanis, P. Ikšelis un K. Tannis. Diemžēl, kalpakietis J. Dreimanis ir ļoti slims, un nevarēja dievkalpojumā ierasties. Sākuma un noslēguma liturģiju vadīja mācītājs A. Briedis, spredikī teica mācītājs A. Lūsis, uzsvērdams ,ka tajā laikā, kad formējās Kalpaka bataljons, visatsaucīgākie bija studenti un skolnieki. Kādas vidusskolas pēdējās klases audzēkņi visi kā viens iestājušies armijā, tāpat vairākā korporācijās pieņemti lēmumi, ka visiem korporāciju locekļiem jāiestājās cīnītāju rindās ,kas arī īstenojās, un pēc sīvām cīņām un smagiem upuŗiem tika atbrīvota Latvija no svešinieku jūga. Ir jautājums, ko varētu sagaidīt Latvijas atbrīvošanas labā no tagadējās paaudzes, kas ir jau ieguvusi augstāko izglītību?

Aizlūgumā pieminēja arī pēdējā laikā mirušos kalpakiešus. No Cēsu rotas: J. Gailīti, E. Smilgu, K. Veidenieku, A. Kociņu, Fr. Ašmani, J. Veisu; no studentu rotas: ģen. V. Tepferu, H. Bonderu, A. Štreibergu; neatkrīgās: K. Vidiņu; jātnieku nod. — Ž. Vītolu. Dievkalpojumu kuplināja vīru dubultkvartets „Kalvis" ar divām dziesmām „Integer vitae" un Dievs, sargi mūsu tēvu zemi". Lielais dievlūdzēju skaits ar asarām acīs pavadīja karogu parādi, kuŗa pēc Dievs, svētī Latviju nodziedāšanas atstāja baznīcu.

LATVIJA

Draugi grib mūs asimilēt,
tenaidnieki grib mūs iznīcināt.
Bet mēs gribam palikt latvieši.
Archibīskaps T. GRINBERGS

SAPRAŠANĀS GARS

P. DREIMANIS

Daži saimnieciski sabiedriskās dzīves novērotāji un pētītāji ir tajās domās, ka atsevišķa ideja valdzina masas apmēram trīsdesmit gadu. No tā jāsecina, ka tāds pats ilgums vajadzīgs kā tās uzvaras gājienam, tā arī norietam. Tātad pēc kādiem 90 gadiem attiecīgai idejai jānoiet no skatuves.

Jau ilgāku laiku sabiedriskā doma nevar atraisīties no šķiru cīņas. Sabiedrisko šķiru pastāvēšanu noskaidroja fiziokrati 18. g. s. Kā sabiedriskās dzīves dzinējspēku šķiru cīņu izcēla Kārlis Markss savā Kapitālā. Kopš tā iznākšanas Eiropas sabiedrība atrodas šīs domas varā. Kādu laiku ar to vadījās strādnieku interešu aizstāvji. Pēdējos gados uz to atsaucas arī citu sabiedrisko šķiru pārstāvji.

Šķiru cīņas fanatiķi šo ideju saista arī ar asinainām sadursmēm, īpaši pretinieku iznīcināšanu. Krievijā šāda rīcība ir prasījusi miljonus cilvēku dzīvību. Ļeņins pat izteicies, ka šai cīņā varētu iet bojā ¾ Krievijas iedzīvotāju. Un kas ir panākts? Nekas. Vecās turīgākās sabiedriskās šķiras Padomju Savienībā ir likvidētas, bet to vietā izveidota komūnistiskās partijas šķira ar dažādām tās priekšrocībām ,kurai pretim stāv beztiesiskās masas. To stāvoklis ir daudz sliktāks par agrāko strādnieku dzīves līmeni un tiesībām. Arī citās valstīs, kur ir šķiru cīņa, tā veicinājusi tikai nesaskaņas. Ne visiem vēlamais miers, nedz lielāka tautas labklājība un kultūrālā attīstība tādā ceļā nav panākta.

Pieredze ir labākais cilvēku audzinātājs un skolotājs. Pat viskarstākiem K. Marksa dogmu atzinējiem tā atvērusi acis; piem., no Vīnes nāk ziņas, ka tur strādnieku sociāldemokrātiskās partijas biedri sāk prātot par vairāku K. Marksa baušļu atmešanu. Sveices arodbiedrības 1937. gadā noliga ar šīs zemes Metallu un mašīnu rūpniecības darbu devēju apvienību, kas jau 4 reizes pagarināts. Šis līgums faktiski izbeidz šķiru cīņu Sveicē.

Amerikas Savienotajās Valstīs šķiru cīņas pārstāvji vāji reprezentēti. Tiem nav izdevies pat arodbiedrības noskaņot sev labvēlīgā virzienā. Tajās attīstās cits gars. Tās sāk atzīt dzīvīgas kopdarbības nepieciešamību ar darba devējiem; piem., arodbiedrības, darba devēju atbalstītas, rūpējas par uzņēmumu personāla labklājības veicināšanu ar atbilstošām šim mērķim metodēm.

Darba devēji sevišķos pārskatos iepazīstina darbiniekus ar uzņēmuma stāvokli un problēmām. Viņi informē personālu arī ar projektējamiem tehniskiem pārgrozījumiem un aicina to sniegt ierosinājumus produktivitātes celšanai. Iesniegtie ierosinājumi tiek pārbaudīti un, par derīgiem atzītiem, izsniegtas prēmijas. Pēc zināmu gadu nostrādāšanas uzņēmumi iesniedz darbiniekiem sevišķas veltes kā atzinību par darba veikumiem.

Kopdarbības garu veicina arī izglītības iestādes. Universitātēs ir sevišķi kursi uzņēmumu vadītājiem. Arī uzņēmēji tajos mācās un tos absolvē. Lai veicinātu darbinieku avansēšanos, pie uzņēmumiem iekārtoti šim mērķim atbilstoši kursi. Īpaši speciālisti daudzos uzņēmumos māca meistarus, kā vadīt darbus, lai rastos kopdarbības griba. Priekšnieku apspriedēs ar darbiniekiem noskaidrojas dažādās darba un kopdarbības iespējas.

Streiki tomēr nav atmesti. Bet to izcelšanās bieži vien nav darbinieku masu ierosināta. Reizēm oradbiedrību vadītāji streiku pieteic savās personiskās interesēs.

Minētās sadarbības, apspriežu un izglītības rezultātā noskaidrojas darbinieku un darba devēju kopīgās intereses — attīstās saprašanās gars. Tas veicina kā uzņēmumu produktivitāti ,tā arī strādnieku dzīves līmeņa celšanos. Līdz ar to nostiprinās pienākuma apziņa pret tautu un valsti, ka visu pilsoņu kopuzdevums ir panākt arvien lielāku produktivitāti un labāku preču ražošanu, lai ar to celtu visas tautas labklājību.

Minētie fakti lauj secināt, ka K. Marksa paredzētā sabiedrisko šķiru attieksmju paasināšanās nav konstatējama ;vērojams pretējais — saprašanās un sadarbības gara veidošanās; pat Padomju Savienībā priviliģētie sāk cilvēcīgāk izturēties pret beztiesiskajām masām, arī viņu partijā savstarpējā apkarošanās kļuvusi humānāka.

ATBILDE PROF. P. LEJIŅAM

Zviedru avīze izbeidz igauņu pielikumu

Zviedru laikraksts „Stockholms Tidningen" līdz šim deva katru dienu vienu lappusi ar ziņām igauņu valodā. Šī laikraksta redakcijā strādā vairāki igauņu žurnālisti, šo laikrakstu lasīja daudzi igauņi.

Pag. gadā laikrakstu nopirka zviedru arodbiedrības, kuras vada sociāldemokrati. Igauņu sociāldemokrati domāja, ka tagad pienācis brīdis pārņemt igauņu pielikuma vadību savās rokās, un iesniedza sūdzības pret pašreizējiem igauņu redaktoriem. Šo nesaskaņu dēļ „Stockholms Tidningen" nolēmis ar 1. aprīli izbeigt igauņu pielikuma izdošanu.

Sakarā ar ALA's priekšsēža prof. P. Lejiņa iesniegumu valsts sekretāram Dallesam Mikojana viesošās lietā, Valsts departaments piesūtījis prof. Lejiņam atbildi, kurā noskaidroti departamenta un prezidenta Eizenhauera viedokļi šinī lietā. Mikojans nav bijis oficiāls viesis, minēts paskaidrojumā. Pieprasot vizu, Mikojans par brauciena nolūku minējis apmeklējumu pie padomju vēstnieka Vašingtonā. Prezidents Eizenhauers savā vēstulē Chruščevam aizrādījis, ka „padomju pilsoņu lielākā daļa, kam ietekme savā zemē, nepazīst mūsu tautu, un tiem ir aplams priekšstats par to." Lai to novērstu, prezidents izteicis vēlēšanos, lai padomju pilsoņi apmeklētu ASV un iepazītos ar patiesību par šo zemi.

JĀVEICINA ORGANIZĀCIJAS DISCIPLĪNA

KANADAS DV DELEGĀTU PILNSAPULCE 21. UN 22. FEBRUĀRĪ

II

Kultūras daļas vaditājs ierosināja, ka nodaļām, ja tās rīko kultūrālus sarīkojumus, it sevišķi, ja mākslinieki ierodas no citām vietām, vajadzētu sazināties ar DV KV Kultūras daļu, lai eventuāli varētu izkārtot attiecīgus sarīkojumus arī citās pilsētās.

DV dienu rīkošanu 1959. gadā nolēma atstāt DV KV tālākai izkārtošanai. DV dienas 1960. gadā rīkos sakarā ar organizācijas 15 gadu pastāvēšanu kopš dibināšanas un 10 gadu pastāvēšanu Kanadā. Pilnsapulce atzina, ka tās rīkojamas saziņā ar DV ASV, jo arī tur ir līdzīgs stāvoklis. Ieskats bija tāds, ka šāda plaša mēroga sarīkojumi būtu jārīko abās kaimiņu zemēs: vienā pavasarī, otrā rudenī. Tas būtu darāms tāpēc, ka koru un teātra trupu programmu iestudēšana prasa lielas pūles un tās attaisnotos, ja programmu varētu sniegt divās vietās. Arī kopējais apmeklētāju skaits būtu nesalīdzināmi lielāks, nekā ja šo sarīkojumu rīkotu vienā vietā. DV ASV ierosinājums ir šo sarīkojumu rīkot Klīvlendā abām zemēm kopīgi Pilnsapulce uzdod valdei saskaņot viedokļus abu zemju starpā.

Biedrzinis uzaicināja ar klusuma brīdi pieminēt 4 mirušos DV organizācijas biedrus un 3 ģimenes locekļus. Kanadā 1958. gadā biedru skaits samazinājies par 30. Izstājušies, izslēgti vai miruši 98 biedri, klāt gada laikā nākuši 68.

Jaunatnes un sporta nodaļas vaditājs sniedza ziņojumu papildināja aizrādot, ka daži jaunatnes pārstāvji uzsākuši politiskas diskusijas uz bieži par tādiem jautājumiem, kuros tie neesot īsti kompetenti, kaut vai par politisko stāvokli Latvijas neatkarības laikos, kas nebūtu vēlams. Citādi jaunatne esot uzņēmīga, tā enerģiski reaģējot uz dažāda veida rakstiem, kas parādās vietējā presē attiecībā uz komūnismu. Jaunatnes dienu sarīkojums solot izvērsties par ļoti iespaidīgu. Patīkams bija brīdis, kad pilnsapulces dalībnieki apliecināja savu uzticību jaunatnei, un šīs sanāksmes laikā „jauniešu" skaits pavairojās par 26, jo katrs sapulces dalībnieks un klātesošie iemaksāja pa $1,- katrs, par ko ļoti pateicās P. Treijers un izsniedza tiem LNJAK biedru veicinātāju kartes. Pēc valdes locekļu ziņojumiem sekoja nodaļu delegātu ziņojumi.

Revizijas komisijas ziņojumu sniedza V. Grava .Valdes un nozaru darbībā nekādas nelikumības nav konstatētas. Revizijas komisija ierosināja izteikt valdei un visiem pārējiem darbiniekiem pateicību par neatlaidīgo darbu. Tālāk revizijas komisija ierosināja, ka saimnieciskajos pasākumos, it sevišķi laikrakstam LA, jāmēģina atrast iespējas, kā samazināt izdevumus. Kā vienu izdevumu samazināšanas posteni rev. komisija ieteica reducēt saliktuves darbinieku algas. A. Putniņš domāja, ka laikrakstu būtu iespējams salikt daudz īsākā laikā, nekā tas bijis. Kāds „speciālists" rev. komisijai ieteicis, ka laikraksta 8 lpp. vajadzētu salikt apm. 10 stundās (?!), jo pēc šī „speciālista" atzinuma salikšanai vajagot divi ar pus reizes vairāk laika nekā lasīšanai. Tā kā laikrakstu normāli lasot var izlasīt 4 stundās, tad tas saliekams 10 stundās. Saimniecības vaditājs aizrādīja, ka 10 studu laikā saliekamā mašīna nevar pat rindas noliet, nemaz nerunājot par tās tik ātru apkalpošanu. Ja atrastos tāds burtlicis, kas var tik veikli strādāt, kā mašīna spēj izliet salikumu, tad tādam burtlicim varētu maksāt karalisku atalgojumu, bet par nozēlošanu viņam nesot izdevies tādu atrast. Katrā ziņā šī versija uzskatāma par nereālu gadījību, bet laikraksta salikšanas laika saīsināšanu cerams, ka izdosies panākt. Tālāk rev. komisija ierosināja izdarīt dažus norakstījumus no kreditoru un debitoru kontiem.

Noteikumus DV organizācijas darbībai pilnsapulce pieņēma bez lieliem grozījumiem. Uz DV CV sēdi, kura notiks 18. un 19. aprīlī Londonā nolēma pārstāvi no Kanadas nesūtīt, vienīgi ja kāds DV biedrs pats vēlētos pavadīt atvaļinājumu vai apciemot piederīgos Anglijā, to varētu deleģēt kā pārstāvi.

DV KV budžetu 1959. gadam piņēma $1.175,- apmērā ieņēmumos un izdevumos.

Lai veicinātu organizācijas disciplīnu, pilnsapulce pieņēma lēmumu, ka nodaļām un ikvienam DV biedrim uz stingrāko jāievēro DV Kanadas valdes rīkojumi, jo valde ir delegātu sanāksmes izpildorgans.

DARBA MEKLĒTĀJIEM

Jānis Krustiņš, kurš pirms o gadiem sāka strādāt par pārdevēju Fuller Brush firmā, pakāpeniski darbā avansējies un paslaik ir firmas rajona vaditājs. Tautieši, kas būtu ieinteresēti dabūt darbu šinī firmā, pēc informācijas var griezties pie J. Krustiņa (vakaros), tel RU 3-9628, Toronto.

KANADĀ

TORONTO

Divu dienu darbā pilnsapulce noritēja lielā saskaņā, vienīgi varēja vēlēties laika ietaupījumu debatēs par Bēru fondu, kur debates atkārtojās.

Par delegātu paēdināšanu bija rūpējušās DV Toronto nodaļas Vanadzes, bet nodaļas valde bija rūpējusies par delegātu pacienāšanu. Sestdienas vakarā sapulces dalībnieki un viesi pakavējās savstarpējās pārrunās, kur priekšnesumus sniedza latviešu nākotnes cerība — 13 gadus vecais pianists Arturs Ozoliņš.

(Nobeigums 7. lpp.)

AIZVADĪTS SEKMĪGS GADS

Toronto Austrumu draudzei 4 gadi

Savā pēdējā gada sapulcē Toronto Austrumu ev. - lut. draudze padomē ievēlēja K. Ieveniekuu, H. Jeckalēju un E. Preisu, paliekot J. Riekstiņam un R. Pētersonam. Draudzes budžetu pirmajam pusgadam pieņēma uz — $3.326,00. Sapulcē izskanēja arī doma par eventuālu draudzes nama iegādi. Arī turpmāk draudzes nodokli maksās katrs pēc savas personīgās sirdsapziņas, jo vairums sapulces dalībnieku bija pret jebkādu noteiktu summu. Kopsapulcē piedalījās pavisam 64 draudzes locekļi.

Gada pārskats liecināja, ka darbība visās nozarēs bijusi ļoti sekmīga. Patlaban Austrumu draudzē ir 502 aktīvi locekļi, no kuriem 354 iesvētīti. Notikuši 36 dievkalpojumi, kuros piedalījušies sekojoši mākslinieki draudzes ērģelnieka J. Medņa pavadījumā: Juris Flerkovskis (tenors), Austra Holcmane (sopráns) un Lidija Misbachs (sopráns). Šajā laikā kristīti 19 bērni, iesvētīti 9 jaunieši, laulāti 11 pāri un mūžīgā mierā aizvadīti 4 draudzes locekļi. Svētdienas skolu apmeklējuši ap 30 bērnu. Skolas darbs iedalīts 2 vecuma grupās un panākumi bijuši ievērojami, par ko īpaši jāpateicas skolas vaditājai M. Matisai un palīgiem — J. Dreifeldam un I. Briedei. Padome noturējusi 4 sēdes un 2 draudzes valdes sēdes, kā arī sasaukusi vienu draudzes pilnsapulci. Padomes darbs arī aizgājušajā gadā bija koncentrēts uz vienu mērķi — rast draudzei saimnieciski neatkarīgu stāvokli no sinodes, jo pēdējā ar katru gadu vairāk samazina pabalstus t. s. „misijas draudzēm". Tāpat lai raditu rezerves kapitālu eventuālai īpašuma iegādei, draudzes padome stājusies pie naudas loterijas sarīkošanas, kādam nolūkam arī sastādīta speciāla komisija ar padomes locekli V. Dreifeldu kā priekšsēdi. Komisija veikusi visus nepieciešamos priekšdarbus ložu sagatavošanā un to izsūtīšanā. Kases pārskats rāda, ka pag. gadā ieņemti $5.285,00, izdoti $5.009,00. Dāmu komitejā pārskata gadā darbojušās 32 dalībnieces priekšnieces I. Stagavas vadībā. Noturētas 6 darba sēdes. Sarīkoti 3 draudzes vakari ar priekšnesumiem un kafijas galdu, Ziemsvētku eglīte draudzes bērniem un gadskārtējais bazārs. Draudzes vakaros piedalījušies mākslinieki: Kārlis Šūns (tenors), Alberts Vītols (baritons), Toronto kamermūziķas trio (V. Bērziņš, K. Tūters, V. Svenne) un pianiste E. Leinvēbere - Langenfelda. Sarīkojumos piedalījušies aktieri — Erna Kalniņa - Znotiņa un Edgars Ābele. Priekšnesumu programmu vienmēr sastādījis un vadījis F. Lintiņš. Bez tam vienā no draudzes vakariem ceļojumu pa Venecuēlu un Tobago salu gaismas skatos rādījis agr. E. Pētersons. Lai pavairotu ienākumus, Dāmu komiteja vienmēr draudzes vakaros centusies izlozēt kādu vērtīgu priekšmetu. Mantas šāda veida izlozēm dāvinājuši: nelaikē L. Gegorte — tautisku spilvenu; N. Kavorskis — šķīvi kokgriezumā; E. Preisa ģimene — sienas paklāju; T. Grīnbergs — gleznu un Dz. Valtere — puķu kurvi. Dāmu komitejas darbs gājis ne vien līdzekļu vākšanas, bet arī līdzekļu izlietošanas virzienā, sevišķi paturot acis palīdzības darbu. Vācijā atbalstītas 6 ģimenes ,kā arī segti internāta izdevumi Minsteres latviešu ģimnazijā kādai skolniecei - bārenītei. Vēl ziedots izsūtītiem Pad. Savienībā caur Sadarbības komiteju. Financiāli vissekmīgāk darbojusies tieši dāmu komiteja ,uzrādot $1.578,00 lielu atlikumu. Ar šo gadu piepildīsies 4 gadi kopš Austrumu draudzes dibināšanas, kad tā uzsāka savas gaitas ar 214 locekļiem. -š.

LABOJUMS

LA iepr. n-rā 8. lapaspusē rakstā DV biedriem vairāk jāatbalsta pašu pasākumi priekšpēdējā rindkopā jālasa: Pilnsapulce svitroja izstāvošo summu Bēru fondam Manitobas nodaļai $125,- apmērā . . .

LABOJUMS

22. februāri Sv. Andreja baznīcas telpās 1. ev.-lut. draudzes dāmu komiteja rīkoja gadskārtējo draudzes vakaru ar bazāru, kurā piedalījās ap 350 draudzes locekļu. Bazāram bija ziedoti pāri par 300 priekšmetu. Vērtīgākās mantas bija Reinholda glezna, N. Mateasa spilvens, E. Veica un A. Austriņa krēsls un A. Šmites mākslinieciska krūze. Vakars ienesa ap $800,-. Sagadījās, ka šajā dienā draudzes kasierim E. Milleram piepildījās 60 mūža gadi. Jubilāru sveica māc. A. Cops, draudzes priekšnieks R. Roze un Sidrabenes pārvaldes vad. P. Plīsis. Dāmu komiteja gaviļniekam pasniedza ziedus, bet draudzes padomes locekļi — latvisku šķīvi.

Jauna atrakcija Jaunatnes svētku Rožu ballē būs īpaša deju karte, uz kuras būs uzrakstītas visas vakara dejas. Balles viesiem būs arī iespēja pasūtināt dejas pēc savas personīgās izvēles, bet šis prieks maksās $50,-. Organizācijas komiteja vēl nolēmusi, ka šajā dižsarīkojumā nelietos skaļruņus, bet visus svarīgos paziņojumus pavēstīs ar projekcijas aparātu.

Pirmās ev.-lut. draudzes padome savā 22. februāra sēdē pārrunāja draudzes 10 gadu pastāvēšanas atzīmēšanu š. g. 15. martā. Pulksten 3 p.p. sākšies dievkalpojums, kurā bez māc. A. Ozols no Ņujorkas, māc. E. Lange no Otavas, F. Ruperts no Vinipegas ,A. Voitkus no Montreālas un E. Pavasars no Hamiltonas. Dziedās arī draudzes koris diriģ. A. Purva vadībā. Pēc dievkalpojuma sekos draudzes vakars ar mūzikālu programmu un tējas galdu.

Toronto latviešu TA sestdienas ģimnazijas slēgtais vakars TLB telpās, guva lielu atsaucību vecākos un audzinātājos. Daudzi audzēkņi uzsstājās pirmoreiz ar klasē iemācītiem priekšmetiem. Programma ritēja vēsturiskā kārtībā. R. Pilskalniete deklamēja Tālavas taurētāju. Par senlatviešu nodarbošanos stāstīja V. Pētersons (zemkopība un darba tikums), K. Zichmanis (lopkopība) un R. Šuriņa (rokdarbi, amatniecība un rotas lietas). R. Grīnberga stāstīja par senlatviešu godiem, Z. Zichmane par pilīm, valstīm un valdniekiem un G Locāne par Latvijas augstienēm. V. Millers salīdzināja Venecuēlas jaunatni ar Kanadas jauniešiem. J. Epners lasīja domrakstu „Viena nakts nometnē", bet A. Alberinga ceļojuma aprakstu par Meksiku. M. Reinbergs lietiški kritizēja vakara programmas izpildītājus. Slēgtā vakara otrā daļa bija tautas dejas un rotaļas.

NIAGARĀ

Pulkveža Oskara Kalpaka nāves dienas atceri Niagarā katru gadu riko skauti un gaidas, reizē atzīmējot arī savus gadasvētkus. Šogad Ļelgavas 5. skautu vienība svinēs 7. gada svētkus un Saulkrastu gaidu vienība 3. gada svētkus 7. martā, pl. 7,00 vakarā, 580 Portage Road, North, St. Johns anglikāņu baznīcas zālē, Niagarā. Vakaru ievadīs ar svētbrīdi un svinīgu aktu. Jau ilgāku laiku visā slepenībā tiek gatavoti ļoti interesanti skautu un gaidu priekšnesumi. Pēc tam kopīgs cienasts un dažādi atspirdzinājumi. Sekos tautas dejas un rotaļas. Visi ,kam interesē mūsu jaunās audzes darbs, laipni lūgti šo sarīkojumu apmeklēt. S.

Frank Vass, BA
ADVOKĀTS — NOTARS
455 Spadina Ave., Apt., 403
College un Spadina ielas stūrī)
Tel. birojā — WA 2-6111
WA 2-6112, Toronto.

ĢENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel RE 8-7798, Montreal, P. Q.
5210 VICTORIA AVE. APT 16

I. Andrejsons, C.L.U.
41 Muircrest Drive,
DON MILLS, ONT. - HI 7-4323.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veida apdrošināšana.

LASĪTAJU VĒSTULES

SKAIDRĪBU UN IECIETĪBU

Latvijas Amerikā redakcijai:

Rakstīšana latviešu presē ir apsveicama, jo rāda interesi par mūsu dzīves problēmām. Bet skarbie vārdi, lai pretinieku ātrāk pieveiktu, nav īstais veids, kā latviešus tuvināt citu citam. Jo ātrāk šos paņēmienus izbeigsim, jo labāku sadarbību iegūsim.

Tādus asus vārdus, kā „mucā audzis un pa spundi barots" nenācās izteikt arī pret jaunieti, kuŗam notikumi Latvijā būtu pasveši. Būtu bijis gan vietā pajautāt: kālab L. Zandbergs tā piekeras sociālismam un viņu idejām, un V. Nollendorfs viņu atbalsta. Viņi dzīvo kapitālisma zemēs, un viegli būtu saredzēt, ka dzīves līmenis šeit ir augstāks nekā daudzās sociālisma zemēs, nemaz nerunājot par komūnistu territorijām. Kā viņi būs novērojuši, tad visās demokratiskajās zemēs partijas apmainās vēlēšanu laikā tādām laipnībām, pret kuŗām nobāl brīvās Latvijas daiļrunas un aspirātības.

Vai sociāldemokrati bija Latvijas kaprači, par to domas var dalīties. Katrā ziņā Bruniša trenēto strādnieku sportistu mērķis nebija Latvijas pastāvošās iekārtas saglabāšana.

Patosa pilns, bet nelaimīgs ir mēģinājums sakabināt Raini tik cieši kopā ar partiju, ka izdarot filozofiskus un matēmatiskus secinājumus, arī Rainis būtu pieskaitāms pie „garā vājiem, prātā īsiem". No otras puses, Raiņa uzrakstītā „Daugava" spārnoja Latvijas brīvības iekarošanu. Un, tā kā pēc visa spriežot, „Rainis ir partija un partija — Rainis", tad arī sociāldemokratija spārnoja un panāca Latvijas atbrīvošanu. Katrs, pazīdams Latvijas vēsturi, zina, ka brīvības dzirkstis latviešu tautā bija dzīvas vismelnākajā verdzības pusnaktī un daudzas sirdis dega kvēlās liesmās savas tautas brīvības upuru altāros — ilgi, pirms Rainis bija dzimis.

Filozofiskie secinājumi un matēmatikas vienādojumi der grāmatu rakstīšanai, dzīve tajos ne katreiz ļaujas iekalties. Rainis, diemžēl, mira 1929. g. Tā arī viņš nevarēja izteikt savas domas, kad 1940. g. īsi pēc Latvijas okupācijas, sociāldemokratu partija deklarēja savu gribu sadarboties ar jauno varu visos iespējamos veidos. Šīs varas nolūkos, kā zināms, nebija Latvijas neatkarības uzturēšana.

Rainis bija rakstnieks ar savu domu pasauli un viņam tāpat bija nepieciešama dziļa iekšēja koncentrācija savu daudzo darbu radīšanai. Viņam varēja palikt arī nepamanīta ārējā pasaule ar visiem politiķu niķiem un nolūkiem, un viņš palika ideālists un romantiķis, sveša varas un godkāribas mērķiem. Bet dzīvi palikušajiem sociāldemokratu izdāribas tai laikā, kad mira Latvijas brīviba, paliks mūžam pretīgas, un nekādi vārdu plūdi šo pretīgumu nevarēs noskalot.

Brīdi, kad šīs rindas tiek rakstītas, radio ziņo, ka parakstīta vienošanās dot Kiprai neatkarību un angļiem tur paturēt bazes. Tā kā pašā Anglijā un daudzās citās zemēs ir amerikāņu bazes, un šīs zemes nejūt to kā savas suverēnitātes aizskārumu, tad tādas sajūtas nebūs arī kipriešiem. Šo Kipras republikas dibināšanu ir patikami atzimēt, jo pirms kāda laika iznāca domu izmaiņa ar trīs ideāŗistiem, kas pastāvēja, ka angļiem jāizvācas no salas, lai to pārņemtu Grieķija. Dzīves īstenība drusku piejokoja ideālistus un pierādīja, ka tā nav ne citu tautu apspiedēji, ne varmākas. Tā kā P. Ķ. k-gs izteica domu, ka nevarot prasīt no krieviem atbrīvot okupētās zemes, jo angļiem esot kolonijas pat pašā Eiropā — mums atliek tagad gaidīt, lai nu krievi sekotu angļu piemēram. Pēc Kipras sekos Nigērija Kamerūna un citas platības.

Kas būs pirmā zeme, kuŗai krievi ļaus patstāvību?

Ak, sapņot ir skaisti, bet izsapņot lietas aĉgārnā gaismā nekad nav izdevīgi. Tomēr ar pateicību jāatceras, ka neviens rakstītājs neatļāvās rupjības savos izteicienos, bet par bagātību un lietišķību valodā var tikai priecāties. N. S., **Toronto.**

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabās, bet uz vēlēšanos sūtīs atpakaļ, ja būs pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai inicialiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var arī neatbilst redakcijas viedoklim.

Saņus ar dzelzs aizkara sūtiet ar

TAZAB & CO. LTD. 22 ROLAND GDNS LONDON • • S.W.7 ENGLAND

LIELĀKĀ SAIŅU IZSŪTĪŠANAS FIRMA ANGLIJĀ

Uzticieties vecākai un solīdākai saiņu sūtīšanas firmai, nevis vilinošiem piedāvājumiem

★ **PIEPRASAIT mūsu jauno, papildināto cenrādi ar pazeminātām cenām.**
★ **PIEPRASAIT bezmaksas drānu paraugus.**
★ **MES SŪTAM tikai kvalitātes preces un garantējam, ka jūsu tuvinieki ar tām būs apmierināti.**

PASTEIDZIETIES AR LIELDIENU PASŪTINĀJUMIEM

Speciāli drānu standartsaiņi ieteicami pavasaŗa sezonai

SEVIŠĶI LABAS KVALITĀTES UN LĒTAS MANTAS

L.1. Kungu mētelis biezas, tumšzilas vilnas drānas, 3½ jarda tīras vilnas uzvalda drāna, 1½ jarda oderes drāna. Īsta zīda kklasaite $49.50

L.2. 3½ jarda eksprota kvalitātes vilnas gabardīns mēteļiem vai uzvalkiem, kugu poplīna virskrekls, nav jāgludina, „Soligen" bārdas nazis $42.00

L.3. 3 jardi vilnas tvida eleganta dāmu pavasaŗa kostīmdrāna, 1 jards divkārša platuma zīda oderes drāna, 4 jardi vasaras kleitas drāna, 1 kokvilnas dāmu blūze $32.00 Ārstniecības līdzekļi visplašākā izvēlē pa gaisa pastu.

L.4. 3 jardi tiras vilnas drāna dāmu pavasaŗa mēteļiem, 3 jardi vilnas tvida drānas dāmu kostīmiem, modernās krāsās vai 3 jardi Kašmiras tvida drānas dāmu kostīmiem vai kleitām, 3 jardi zīda oderes drāna divkārša platuma. 4 jardi vasaras kleitas drāna, dažādās krāsās $39.50

L.5. 4 x 4 jardi kokvilnas drāna dāmu vasaras kleitām, 1 pāris dāmu veļas , 2 pāri dāmu zīda zeķu, 1 zīda galvas lakats $27.00

L.6. 1 pāris kokvilnas kungu virsbikses, 2 kungu skotu rūtainie virskrekli, 2 pāri terilina zeķes, 3½ jarda uzvalka drānas „Superfine English Worsted" $45.00

SAIŅU CENĀS IESKAITĪTA PADOMJU MUITA, SŪTĪSANA UN VISI PĀREJIE IZDEVUMI.

Z. Unāms

KALPAKA

II

Latviešu nacionālpolitiskajām ceribām un illūziju politikai smagu sitienu un Kalpaka piemiņas svinībām pilnīgi citu saturu deva Vācijas valdības okupēto austrumu apgabalu ministra Alfr. Rozenberga ierašanās Rigā īsi pirms Kalpaka piemiņas svinībām. Tāpēc šo notikumu sakaribā vispirms jārunā par Alfr. Rozenberga Rīgas braucieniem. Šis Hitlera austrumu ministrs, ko Nirnbergā pakāra, Rīgā oficiāli bija divas reizes un katru reizi šim braucienam bija ļoti jūtamas sekas.

4. ROZENBERGA PIRMAIS BRAUCIENS UZ RĪGU — 15. MAIJĀ

A. Rozenbergs pirmoreiz Rīgā ar lielu pompu ieradās 1942. g. 15. maijā. Vai viņa pirmā oficiālā vizīte Rīgā šai dienā bija nejaušī gadījusies, vai arī ar nolūku izvēlēta, grūti pateikt, bet 18. novembris un 15. maijs bija neatkarīgās Latvijas lielās svētku dienas, un tāpēc ir zīmīgi, ka tieši 1941. g. 18. novembrī publicēja sen parakstītu rīkojumu par Latvijas iekļaušanu Rozenberga ministrijā, un atkal tieši 15. maijā viņš pats ieradās Rīgā. 18. novembŗa un 15. maija izvēle abiem šiem notikumiem bija tiešām zīmīga.

Vācu civilā pārvalde Rozenbergam sarīkoja lieliskas sagaldīšanas svinības, un latviešu pašpārvalde cerēja ,ka ar Rozenbergu varēs pārrunāt daudzus sasāpējušus jautājumus, un ka šis pārrunas daudz ko noskaidros un vērsis par labu lietas, kas iegājušas nepareizās sliedēs. Latviešu pašpārvaldes ģenerāldirektori līdz tam nebija varējuši personīgi tikt un sarunāties ne pie valsts komisāra Lozes, ne pie ģenerālkomisāra Drekslera, atskaitot ciālo priekšāstāvi kad ģenerāldirekt amatos un tos vi ņēma ģenerālkom gan ģenerādirekto juši piekļūt tikai misāra nodaļu v augsākais, pie vin nera. Kad Rozen reiz ieradās Rīgā, toriem neizdevās kļūt un ar viņu p Arī kāds memora sagatavots iesnie bergam, palika n nerāldirektoriem biļetes operas izrā ja par godu Roz tos ielūdza arī u Lielajā Ģildē sa bergam, bet Rozen viņi nebija varē kontroles šefs (b krats) P. Vanags gāk bija iestājies ar Rozenbergu, v devies uz valsts l un pieprasījis au zenberga, lai vin sniegt sastādīto n bija saņēmis pav bildi: „Tas nav Arī Latvijas pa nerāldirektori, ill pirmā viņa šūp nebija īsti izprat jo situāciju, ne a ll un tie bija aiz bija ievērojuši k dokumentu, kas tam bija publicēt zē „Das schwarz Virsrakstu „Ger bija ievietots ie vācu politikas m mos. Tajā bija te tagad vācu ieročl rumos ieguvuši, šams vācu tautas resēs, bet ar ieg pietiekot. Iegūtā nodrošina, un n rot ar ieročiem šniem vien. Ar t līdzēts. Šī te nodrošinot un j tiski. Ierosinātā domas par austr mānizēšanu arī drošību nesolot. pēc jau arī vi germāniz(t?) au cis jautājuma z roto telpu aus nodrošināt tikai dišot vācu gars Tāpēc nevarot r tiedzimto un vā ārisko tautu ģerm esot austrumos. runājīs vācu po gā laikraksta au viņš nebija izlie galam. Viņš bij ka austrumos es dzīvo vācu iekš vajag pārvācot. dažās aprindās s mu, vācu draug mentējot, sevišķi cieši nemaz ne pārvācot. Bet pa stā bija patelkts un svarīgāks, rotā telpā austr vācu garam un tiem vārdiem, tautām, kas tur zūd, ka tās jāpā uz citurieni, uz tiem apgabaliem neuzmanīgi bija ču īstās politikas mos un reizē ar

Šādiem uzskat leriskās vācu po par latviešu pa tonomiju vai ka līdzīgu varēja ga nāt un pēc tā eventuāli panāk pušles jautājum ram tā tas turp gada beigām, ka vasaras ofensīva jās ziemas kat devusi gandriz vus panākumus. ja ielauzušies K zušies pat līdz Staļingradas iest dāmā ziema daudz labāku n Kādā runā Hitle teicis ,ka savu šanai nesaudzēs asinis. Tas varē nāmu pagrieziens pret citām — klautajām tautā vācieši gribēja vai tā dēvētajiem kiem arī ar asi vairs tikai saim tot un kā darba Saimnieciski ar todēm vācieši n izņēmuši maksim spēks no Latvijas uz Vācijas brun cības uzņēmumie tamos apmēros, h

TRIMDAS SAULAINĀS UN ĒNAS PUSES

POPULĀRĀ SKAĻTARKSĶIBA

Tālis Austrumnieks Brīvības Talciniekā rakstā „Katrs par sevi un daži par visiem" apgalvo, ka „populārais skaļtarkšķības termiņš — „trimdas kopība" — ir kļuvis pilnīgs absurds — mēs esam aizmirsuši vārda „trimda" vienkāršo un vienīgo nozīmi." Absurds esot svešumā mēģināt saglabāt „tautas dzīvo spēku" — cīnīties pret asimilāciju. Līdzīgu tiesu dabū arī trimdas kultūra, ko arī Tālis Austrumnieks liek zaķu pēdiņās.

Skaidra lieta, lai dzīvotu katrs par sevi un daži par visiem, tad jāmēģina sasniegt „populārās skaļtarkšķības" rekords: jāatceļ trimdas kopība, nav ko glabāt tautas dzīvo spēku, un nav jākultivē trimdas kultūra. Jo tas ir „pilnīgs absurds". Ir jāved tikai cīņa par Latviju, kā to prasa Tālis Austrumnieks. Bet kas cīnīsies, ja nebūs tautas dzīvā spēka, nebūs cīnītāju kopības un trimdas kultūras dzīves? Tad beigsies arī katra talka un katrs cīnīsies par sevi . . . Tātad, labākā gadījumā, partizāni. —

Bet nav jau tik traki, jo autors ir jaunietis. Bet, kāds gudrs virs teicis par jaunatni, ka tā jūtas liela un briva kā zilonis porcelāna veikalā. Mums vēl arvien ir tik daudz porcelāna, ka varam atļaut zilonim savu prieku un brivību būt lielam.

TIE, KAS VISĀTRĀK „PIESIT PĒDU"

Varbūt tomēr Tālim Ausrumniekam ir arī sava daļa taisnības. Tas man ienāca prātā, kad Lietuvas valsts neatkarības svētku aktā klausījos bij. Lietuvas valsts prezidenta Smetonas dēla runā. Viņš teica, ka nav nemaz tik traki, ja tik daudz lietuviešu asimilējas un neprot pat vairs tēva valodu. Jo lū

LS
SON
5861
VE.

ONS
i, P. Q.
APT 16

C. L. U.
e;
1 7-4323.
publis-
s u. c.
a.

izvadīti
ētdienas
0 bērnu.
vecumā
uši ievē-
pateicas
tīsai un
m un I.
rējusi 4
ldes sē-
i vienu
'adomes
ādā bija
ērķi —
ski neat-
ides, jo
airāk sa-
„misijas
ādītu re-
ilai īpa-
padome
loterijas
nolūkam
komisija
Dreifeldu
veikusi
riekšdar-
un to iz-
ats rāda,
$5.285,00,
komitejā,
ās 32 da-
Staga-
6 darba
zes vaka-
n kafijas
ite drau-
skārtējais
os pieda-

Kārlis
s Vītols
nermūzi-
Tūters,
E. Lein-
Sarikoju-
ri — Er-
un Ed-
umu pro-
ādījis un
ram vie-
iem ceļo-
n Tobago
dījis agr.
irotu ie-
eja vien-
centusies
iekšmetu.
ozēm dā-
egorte —
Kavorskis
E. Preisa
āju; T.
Dz. Val-
mu komi-
ei lidzek-
dzekļu iz-
viški pa-
arbu. Vā-
es ,kā arī
mi Min-
ijā kādai
Vēl zie-
Savienībā
teju. Fi-
darboju-
eja ,uzrā-
kumu. Ar
gadi kopš
ināšanas,
gaitas ar
-š.

anos sūtīt
s izteikt-

LASĪTĀJU vēstules

SKAIDRĪBU UN IECIETĪBU

Latvijas Amerikā redakcijai:

Rakstīšana latviešu presē ir apsveicama, jo rāda interesi par mūsu dzīves problēmām. Bet skarbie vārdi, lai pretinieku ātrāk pieviektu, nav īstais veids, kā latviešus tuvināt citu citam. Jo ātrāk šos paņēmienus izbeigsim, jo labāku sadarbību iegūsim.

Tādus asus vārdus, kā „mucā audzis un pa spundi barots" nenācās izteikt arī pret jaunieti, kuram notikumi Latvijā būtu pasveši. Būtu bijis gan vietā pajautāt: kālab L. Zandbergs tā piekeras sociālismam un viņu idejām, un V. Nollendorfs viņu atbalsta. Viņi dzīvo kapitālisma zemēs, un viegli būtu saredzēt, ka dzīves līmenis šeit ir augstāks nekā daudzās sociālisma zemēs, nemaz nerunājot par komūnistu territorijām. Kā viņi būs novērojuši, tad visās demokratiskajās zemēs partijas apmainās vēlēšanu laikā tādām laipnībām, pret kurām nobāl brīvās Latvijas daiļrunas un aspirācības.

Vai sociāldemokrati bija Latvijas kaprači, par to domas var dalīties. Katrā ziņā Brunīša trenēto strādnieku sportistu mērķis nebija Latvijas pastāvošās iekārtas saglabāšana.

Patosa pilns, bet nelaimīgs ir mēģinājums sakabināt Raini tik cieši kopā ar partiju, ka izdarot filozofiskus un matēmatiskus secinājumus, arī Rainis būtu pieskaitāms pie „garā vājiem, prātā īsiem". No otras puses, Raiņa uzrakstītā „Daugava" spārnoja Latvijas brīvības iekarošanu. Un, tā kā pēc visa spriežot, „Rainis ir partija un partija — Rainis", tad arī sociāldemokratija spārnoja un panāca Latvijas atbrīvošanu. Katrs, pazīdams Latvijas vēsturi, zina, ka brīvības dziekstis latviešu tautā bija dzīvas vismelnākajā verdzības pusnaktī un daudzas sirdis dega kvēlās liesmās savas tautas brīvības upuru altāros — ilgi, pirms Rainis bija dzimis.

Filozofiskie secinājumi un matēmatikas vienādojumi der grāmatu rakstīšanai, dzīvē tajos ne katrreiz ļaujas iekalties. Rainis, diemžēl, mira 1929. g. Tā arī viņš nevarēja izteikt savas domas, kad 1940. g. īsi pēc Latvijas okupācijas, sociāldemokratu partija deklarēja savu gribu sadarboties ar jauno varu visos iespējamos veidos. Šīs varas nolūkos, kā zināms, nebija Latvijas neatkarības uzturēšana.

Rainis bija rakstnieks ar savu domu pasauli un viņam tāpat bija nepieciešama dziļa iekšēja koncentrācija savu daudzo darbu radīšanai. Viņam varēja palikt arī nepamanīta ārējā pasaule ar visiem politiķu nīķiem un nolūkiem, un viņš palika ideālists un romantiķis, svešs varas un godkāribas mērķiem. Bet dzīvi palikušajiem sociāldemokratu izdarības tai laikā, kad mira Latvijas brīvība, paliks mūžam pretīgas, un nekādi vārdu plūdi šo pretīgumu nevarēs noskalot.

Bridi, kad šīs rindas tiek rakstītas, radio ziņo, ka parakstīta vienošanās dot Kiprai neatkarību un angliem tur paturēt bāzes. Tā kā pašā Anglijā un daudzās citās zemēs ir amerikāņu bazes, un šīs zemes nejūt to kā savas suverēnitātes aizskārumu, tad tādas sajūtas nebūs arī kipriešiem. Šo Kipras republikas dibināšanu ir patikami atzīmēt, jo pirms kāda laika iznāca domu izmaiņa ar trīs ideāņistiem, kas pastāvēja, ka angliem jāizvācas no salas, lai to pārņemtu Grieķija. Dzīves īstenība drusku piejokoja ideālistus un pierādīja, ka angļi nav ne citu tautu apspiedēji, ne varmākas. Tā kā P. Ķ. k-gs izteica domu, ka nevarot prasīt no krieviem atbrīvot okupētās zemes, jo angļiem esot kolonijas pat pašā Eiropā — mums atliek tagad gaidīt, lai nu krievi sekotu angļu piemēram. Pēc Kipras sekos Nigērija Kamerūna un citas platības.

Kas būs pirmā zeme, kurai krievi laus patstāvību?

Ak, sapnot ir skaisti, bet izsapnot lietas aiz gārņa galsmā nekad nav izdevīgi. Tomēr ar pateicību jāatceras, ka neviens rakstītājs neatļāvās rupjības savos izteicienos, bet par bagātību un lietiškību valodā var tikai priecāties. N. S., Toronto.

Sezonai

SEVIŠĶI LABAS KVALITĀTES UN LĒTAS MANTAS

L.5. 4 x 4 jardi kokvilnas drāna dāmu vasaras kleitām,
1 pāris dāmu veļas ,
2 pāri dāmu zīda zeķu,
1 zīda galvas lakats $27.00

L.6. 1 pāris kokvilnas kungu virsbikses,
2 kungu skotu rūtainie virskrekli,
2 pāri terilina zeķes,
3½ jarda uzvalka drānas „Superfine English Worsted" $45.00

ZDEVUMI.

Ž. Unāms

KALPAKA MARTS

II

Latviešu nacionālpolitiskajām cerībām un illūziju politikai smagu sitienu un Kalpaka piemiņas svinībām pilnīgi citu saturu deva Vācijas valdības okupēto austrumu apgabalu ministra Alfr. Rozenberga ierašanās Rīgā īsi pirms Kalpaka piemiņas svinībām. Tāpēc šo notikumu sakarībā vispirms jārunā par Alfr. Rozenberga Rīgas braucieniem. Šis Hitlera austrumu ministrs, ko Nirnbergā pakāra, Rīgā oficiāli bija divas reizes un katru reizi šim braucienam bija ļoti jūtamas sekas.

4. ROZENBERGA PIRMAIS BRAUCIENS UZ RĪGU — 15. MAIJĀ

A. Rozenbergs pirmoreiz Rīgā ar lielu pompu ieradās 1942. g. 15. maijā. Vai viņa pirmā oficiālā vizīte Rīgā šai dienā bija nejauši gadījusies, vai arī ar nolūku izvēlēta, grūti pateikt, bet 18. novembris un 15. maijs bija neatkarīgās Latvijas lielās svētku dienas, un tāpēc ir zīmīgi, ka tieši 1941. g. 18. novembrī publicēja sen parakstītu rīkojumu par Latvijas iekļaušanu Rozenberga ministrijā, un atkal tieši 15. maijā viņš pats ieradās Rīgā. 18. novembra un 15. maija izvēle abiem šiem notikumiem bija tiešām zīmīga.

Vācu civilā pārvalde Rozenbergam sarīkoja lieliskas sagaidīšanas svinības, un latviešu pašpārvalde cerēja ,ka ar Rozenbergu varēs pārrunāt daudzus sasāpējušus jautājumus, un ka šīs pārrunas daudz ko noskaidros un vērsīs par labu lietas, kas iegājušas nepareizās sliedēs. Latviešu pašpārvaldes ģenerāldirektori līdz tam nebija varējuši personīgi tikt un sarunāties ne pie valsts komisāra Lozes, ne pie ģenerālkomisāra Drekslera, atskaitot vienīgi oficiālo priekšāstādīšanās vizīti, kad ģenerāldirektorus iecēla amatos un tos visus kopā pieņēma ģenerālkomisārs. Vēlāk gan ģenerāldirektori bija varējuši piekļūt tikai pie ģenerālkomisāra nodaļu vadītājiem vai, augsākais, pie viņa palīga Bennera. Kad Rozenbergs pirmoreiz ieradās Rīgā, ģenerāldirektoriem neizdevās arī viņam piekļūt un ar viņu personīgi runāt. Arī kāds memorands, kas bija sagatavots iesniegšanai Rozenbergam, palika neiesniegts. Ģenerāldirektoriem gan piesūtīja biļetes operas izrādei, ko sarīkoja par godu Rozenbergam, un tos ielūdza arī uz mielastu, ko Lielajā Ģildē sarīkoja Rozenbergam, bet Rozenberga tuvumā viņi nebija varējuši tikt. Tad kontroles šefs (bij. sociāldemokrats) P. Vanags, kas visdedzīgāk bija iestājies par runāšanu ar Rozenbergu, viens pats bija devies uz valsts komisāriātu un un pieprasījis audienci pie Rozenberga, lai viņam varētu iesniegt sastādīto memorandu, bet bija saņēmis pavisam vēsu atbildi: „Tas nav paredzēts."

Arī Latvijas pašpārvaldes ģenerāldirektori, illūziju politikas pirmā viļņa šūpoti, varbūt vēl nebija īsti izpratuši ne vispārējo situāciju, ne arī savu stāvokli un tie bija aizmirsuši vai nebija ievērojuši kādu atklātības dokumentu, kas neilgi pirms tam bija publicēts Himlera avīzē „Das schwarze Korps". Ar virsrakstu „Germānizēt?" tur bija ievietots ievadraksts par vācu politikas mērķiem austrumos. Tajā bija teikts, ka tas, ko tagad vācu ieroči un asinis austrumos iegūvuši, bijis nepieciešams vācu tautas dzīvības interesēs, bet ar iegūtajiem vien nepietiekot. Iegūtais esot arī jānodrošina, un nodrošināt nevarot ar ieročiem vai ar cietoksnīem vien. Ar to nekas nebūtu līdzēts. Šī telpa esot jānodrošinot un jānosargājot būtiski. Ierosinātās un izteiktās domas par austrumu telpas ģermānizēšanu arī nekādu lielu drošību nesolot. Liekas, ka tāpēc jau arī virsrakstam (Vai ģermānizēt?) autors bija pielicis jautājuma zīmi. Vācu iekaroto telpu austrumos varēšot nodrošināt tikai tā, ja tajā valdīšot vācu gars un vācu asinis. Tāpēc nevarot runāt arī par to iedzimto un vāciem dramdzīgo ārisko tautu ģermānizēšanu, kas esot austrumos. Tik tālu bija runājis vācu politiski iespaidīgā laikraksta autors. Protams, viņš nebija izteicis domu līdz galam. Viņš bija gan pateicis, ka austrumos esošās tautas, kas dzīvo vācu iekarotā telpā, nevajag pārvācot. Kad šīs raksts dažās aprindās sacēla uztrauku mu, vācu draugi pret to argumentējot, sevišķi uzsvēra, ka vācieši nemaz negribot latviešus pārvācot. Bet patiesībā šai rakstā bija pateikts daudz kas cits un svarīgāks, — ka vācu iekarotā telpā austrumos ir jāvalda vācu garam un vācu asinīm, citiem vārdiem, ka tām nevācu tautām, kas tur dzīvo, ir jāpazūd, ka tās jāpārvieto kaut kur uz citurieni, uz krievu vai citiem apgabaliem. Tā šai rakstā neuzmanīgi bija pasprukuši vācu īstās politikas mērķi austrumos un reizē ar to arī Latvijā.

Šādiem uzskatiem valdot, hitleriskās vācu politikas augšgalā par latviešu pašu pārvaldi, autonomiju vai kaut ko citu tamlīdzīgu varēja gan domāt un runāt un pēc tās censties bet eventuāli panākumi bija ieslēpušies jautājuma zīmē. Apmēram tā tas turpinājās līdz 1942. gada beigām, kad vācu pasāktā vasaras ofensīva pēc iepriekšējās ziemas katastrofas nebija devusi gandrīz nekādus efektīvus panākumus. Vācieši gan bija ielauzušies Kaukazā, izlauzušies pat līdz Volgai, bet pie Staļingradas iestrēguši, un gaidāmā ziema nesolīja neko daudz labāku nekā iepriekšējā. Kādā runā Hitlers jau bija pateicis ,ka savu mērķu sasniegšanai nesaudzēšot arī svešas asinis. Tas varēja nozīmēt zināmu pagriezienu attiecībās pret citām — iekŗojumā pakļautajām tautām, jo tās nu vācieši gribēja piesaistīt sev vai tā dēvētajiem kopējiem mērķiem arī ar asins upuriem, ne vairs tikai saimnieciski izmantot un kā darba spēku kalpināt. Saimnieciski ar līdzšinējām metodēm vācieši no Latvijas bija izņēmuši maksimālo. Arī darba spēks no Latvijas bija deportēts uz Vācijas bruņošanās rūpniecības uzņēmumiem diezgan jūtamos apmēros, bet tagad vācieši bija vajadzīgs arī latviešu asiņu spēks kaujas laukos, un tāpēc latvieši arī varēja sākt cerēt uz politiskā kursa maiņu, un latviešu pašpārvalde, kas sākumā bija radīta kā dekorācija, varēja varbūt iegūt zināmu nacionālpolitisku nozīmi. Vismaz illūziju politika, ko nu šūpoja otrs spēcīgāks vilnis, uz to cerēja. Katrā ziņā viens ir skaidrs: ar vācu 1942. g. vasaras un rudens ofensīvas saplakšanu austrumu frontē un ar ziemas iestāšanos Latvijas pašpārvalde tika nostādīta jaunu problēmu priekšā, un tās darbība iegāja jaunā fazē. Šai illūziju politikas otrā viļņa uzplūduma laikā un toreiz tomēr ticēdams, ka latviešu nacionālpolitiskā laukā varēs darīt kaut ko konkrētu, iestājos Latvijas pašpārvaldes atbildīgā amatā, uzņemdamies kultūras un sabiedrisko lietu direktora pienākumus.

(Turpinājumā: 5. ROZENBERGS OTRREIZ RĪGĀ)

PATEICĪBA

Sirsnīgs paldies DV Kanadas delegātu sanāksmes dalībniekiem par man izteikto draudzības apliecinājumu un veltēm.

Daugavas Vanagi ,sasauksmies!

O. Kļavenieks,
Toronto Hillcrest slimnīcā.

Grand Rapidu biedrībai jauna valde

Latviešu biedrības sapulce š. g. 22. februāri biedrības namā pulcinājusi 42 pilntiesīgus biedrus, to lietiški vadīja J. Sprogis, bet protokolēja J. Geriņš. Vispārēju pārskatu par biedrības nagājušā gada darbību sniedza iedrības priekšsnieks agr. A. Meiers, atzīmējot, ka organizācijas rosmi ietekmējuši smagie ceļa apstākļi šinī ziemā un neziņa, cik īsti ilgi savas telpas biedrība varēs izmantot, jo tas laiks, kad namu sākšot nojaukt lielā centra ceļa vajadzībām, neesot vairs tālu. Rīkot koncertus esot liels risks, tie gandrīz arvien prasot piemaksas. Būtu svarīgi palielināt organizācijas biedru skaitu, kas dotu zināmu materiālu atbalstu. Sarīkojumu daļas vaditājs P. Puriņš ziņo, ka pag. gadā notikuši 10 sarīkojumi, teātra izrādes, koncerti un priekšlasījumi. Saimniecisko stāvokli raksturoja kasieris V. Valts: biedrība apgrozījusi visai prāvas summas, visos izdevuma posteņos ievērota liela taupība un atlikums uz š. g. 1. janvāri $616,-. Sekretārs J. Geriņš informēja, ka noturētas 16 valdes sēdes, uzņemti 7 un izslēgti 4 biedri ,to kopskaits pašreiz ir 220 .Par izdarīto reviziju ziņoja A. Lapsiņš, atzīstot biedrības un pārvaldes organu darbību par pareizu. Valdes un revīzijas komisijas ziņojumus sapulce pieņēma vienbalsīgi, izsakot pateicību visiem sabiedriskā darba darītājiem, suminot līdz ar to arī čaklās dāmu komitejas locekles.

Šinī sapulcē ar kandidātu izraudzīšanu nebija lielas grūtības, bet tūliņ sekoja dažādas motīvācijas, un labu daļu vajadzēja svītrot. Labi, ka tomēr atradās daži, kas bija ar mieru kandidēt, starp tiem līdzšinējais biedrības priekšnieks un daži valdes locekļi, pie tam vairāki amatos bijuši 3—4 gadi, bet agr. A. Meiers veselus 8 gadus. Pēdējais rezignēti arī ebilda, ka izveidojusies zināma „dzimtsbūšanas sistēma", kad sabiedriskā darba slodzi nesot tikai nedaudz personas. Viņu aklamācijas kārtībā atkal izraudzīja par biedrības priekšnieku, bet valdē J. Lauci, Ed. Bērziņu, P. Zemīti, A. Stukmani, P. Vaseri, J. Grasmani, V. Valtu, A. Lapsiņu. Revīzijas komisijā 3 Jāņus: Jansonu, Sproģi, Miezi un dāmu komiteju līdzšinējā sastāvā ar priekšnieci A. Lībanti. Pēc šīm vēlēšanām visi sapulces dalībnieki it kā atviegloti uzelpoja, bija atrasti „melnā darba" darītāji sabiedriskajā laukā.

Budžetu 1959. g. pieņēma — $3.620,- apmēros. Sapulce pilnvaroja valdi saskaņā ar statūtiem kārtot visas formālitātes biedrības nama atsavināšanas lietā. Par delegātu ALA's kongresam izraudzīja J. Radziņu. Biedrības priekšniekam Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev.-lut. draudzes kasieris J. Miezis pasniedza čeku par dāvātiem $50,-, ko klātesošie atzīmēja ar pateicību. Debatēs visdzīvāki piedalījās vienīgais biedrības goda biedrs inž. O. Leimanis. Sapulce ilga nepilnas 2 stundas, tās dalībnieki tika pacienāti ar kafiju un cepumiem.

LIKTENĪGĀ DIENA

PULKV. O. KALPAKA PIEMIŅAI

Šogad 6. martā paiet 40 gadu, kopš kaujas laukā krītis pirmais Latvijas armijas virspavēlnieks pulkvedis Oskars Kalpaks. Līdz ar to šais dienās visā plašā pasaulē, kur vien skan latviešu mēle un nav stājusi pukstēt latviešu sirds, dziļā goddevībā un cēlā nacionālās apziņas lepnumā pulcējas vienkopus jauni un veci, lai godinātu diženo varoni. Dzejnieki tam velti jūsmīgas vārsmas, mūziķi skanīgas himnas, tēlnieki kaļ granītā piemiņas tēlus un gleznotāji tver krāsu ziedā teiksmām apvītās ainas, bet tautas likteņa pētnieki Kalpaka vārdam liek spoži un gaiši iemirdzēties latviešu diženā varoņības laikmeta apskatos.

Vislielāko godu dižais varonis tomēr saņem dzimtenē. Tur mazas meitenītes slepus, aiz bailēm drebēdamas, noliek ziedus Kalpaka piemiņas vietās gan pie Airītēm ,gan Skrundas skolā, gan Meirānos, gan arī visur citur pie varoņa ozola. Bet zēni, no skolas mājās nākdami, Kalpaka ,dienu atzīmē ar sīvām sniega kaujām un slepenu, svešas varas aizliegtu latviešu varoņu stāstu lasīšanu kādā klusā stūrītī.

Savā valstī dzīvodami, mēs skolu pagalmos, tautas namu dārzos un lielceļu gatvēs stādījām piemiņas ozolus kā Kalpakam, tā citiem savas tautas cīnītājiem. Mēs paši esam pieredzējuši, ar kādu sevišķu niknumu svešās varas meklē tieši Kalpakam stādītos ozolus un jaunā atriebības kārē cenšas tos nolauzt un iznīcināt. Kāpēc? Tas Kalpaka varonības gars, no kā svešinieki tik ļoti baidās. Veltī! Kalpaka piemiņas ozoli nav ne nolaužami ne iznīdējami. Ja vienu nolauž, otrs pārņem svēto piemiņas sargātāja godu un nes to cauri mūžībai. Tam līdzi ies latviešu varonības gars no paaudzes uz paaudzi. —

Kalpaka varonības gaitām pirms četriem gadu desmitiem liela līdzība ar mūsu tautas likteņgaitām ciņām tieši pašreizējā laikmetā. Toreiz gan bija pasludināta brīva, neatkarīga latviešu valsts — Latvija. Tagad to okupējusi svešā vara. Tomēr arī toreiz visa zeme atradās svešu varu rokās, tauta tāpat bija izklīdināta un apmulsināta kā šodien. Cik ir to, kas šādos tik neizsakāmi ļaunos un drausmīgos apstākļos ticētu, ka Latvija noturēsies? Maz, gauži maz. Cik ir tādu, kas uzdrošinātos pacelt cīņas karogu pret milzīgo pārspēku un iet kaujā par savas zemes un tautas atbrīvošanu? Nedaudzi, pavisam sīka saujiņa.

Un te mēs ieraugām Kalpaku. Viņa ticība latviešu tautas spēkam, gatavību iet nāvē par tautas svētākajām tiesībām, neprasīdams, kas pašam par to būs, ar lielo drosmi un dziļo pieņākuma apziņu Kalpaks pacēlas neizsakāmi cildenas varonības godā. Neviena goda zīme, neviens apbalvojums un slavinājums, ko mēs viņa piemiņai varētu piešķirt ,nespēj ne atsvērt, nedz arī izteikt dižā varoņa patieso lielumu. Lai tas mums paliek par gaišu paraugu un piemēru.

Godinādami Kalpaku, mēs reizē ar to godinām visu savas tautas varoņu cīnītāju pulku. To darīdami, mēs paši kļūstam garīgi lielāki, garīgi pilnvērtīgāki. Vēsture stāsta, ka tā ir cildena, lepna un nemirstīga tauta, kas savus varoņus neaizmirst, kas spēj un prot tiem parādīt godu pat vislaunākajos apstākļos. Lai tad apzināmies, ka arī mēs piederam cildenajai latviešu tautai, ka arī mums katram dvēseles dziļumos kvēlo cildenas varonības uguns. Lai neļaujam tai noslāpt ikdienas pelnos, bet uzturam to kvēlu un degošu un nesam cauri no audzes uz audzi K.

SIGULDAS PULKA

piemiņas fonds rīkos š. g. 20. jūnijā Toronto pulka 40 g. atceres vakaru. Bij. pulka karavīri un ģimenes piederīgie, kas vēlētos piedalīties ,laipni lūgti pieteikties līdz š. g. 1. aprīlim, pievienojot pieteikumam $1,- sarīkojuma telpu īrei. Par sarīkojuma kārtību un vietu tiks paziņots. Pieteikšanās uz pulka piemiņas grāmatu - albumu arī vēl līdz š. g. 1. aprīlim.

T. Miezītis, 309 St. Johns Rd., Toronto 9, Ont.

KRUSTĀM ŠĶĒRSĀM PA ČIKĀGU

Čikāgā — Ārēji šī pilsēta pēdējos gados ir jūtami pārvērtusies, bet citādi joprojām pazīstama kā viena no lielākajām gangsteru pilsētām visā Amerikā. Saprotams, daudzi ievērojami zagļi un krāpnieki jau ir nokļuvuši aiz restēm, bet vienmēr kā par brīnumu rodas jauni, kā sacīt — no paaudzes uz paaudzi. Patlaban visievērojamākais Čikāgas gangsteris ir Sams „Mooney" Džiankana, kuŗu policija apzīmē par „gangsteŗu gangsteri". Viņš bieži mīl no sava Oak Park apartamenta ar pāris spēcīgiem binokļiem novērot pilsētas satiksmi, ko šejienes laikraksti sauc par „peekaboo" spēli. Sams ir bagāts vīrs, jo viņam pieder sešas automašīnas, gan jau pāris gadus lietotas. Kad viņš atstāj savu dzīvokli, neviens nevar pateikt, kad viņš atkal atgriezīsies.

Dažas autoritātes novērojušas, ka Džiankanu bieži vien pavadot kāds detektīvs, kas reizē rūpējoties arī par viņa drošību. Kad slavenais gangsteris atgriežoties mājās, lielo daļu sava laika viņš pavadot pagrabā izbūvētā dzīvojamā telpā ar savām trim meitām. Savos 30 „darbības gados" viņš gan nokļuvis pāris reizes aiz restēm, bet nekad nav izšķiedis savu laiku pārāk ilgi pa cietumiem. Vienmēr viņam laimējies izkļūt ārā jau samērā drīz pēc ietupināšanas.

Kā visiem cienīgiem gangsteriem, arī Samam netrūkst draugu. Bet dažkārt arī draugiem var iziet slikti. Tā, piemēram, par savu neuzmanību ar policiju Salvatore Moretti saņēma visaugstāko gangsteŗu tiesas spriedumu — nāvi. Pēdējo atrada nogalinātu 1957. gada aprīlī. Policijai neizdevās atrast cerētos dokumentus, vienīgi bija palikusi matu suka, kas liecināja, ka vainīgais ir „izķemmēts" no galvas līdz kājām un ka policijas pūles mēģināt ko atrast, būtu pilnīgi veltīgas. Tik daudz par Čikāgas gangsteriem.

JAUNIEŠU ROSĪBA

Saprotams, šinī pilsētā ir arī godīgi cilvēki, grībētu teikt — lielais vairums ,kas godīgā ceļā nopelna savu dienišķo maizi. Sajā kategorijā jāieskaita arī mūsu tautieši. Viņu rosība izpaužas galvenokārt sabiedriskā dzīvē. Īpaši te jāmin Čikāgas latviešu biedrība un Otto Krolla Kultūras birojs. Sarikojumu gan te nav tik daudz kā Toronto, bet visi samērā vērtīgi. Uz īsu mirkli man bija izdevība pabūt kopā ar Čikāgas latviešu jauniešiem, kuŗi bija pulcējušies uz latviskās dzīvošanas kursiem. Kursos piedalījās ap 80 jauniešu, kas ir augsts procents, salīdzinot ar to skaitu, kādu uzrādīja Toronto. Divas dienas no vietas Latviešu biedrības telpas pildījās jauniešiem, kas izrādīja lielu interesi par mūsu tautas tradicijām. Laimējās būt klāt arī otrā latviešu sarīkojumā — jauno mākslinieku koncertā .Arī šī vokālā un instrumentālā parāde liecināja, ka aug jauni un spējīgi talanti mūzikas laukā. Jauniešu aktivitāte izpaužas vēl citā veidā: jau vairākus gadus šeit iznāk ALJA's publiskās informācijas biļetens „Brīvības Taļcinieks". Izdevums, kas vienmēr interesants savā saturā un ko vada redaktori Andris Bite, Austris Klētnieks, un Juris Strautmanis, iznāk reizi mēnesī. Čikāgas jaunieši ir pārliecināti, ka biļetens ar savu saistošo lasāmvielu un drošo politisko nostāju varētu interesēt arī Kanadā dzīvojošos latviešus.

IESKATS MĀKSLAS DZĪVĒ

Čikāgas mākslas dzīvei lielu interesi izrāda arī vietējā latviešu kolonija. Liriskās operas uzvedumi esot vislabākie, vienīgi sezona ātri beidzoties. Bez tam Čikāga var lepoties ar savu simfonisko orķestri, kas ir samērā tādā pašā artistiskā līmenī kā Toronto simfoniskais orķestris .Viss būtu labi — domā šejienes mūziķi, ja nebūtu bargo mākslas kritiķu. Vispazīstamākā ir „Chicago Daily Tribune" teātŗa, baleta un mūzikas kritiķe Klaudija Kasidija (Cassidy), kuŗa, ja apstākļi to prasa, kritizē, pat Metropolitena operu izrādes un La Scala operas primadonnas.

Teātŗa mākslā vislabākos panākumus gūst Hovarda Teichmanna komēdija „The Girls in 509", kuŗu ar prieku varēja noskatīties otrreiz. Mūzikas cienītājiem nebūs iespējams nākošā sezonā dzirdēt Renātu Tebaldi, jo māksliniece paredzējusi ilgāku laiku uzturēties Itālijā.

Summējot visu šeit teikto, jāsaka, ka Čikāga ir un paliek viena no visrosīgākajām pilsētām Sav. Valstīs.

Aleksandrs Kalniņš.

NE TIKAI VĀRDI, BET ARĪ DARBI

Par latviešu jaunatnes darbu un stāju trimdā bieži raksta latviešu presē, dodot norādījumus, izsakot vēlēšanās, pamācot, kritizējot vai cildinot. Jaunatne ievēro katru pamatotu aizrādījumu ,lietderīgu pamāciņu vai veselīgu kritiku, un priecājas par pelnītu cildinājumu.

Jaunatnes pulciņu sastāvs komplektējas pa lielākai daļai no skolas jaunatnes, kas materiālā ziņā bieži pilnīgi atkarīga no savu vecāku materiālām iespējām. Mēs zinām, ka katras lietas sekmīgai veikšanai bez padomiem ir vajadzīgi arī līdzekļi, un organizētā jaunatne izsaka sirsnīgu pateicību katram latvietim ,kas nāk mums talkā ar padomu un līdzekļiem.

Daugavas Vanagu lokālās nodaļas un DV Kanadas valde ir atbalstījuši jaunatni morāliski un materiāli.

Sevišķi spilgts pamudinājums jaunatnes vēl aktīvākam darbam ir 21. un 22. februāŗa DV delegātu sanāksmes stāja, kur tie uz pašu ierosmi visi kā viens iestājās Latviešu nacionālā jaunatnes apvienībā par biedriem - veicinātājiem ,samaksājot dalības maksu un saņemot biedra - veicinātāja karti.

Daugavas Vanagi, Jūs vislabāk zināt, ka sekmju gūšanai ir jānes arī upuri.

Latviešu nacionālās jaunatnes apvienībā Kanadā jaunieši pateicas jums!

Guntis Liepiņš,
LNJAK valdes pr-dis.

Savienotas VALSTIS

ČIKĀGĀ

Par brīvības ciņu traģiku plašus materiālus savācis Fricis Grīnbergs. Ar tiem viņš iepazīstināja klausītājus Otto Krolla Kultūras biroja rikotajā priekšlasījumā, norādīdams uz kļūdām, kādas darītas, un līdz ar to izraisījās plašas debates par turpmāk darāmo; tās turpinājās arī „kuluāros" — pēc lekcijas, kas liecināja, ka skarti svarīgi jautājumi latviešu dzīvē. **MO**

Turpinot ciņu par latviešu grāmatu, Krolla Kultūras birojs bija sarikojis 21. un 22. februāŗi jaunatnes un bērnu grāmatu skati ar tirdziņu. Šī skate, kā Krolls izteicās, devusi daļēju iespēju pārliecināties ,kas darāms un kas nepieciešams latviešu bērniem un jaunatnei. Cik viņš novērojis savās grāmatnieku gaitās, īpaši pēdējos gados, tagadējie devumi pilnīgi vairs neapmierina un jānāk klajā ar tādu literatūru, kuŗa spēj aizraut jaunatni ar dižiem notikumiem un personībām. Izstādi apmeklēja apmēram 60 vecāki un bērni. **BT**

Lai ieinteresētu bērnus latviskai pasakai, Krolla Kultūras birojs bija noorganizējis ceļojumu „Pasaku valstī", kuŗā katrdiem 50 bērniem un vecākiem aktrises Skaidrīte Ilstere, Nellija Krenģele un Smaida Oša latviski un stāstīja pasakas. Bērni jaukajiem stāstījumiem sekoja ar lielu interesi. Starpbrīžos vijolnieks Laimonis Krenģelis kuplinājā ar vijoles solo priekšnesumiem. Pēc programmas YW CA's latviešu dāmas cienāja bērnus ar cepumiem un kafiju, par ko mazie un lielie bija visai patikami pārsteigti ,jo arī tā bijusi ļoti jauka „pasaka". **NK**

Pēdējā laikā Čikāgu apmeklējuši vairāki mākslinieki ar saviem darbiem, tā dodot čikāgiešiem iepazīties ar mūsu glezniecību. Ir jau skatīti J. Tidemanis, V. Aistars, A. Šimanis, J. Kalmīte, J. Annuss, V. Ozoliņš, F. Milts, A. Dārziņa u. c. Šestdien, 21. februāŗi, atklāja Otto Krolla rikoto Elzas Klaustiņas darbu skati. Atklāšanas runā dir. R. W. Ballards atzīmēja, ka latvieši ir viena no visrosīgākajm tautībām Čikāgā. Tad, kad viņš te piedzimis un gājis skolā, apstākļi bijuši ne vien Čikāgā, bet visā Amerikā tādi, ka trūcis pat piemērota darba rīku zīmēšanai un gleznošanai. Tagad apstākļi mainījušies, un šo maiņu lielā mērā veicinājuši arī latvieši ar savu aktivitāti kultūrālajā laukā. Viņam ilgus gadus nācies jau novērot Krolla Kultūras biroja darbu, par ko atkārtoti saņēma pateicību arī no pilsētas galvas. Izstādīti bija 104 darbi, bez tam keramika un porcelāns. Ieejot izstādē, patiesi pretim elpoja Latvijas ziedu bagātība. Pārdoti pāri par 30 darbu. Ieradusies bija arī pati autore. **FS**

KALAMAZŪ

Latviešu biedrības rikotais abonementu cikla koncerts notiks svētdien, 8. martā ,plkst. 7 vakarā, Kalamazū kolledžas Stetsona kapellā. Koncertēs „Latvian Trio" — V. Ziedonis (vijole), J. Adamsons (čello) un V. Meļķis (klavieres). Programmā Haidna, Arenska, Foré un Ziedoņa darbi. Cikla abonentiem ieeja pret abonenta karti, pārējiem ieejas kartes pērkamas pie ieejas.

75. Jelgavas skautu un 7 Gaujas gaidu vienība 24. februārī savā mītnē atzīmēja skautisma dibinātāja Bēden Paula 102. dzimšanas dienu. Vakaru ievadīja ar stāstījumu par B. Paula dzīvi 3. skautu novada pr-ks A. Artmanis ,kuŗš arī bija šī sarīkojuma vaditājs. Savas atmiņas par tikšanos ar B. P. viņa viesošanās laikā Latvijā 1933. gadā pastāstīja vad. K. Stunda. Bet viņa pēdējo vēstījumu skautiem nolasīja rov. U. Ievāns. Piemiņas brīdi noslēdza ar saucienu, kas bija veltīts B. Paulam Latvijā: „Skautu dzīves raditājs, skautu saimes vaditājs, latvju zemē sveiks, sveiks, sveiks!" Pēc oficiālās daļas sekoja filmu izrāde par pagājušās vasaras gaidu un skautu nometnēm. Bet vakaru noslēdza dziesma: „Kad ugunskurā beidz kvēlot ogles" un kopiga lūgšana.

14. martā lielgaidu un roveru dramatiskā kopa viesosies Grand Rapidos, izrādot lugu „Carlija krustmāte". Pēc izrādes notiks „Preses balle", ko rīko skautu žurnāla „Sirojums" redakcija.

Kalamazū ev.- lut. draudzes pērminderis K. Kalniņš 18. februārī atskatījās uz nodzīvotiem 80 gadiem. Viņu apsveikt bija nākuši draudzes mācītājs, pērminderi, draudzes vadība un draugi.

Latviešu organizācijas vienojušās par sekojošu sarikojumu kalendāru: 15. martā Rītas Dzilnas - Zaprauskas koncerts; 22. martā Aspazijas atceres vakars; 4. aprīlī DV gada svētki un Leģiona dibināšanas atcere; 18. aprīlī sportistu sarikojums; 25. aprīlī Kalamazū draudzes sarikojums; 2. maijā Sv. Jāņa draudzes sarikojums; 9. maijā koŗa „Dziesmu Vairogs" koncerts; 16. maijā Latviešu b-bas sarikojums; 23. maijā Jaunatnes kopas latviešu koncerts; 24. maijā teātŗa izrāde; 7. jūnijā skautu un gaidu sarikojums; 14. jūnijā Aizvesto piemiņas akts un 20. jūnijā Latviešu b-bas rīkotais Jāņu vakars.

Kalamazū latviešu dramatiskā kopa režisora K. Baltpurviņa režijā iestudē P. Ērmaņa lugu „Pie Rūdolfa Blaumaņa Brāļos". Izrāde paredzēta maijā. B.

CELA VĀRDI

Mīlestība bez draudzības ir īss skurbums.

★

Draudzība ir mīlestības mugurkauls.

★

Mīlestība bez draudzības ir kā zelts, kas bez cietāka metalla piemaisījuma nelaujas veidoties.

K. Raudive

★

Ja sagrausi mājas citiem, arī tava māja tiks sagrauta.

★

Kalni sairst un pārvēršas pīšļos, bet cilvēku darbi dzīvo mūžīgi.

Afganistāņu sakāmvārdi

FILMU Pasaule

Čikāgā (A. K.) — Šajā pilsētā ir daudz vairāk kinēmatografu kā Toronto, tādēļ arī lielāka filmu izvēle. Kvalitātivi vērtīgu filmu patlaban šeit nav daudz. Izvēlējos „The Journey", kur apskatīta ungāru traģēdija 1956. gadā, ,bet tik nemākulīgā veidā ,ka grūti iedomāties, ko producenti īsti ar to domājuši. Jūls Brinners kā krievu virsnieks Surovs ir visjocīgākais tips šajā bezjēdzīgajā mistrojumā. Arī dialogi jānoraksta zaudējumos. Vienīgi Debora Kerra ir kaut cik akceptējama kā Diāna Ašmore. Techniski filma ir uzņemta samērā labi, īpaši krāsu fotografija izceļ filmas dekorātivo vērtību.

★

Laikraksts „Chicago Daily Tribune" ziņo, ka filmaktieris Fernando Lamas šķirsies no savas sarkanmatainās filmzvaigznes Arlēnes Dāles. Viņi apprecējās 1954. gadā Las Vegas pilsētiņā un šajā laikā uzņēma kopā vairākas filmas. Abiem šīs bija otrās precības.

★

Elizabete Tailore atgriežas atkal filmās, jo aktrise izdomājusi, ka nav vērts ilgi skumt par bijušiem laikiem. Nāk jauni romāni —nāk jaunas filmas. Visā drīzumā viņa tēlos galveno lomu Džo Mankiēvica filmā „Suddenly Last Summer".

★

Filma „A Night to Remember" (Nakts, ko atcerēties), ko patlaban izrāda Cinestage teātrī ,visā drīzumē būs skatāma arī Toronto, Odeon-Carlton teātrī. Šajā filmā attēlota Titanika bojā eja savā pirmajā braucienā.

BALTIEŠU DRAUDZĪBA

Baltijas tautu sieviešu padome, kas Toronto darbojas jau 8 gadi, svētdien, 1. martā, Lietuviešu jaunajā namā, College ielā, bija sarīkojusi savu gadskārtējo Draudzības sanāksmi. To atklāja BSP šogad prezidējošā priekšniece A. Kopmane, apsveicot viesus. A. K. stādīja priekšā kanadiešu un citus goda viesus: Jennings un Walkey kundzes, organizācijas „Impērijas meitas" pārstāves; Haidera (Hyder) kundzi un Redmonda kgu, lietuvju namatāvu pāteru Placidas, Igaunijas konsulu J. Markus, Lietuvas konsulu Gylys un BSP goda biedri Johannu Paets. Pēc tam priekšniece lūdza Ilmaru Heinsoo, Igaunu ārlietu komitejas vadītāju, teikt šim vakaram veltīto runu.

Ilmars Heinsoo, kas labi orientēts pašreizējo pasaules politikas notikumu norisē, pēc to vispusīga iztirzājuma izteica vēlēšanos ,lai baltieši, kas pašlaik dzīvo demokratiskajās zemēs, dzīvi piedalītos arī šo valstu politikā un censtos no savas puses to ietekmēt.

Pēc šīs nopietnās runas, kas bija ierosinoša un labi saskanēja ar Baltijas tautu federācijas

Pudiņu un cepumu pulveri tikai no

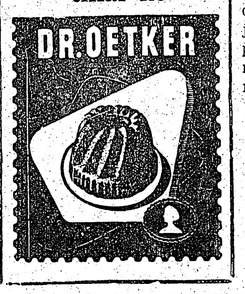

Kanadā (tās ietvaros darbojas Baltijas sieviešu padome) mērķiem ,ļoti patīkami bija noskatīties visu triju tautu nacionālās dejas. Dejotāji un dejotājas bija savos tautas tērpos, kas spilgti rādīja mūsu senču gaumi — katrai īpatnēji.

Tautiskās dejas ievadīja latvieši; tās vijās ļoti graciozi. Ar lielāku temperamentu nāca lietuvju grupa. Kā beidzamie uzstājās igauņi, kuŗu dejas šķita stipri senas, dažas it kā ar sakrālu nokrāsu. Abu mūsu kaimiņu dejas pavadīja akordeona mūzika, kas šķita vairāk piemērota nekā mūsu deju klavieru pavadījums. Mūsu senči taču dejoja, sitot taktī ar trijdeksni.

Uzmundrinošus vārdus baltiešiem teica arī Impērijas meitas Jennings un Walkey kundzes, ieteicot kopt savas tautas tradicijas. Sirsnīga kā aizvien bija Edite Haidere savā dedzīgajā uzrunā.

Priekšnesumu dalībniekiem, runātājiem un apmeklētājiem pateicās priekšniece A. Kopmane un lūdza viesus blakus telpās pie tases tējas vai kafijas.

Tur draudzīgi turpinājās sarunas baltiešu draugu un pazīstamu starpā.

e.

LABI IZDEVIES DRAUDZES VAKARS

Pirmais Toronto Sv. Jāņa draudzes vakars šajā gadā notika 22. februārī un bija pulcinājis itin prāvu apmeklētāju skaitu, kas līdz pēdējai iespējai piepildīja Sv. Jāņa baznīcas sarīkojuma telpu. Vakara programmā dzejniece Velta Toma lasīja savus jaunākos dzejoļus no sagatavošanā esošā krājuma „Vēl". Klausītāji dzejnieces darbus un priekšnesumu uzņēma ļoti atsaucīgi.

Ļoti iepriecinoši bija arī jaunās paaudzes mūziķu sniegumi. Savu māku klavieru spēlē pārliecinoši demonstrēja Martas Tūteres audzēknes: Benita un Ramona Attekas, Ārija Jēkabsone un Brigita Dobele. Latviešu auditorijas priekšā stājās pirmoreiz un ļoti labu atsaucību guva arī P. Zariņa audzēkņi — stīgu kvartets: Einārs Soste, Valdis Salna ,Tedy Gugula un Kaspars Tūters. Vijoles solo veiksmīgi spēlēja Valdis Salna (pie klavierēm Modris Ekšteins). Tiešām jāpriecājas, ka tagadējā mēchanizācijas laikmetā ir jauniešī, kas tik pašaizliedzīgi nododas mūzicēšanas priekam un klasiskās mūzikas skaņdarbiem.

Dāmu komitejas locekles bija gādājušas par kafiju un garšīgiem cepumiem.

Vakarā notika arī izloze, lai sagādātu līdzekļus kāda latviešu virsnieka atbalstīšanai, kas kā invalīds atgriezies no Sibirijas dzimtenē. Atsaucība bija liela — lozes ātri izpirka, tā ka daļa apmeklētāju palika bešā.

Mūsu laikraksta pārstāvis
VILIS MIKELSONS
Kalamazū, 426 N. Prairie Ave, pienem sludinājumus un kārto abonementus.

Tautas dejas pie orķestŗa skaņām

Mariss Vētra.

Toronto latviešu TA sestdienas ģimnazija 7. martā pl. 7 vakarā, Sv. Andreja baznīcas telpās rīko atklātu audzēkņu vakaru, kuŗā piedalīsies visu klašu audzēkņi, bet īpaši tie, kas slēgtā vakarā ir izturējuši skolotāju kritiku. Programmas pirmā daļa būs nopietna; tā sāksies ar J. Dreifelda referātu par 2. pasaules kaŗu. Deklamēs A. Vasariņš un J. Dreifelds. Šajā vakarā gŏdalgos arī pareizākā tautas tērpa valkātāju. Šim nolūkam dziesmu svētku komiteja dāvājusi trīs grāmatas. Vakara otrā daļa būs jautra — ar dziesmām, dejām un ritmoplastikas uzvedumu. Bez tam šī būs pirmā reize, kad Toronto jaunieši varēs dejot tautas dejas pie pašu orķestŗa mūzikas, jo cik zināms, tāds pastāv pie ģimnazijas jau ilgāku laiku. Iespējams, ka dejot varēs bez pārtraukuma, jo mūzikanti spēlēs par brīvu. Vecāku padome rūpēsies par bufeti. Ieeja visiem pret labprātīgiem ziedojumiem.

ATKUSNĪ

Toronto Latviešu biedrības dāmu komiteja, 7. martā, pl. 8 Osler ielā rīko latvisku omulības vakaru, kuŗā ielūdz jaunus un vecus. Arī šoreiz, tāpat kā pagājušajā „Putenī", mākslinieks O. Grebže būs parūpējies par piemērotām telpu dekorācijām — pavasara ieskaņai. Kā vienmēr dāmas būs gaumīgi klājušas galdus, neskopojotīes ne ar dzeŗamo, nedz ēdamo. Mūzika, dejas un dziesmas būs patīkams laika kavēklis vecākās latviešu organizācijas mājā Toronto.

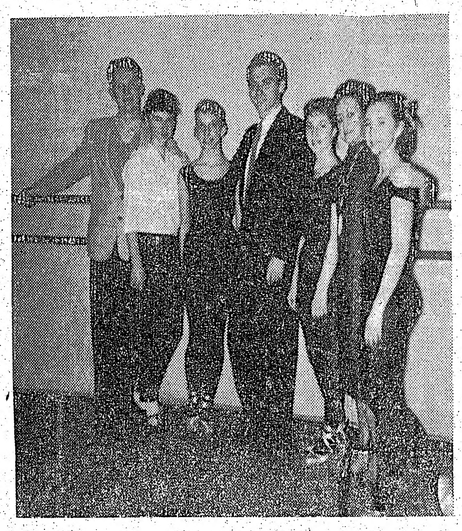

Šinīs dienās Veras Keišas baleta skolu apmeklēja rets viesis — pazīstamais Kanadas Nacionālās baleta premjērdejotājs Davids Adams, kas iepazinās ar vecākās klases audzēkņu darbību un Veras Keišas sastādīto vispasaules baleta vēstures attīstības diagrammu, kas iecerēta skolu vajadzībām. Attēlā no kr.: igaunis Reinis Koops, Diana Strikland, Dace Priedīte, viesis Davids Adams Petsi, McClement, skolas vadītāja Vera Keiša un Daira Sproģe.

OPERĀ IERODAS NIKOLAJS SERGĒJEVS

ATMIŅAS PAR LATVIJAS BALETU

II

Valdemārs Komisārs bija stalts, slaids, lieliski noaudzis jauneklis, ar glītu, vienmērīgu, bet vīriškīgu seju. Ar kaislu jūsmu mūžīgi savā darbā traucoties, viņš ātri sadega un tik sen jau ir aizgājis mūžībā mierā, ka viņa izskats būtu aizmirsies, ja tas nebūtu izstrāvojis neaizmirstamu, fantastiski impulsīvu dzīvības un darba prieku.

Pirmā pasaules kaŗā, kā bēglis no Zemgales, viņš nonāk Maskavā un satiekas ar baletmeistaru Mordkinu. Mordkina skola jauno zemgalieti padara par krievu klasiskā baleta pielūdzēju un pravieti. To balsta vingrais ķermenis un zemgaliešu bagātā fantazija. Kad Maskavā sāka plosīties revolūciju chaoss un komūnistiskais bads, Valdemārs Komisārs savā mākslā jau tik tālu nobriedis, ka izbēg sarkano komisāru laipnībām kā latvju baletmeistars.

Kā baletmeistars Komisārs izpelnījās arī Lāčplēša kaŗa ordeni. Tas ir visai raksturīgi Valdemāra Komisāra trauksmainai dabai. Kad ienaidnieki uzbruka jaunajai, no revolūcijām austrumos un rietumos izglābtai brīvvalstij, jaunais baletmeistars pēkšņi nespēja vairs dejot, nedz arī nodarboties ar deju izgudrošanu un iestudēšanu. Tikko pie Rīgas atskanēja pirmie bermontiešu šāvieni, viņš pameta operas skatuvi un iekāpa kaŗa zābakos. Kad rietumos ienaidnieks bija padzīts, baletmeistars — pa ceļam Rīgā, jau Nacionālajā operā iestudējis Bakchanāli Tanheizeram — devās uz austrumiem.

Kādu dienu, krieveļiem pakaļ dzenoties, bija tālu nostaigāts. Pievakarē kaŗavīri, ar baletmeistaru vidū, noguruši saklupa Latgales siena šķūnītī pie vakariņām. Visa rota sēdēja bez ieročiem, bet ar karotēm un kaŗa viras katliņiem rokās. Vakariņas aizpildījušas arī pusdienu vietu, un esot bezgala garšojušas — vēlāk stāstīja baletmeistars — kad šķūnīša durvis pēkšņi parādījušies stobri un sarkanarmija. Ar karotēm rokās rota nespēja vērsties pret šautenēm, un gūsts šķita neizbēgams. Bet kaŗa vira ar galu, putraimiem un kartupeļiem mūsu armijā bija garda. Tā radīja satraukumu sarkanarmijā, kad baletmeistars pēkšņi upurēja tai savu porciju un iztukšoja savu karstās viras katliņu negaidīto iebrucēju acīs. Apjukuma brīdī karotes šķūnītī tūdaļ pārvērtās par šautenēm un ar skaļām urjavām visa rota tūdaļ skrēja pākaļ savam Komisāram ārā no šķūnīša. Nezinu, vai tas ir tiesa, bet Valdemārs Komisārs pats mēdza zoboties, ka vienīgi viņš neesot paspējis pakert šauteni un saņēmis dažus gūstekņus ar katliņu un karoti kā ieročiem.

Un vai tas ir svarīgi — katliņš vai šautene? Strauja rīcība un aktīva darbība allaž ir spēcīgāka par abiem. Tas raksturoja arī Valdemāra Komisāra darbību baletā. Viņš nebija skolotājs, bet straujš un aktīvs dejotājs. Valdemārs Komisārs pats labi saprata, ka baletmeistaram viņš vēl par jaunu. Lai iztēlotu sapņi par kimsonu nākotni, kimsoniem vajadzēja rūdītāku un stingrāku meistaru.

Krievu balets, pēc Djaģiļeva un Fokina trupas pirmskaŗa viesizrādēm Parīzē un Londonā, tika slavināts pa visu pasauli, bet Marijas teātŗa balets Pēterpilī bija visslavenākais Krievijā. Valdemārs Komisārs no visas sirds priecājās ,ka viņa vietā Nacionālajā operā saistīja Marijas teātŗa baletmeistara palīgu Nikolaju Sergējevu, bet prieki dirza vien sabruka.

Rīgā drīzi vien pierādījās, ka vecais Nikolajs nav mākslinieks, bet baleta zinātnieks bez amatmeistara piedzīvojumiem dejojošās technikas skolā. Nikolajs Sergējevs strādāja ar jaunajiem kimsoniem pēc vecām piezīmēm savā kabatas grāmatiņā un plāniem savās kladēs. No savas kabatas grāmatiņas Nacionālā operā viņš iestudēja pa cēlienam no Sv. Pēterburgā reiz iemīļotiem baletiem, un — pēc veca, augstvērtīga parauga — no piezīmēm trīs cēlienos uzveda arī Herteļa Veltīgo uzmanību, inscenēja pilnam vakaram Minkusa Pachitu, bet nesaistīja ne Rīgas baletomānus, nedz Valdemāru Komisāru.

Baleta sastāvs pie Nacionālās operas tomēr bija ne vien stipri paplašinājies, bet arī uzlabojies. No bēgļu gaitām mājup atgriezušies, baletā jau darbojās pie Legata skolotā Melanija Lence un arī Maskavas baleta skolu pabeigušais Harijs Plūcis. Vēl augstāka klase bija primadonnai — Eiženijai Sveķei. Nebūtu nevajadzēja skatīties viņu papīros, no Eiženijas Sveķes asā ritma un liegajām dejām vien varēja redzēt, ka viņa ieradusies Rīgā ar Pēterburgas Marijas teātŗa akadēmiskās baleta skolas pilnu diplomu kabatā. Augstī diplomētai meitenei bija tikai 20 gadu, taču katrs viņas solis skandēja mūziku ar apaļām kājelēm. Jaunā primabalerīna dzīvoja pie vecākiem Lāčplēša un Avotu ielas stūrī, taču galva viņai bija pilna lielu ideju un domu. Vecais Sergējevs viņu nomāca un kaitināja. Kaitināja arī Nac. operas direktors, jo neievēroja, ka Sveķites diploms jaunā baletā bija vērtīgāks par vecā kunga zināšanām. Tā bija nelaime, tāpēc šo augstvērtīgo dejotāju Rīga drīzi vien piemirsa, un arī viņa Latvijas baleta ziedu laikiem nepiepalīdzēja ne ar ko. Tikai vienu gadu Rīgā nodejojusi, Eiženija Sveķe aizbēga no Sergējeva pie Djaģiļeva un, kopā ar Nežinsku, Viltsaku un citiem tādiem dejotājiem sāka apceļot Eiropu.

Man ar Eiženiju Sveķi vēl izdevās satikties Romā ,kā ar primābalerīnu slavenā Konstanci operas namā. Divi gadus Liepājas un Rīgas operās izdziedājies un izaudzis par vecāku un jaunāku dāmu iemīļotu operas tenoru, es sāku saprast, ka — neprotu dziedāt. Devos uz Italiju skatīties, kā citi tenori to dara, lai no dāmu mīluļa izaugtu par skatuves mākslinieku. Pie manām studijām Romā piederēja vakaru pavadīšana Konstanci operas nama galerijā. Ik pārvakaru no galerijas sasvidušajām debesīm skatījos dziļi, dziļi lejup uz Eiženiju Sveķi kā uz aizraujoši mūzikālu un techniski patvaldīgu dejotāju. Gaiss galerijā bija biezs, dažureiz grūti bija pat elpot, bet romieši tik skaļi jūsmoja par saviem dziedātājiem un mūsu dejotāju, ka galerijas ļaužu burzmā patiesi jutos kā neizkoptās debesis, no kurām tomēr var lūkoties ir pagātnē, ir netālā nākotnē. Tur sapratu Valdemāra Komisāra sapņus par likteņa izredzētiem kimsoniem un Latvijas baleta slavu nākotnē. Ja Latvijas baletam vēl neeksistējot, mums jau bija dejotāji, kas izrotāja svešu tautu slavenākās skatuves, tad Komisāram bija tiesības sapnot. Latvieši bija ne vien dziedātāju, bet arī dejotāju tauta.

Desmit gadu vēlāk Eiženijas Sveķes vietu Italijas valsts operā ieņēma cita latviete — Mirdza Kalniņa - Capanna. Mirdzu Romā neredzēju ,taču ar šo Romas primābalerinu lepoties mēs drīkstētu ne mazāk — Mirdzai Kalniņai nebija krievu akadēmiskās baleta skolas diploma, bet viņa sasniedza to pašu caur Latvijas baletu Latvijas Nacionālās operas baleta skolā.

(Turpinājums sekos).

Trešdien, 1959. gada 4. martā, 18. n-rs.

Mēs sūtām
MEDIKAMENTUS AR GAISA PAS
uz Latviju, Igauniju, Lietuvu un citām Eiropas z
Piegāde 3 nedēļu laikā.
Mūsu cenas ir zemākās. Nododiet mums pasūtināj
ROTBART'S DRUG STORE
676 Queen St. Toronto. EM 3-2800

Vidēja auguma „Kanadas" latvietis, 33 g. v., vēlas nopietnā precību nolūkā iepazīties ar latviešu zelteni,
kuŗai patiktos arī kļūt par saimnieci lauku mājās, Toronto tuvumā. Iss dzīves apraksts un foto nepieciešami. Atbildēsu vienīgi nopietni domājošam.
Lūdz rakstīt šī laikraksta kantorim Nr. 174.

Izdevīgi pārdod
mezlietota
GĀZES PL
(4 riņķi) un
VEĻAS MAŠĪ
Zvanīt RO 2-9667, T

High Park raj
IZĪRĒJA
mēbelēta istaba par $
uz vēlēšanos ar
Parkošanas iespē
Zvanīt RO 9-7615,

NODAĻU ISS 1958. GADA D

(Pārnesums no 2.

DV Toronto nodaļa. Noturētas 20 valdes sēdes. Uzņemti 26 jauni biedri, 1 pārskaitīts no citas nodaļas. Izskaitīti: par biedru naudas nemaksāšanu — 6, miris — 1, ar valdes lēmumu izslēgts — 1, uz pašu vēlēšanos — 2, dzīves vietas maiņas dēļ — 1. Uz 31. decembri 1958. g. skaitās 197 biedri, no kuŗiem — 31 vanadze.

Sarīkoti 2 akti, 2 koncerti, 3 priekšlasījumi, A. Nuliša gleznu izstāde, eglītes vakars, 3 balles vakari, 6 biedru vakari un šaušanas sacīkstes.

Nodaļa ir iekārtojusi bibliotēku un pašreiz reģistrēti 45 pastāvīgi lasītāji.

Pie nodaļas pastāvošā sporta kopa ar sevišķi labiem panākumiem cīnās basketbola svētdienas līgā. Iznīcinījusi meistarnosaukumu Kanadā starp latviešu vienībām.

Ļoti rosīgi darbojusies Vanadžu kopa, kuŗa aprūpei savākusi $1040.05. Atlikums uz 1958. g. 31. decembri bija $58203.

Nodaļas kase, ieskaitot Vanadžu kopas līdzekļus, ir apgrozījusi: organizācijas līdzekļus — $4928,93, aprūpes līdzekļus — $3902,53. Inventāra un mājas vērtība — $22.500,00.

DV Hamiltonas nodaļa. Darbības gadā iestājušies 10 jauni biedri; pavisam 1959. gadā 143, no kuŗiem — 46 Vanadzes. Bijuši 6 sarīkojumi, 3 teātŗa izrādes, Ziemassvētku eglīte, biedru vakars un 3 akti.

Atbalstīta latviešu jaunatnes un sporta organizācija. Pie nodaļas darbojas teātŗa kopa un sporta kopa „Sparta". Sporta kopa volejbolā ir piedalījusies: Ontario latviešu meistaribē — 1. vieta, Kanadas latviešu meistaribē — 1. vieta, Niagaras kausa izcinā — 1. vieta.

Vanadžu kopa ļoti aktīvi piedalījusies sarīkojumu rīkošanā un patstāvīgi sarīkojusi modes skati. Vanadžu darbs aprūpei ir devis $622.05 ienākumu, kas ieskaitīti nodaļas kopīgajā kasē.

Nodaļas naudas apgrozījumi: organizācijas — $3.877,00, aprūpes — $1.150,00.

DV Montreālas nodaļa. Biedru skaits — 135, no kuŗiem — 38 Vanadzes. Sarīkots 1 akts, 1 priekšlasījums un 7 citi sarīkojumi.

Nodaļas līdzekļu apgrozījumi: organizācijas — $964,15, aprūpes — $446,55.

DV Londonas nodaļa. Biedru skaits 102, no kuŗiem 25 Vanadzes. Pie nodaļas pastāv Mednieku un makšķernieku sekcija.

Sarīkots 1 akts, 1 priekšlasījums,

GIRTS SALNAIS

ŠĪPOLS
ORCHI

(203. turpinājums)

„O, jā." Metuzālam tikamā uztraukumā karsts skrēja mugurai. „Aizkavējiet viņus dažas minūtes,

„Desmit minūtes," pamācīgi bridināja ārsts.

MakKroga galva pazuda.

„E, — ar visām šīm jezgām jākavē darbs," Metu nepacietīgi uzsita dūri uz ceļgala, bravūrīgi uzsaukd Maksimiliānam: „Dodiet šurp! Nenodarbosies visu d ar sieviešu niķiem un kaprisēm."

Par spīti senai apņēmībai, ko labi balstīja sirs vēlēšanās izlabot paša kļūdas, un gluži neapšaubāmā tieksme jūtami ieriebt Metuzālam, kā arī liela palīdzēt Liliānai un viņas bērniem — ārsta roka iet jās, sniedzot namatēvam sava neparastā sacerēj norakstu. Kaut kur Maksimiliāna iztēlē šaudījās n karīga aina, ka Mets pēkšņi zaudējis katru jēgu, t atriebības kāres mākts, atsakās no visa, ko ieguvis iecerējis un uzsviež uz prokurora galda to, ko viņš t saņem skaidri uzrakstītu. Mets paņēma rokrakstu, s tisks un samāksloti augtprātīgs, īstenībā jau va bažīdamies par nākotnes plāniem, nekā par šo „m teātri", kā to domās apzīmēja — „Sievu kaŗš vistu un tā svinīgais nobeigums." Taču nācās sadurstīties aizmirst ārpasauli, tikko ieraugot virsrakstu:

„ĀRSTA MAKSIMILIĀNA GOTŠALKA GERRIK LIKTENIGĀ PROFESIONĀLĀ KĻŪDA."

Zem tā:

„Pazistama ārsta, nacionāli ievērojama patol reizē arī ļoti sekmiga chirurga un priekšzīmīgas slim cas vaditāja konspektīvas piezīmes par vienu no sav jaunības kļūdām, kuŗa devusi daļu priekšnoteiku kādas ģimenes drāmai."

ARTURS VOITKUS

VIŅŠ UN PĒTNIEKS

ROMĀNS

A. Nuliša viņete

(19. turpinājums)

Man vakar ienāca prātā kāda doma, no kuŗas netiku vaļā visu nakti.

Tu saki, ka ilgojies manas draudzības, un vēlētos, lai es dzīvotu Tavā tuvumā . . . Bet — Tu taču zini, kāpēc es aizbraucu . . . Un tu pati saki, ka tā sieviete, kas mani vajāja, vēl vienmēr nav atmetusi domas, kuŗas pats nelabais ieperinājis tās galvā.

Bet Tu man vari palīdzēt . . . Sievietes vispāri šādās lietās ir gudras . . .

Tu rakstīji par kādu cilvēku, kas nesen ieceļojis — un tas manī atmodināja jaunas cerības.

Viņai nevajag manis. Viņai vajag vīra — un ko Tu esi izdarījusi, lai viņai tādu sagādātu? — — — Tikko iebraukušie ir tukšinieki. Viņa tāda nav. Tu pazisti vienu — un pazisti otru . . . Kāpēc neieaicini reizē pie sevis?...

Ai, jā! Es zinu — Tu saproti, ko es domāju . . .
Un tad — tad es būšu brīvs!
Vai Tu par to nepriecāsies?
Raksti — ko Tu domā par šo ideju . . .
Vai vēl labāk — raksti, ka esi jau reālizējusi . . .
Tavs vientuļais draugs . . . "

Ziemelis paskatījās uz datumu — vēstule bija rakstīta pirms trim dienām. Tad viņš atlika to atpakaļ aploksnē un gribēja ķerties pie pārējām, bet ievēroja, ka pusdienas pārtraukums tuvojas beigām un ka jāatgriežas laborātorijā.

Viņš novietoja vēstules atpakaļ miltu traukā, notīrīja rokas un sēdās automobilī. Viņš bija uzzinājis, ko gribēja. Pat vairāk — viņš bija uzzinājis, ka sieva gluži velti skrēja pakaļ Pūpolam. Vēstule, ko viņš bija turējis rokā, bija skaistākais gluma rakstītāja mākslas darba paraugs. Nebija minēts neviena cilvēka vārds, nebija minēta ne pilsēta, no kuŗas vēstule sūtīta, ne vieta, kur dzīvoja „tā sieviete", nebija vārdiskas uzrunas, nebija paraksta — cienītajai draudzenei rakstīja vientuļš draugs." Aploksnē? Aploksne bija mašīnrakstā.

Bet tas nebija svarīgākais — izšķīrējs bija saturs. Un tas bija tikpat glumš kā vēstules forma. Vēstule bija pietiekami sirsnīga, lai uzturētu izplēnojošo uguni Ievas vecuma sievietē un lai tā viņam akli kalpotu, bet tur nebija neviena vārda, ko kaut kā varētu vērst pret rakstītāju.

Ziemelis šai brīdī būtu bijis ar mieru derēt uz gada algu, ka Ieva pašreiz kārtoja Granta un Grunduļa jaunkundzes savešanas lietu, un ka tuvākajās dienās viņu mājās notiks viesības.

Viņš nolēma klusēt un vērot.

Un pirmajā izdevīgā brīdī aizbraukt uz Kvinbeju un apciemot Pēteri Pūpolu.

9.

Pirmoreiz pēc ilgāka laika Jānis Ziemelis savās mājās atkal reiz jutās situācijas kungs. Viņš ne tikai zināja sievas noslēpumu, bet varēja sagatavoties un iepriekš izdomāt atbildes gaidāmajiem jautājumiem.

Šovakar — vai vēlākais rītu — vajadzēja nākt sievas ierosinājumam aicināt Grantu un Grunduļu jaunkundzi. Viņš bija nolēmis sākumā izrādīt lielu vienaldzību un piekrist tikai pēc ilgākas runāšanas; viņš zināja no pieredzes, ka viegli iegūto sieva vērtēja zemu; izcīnītajam turpretī bija pavisam cita vērtība.

Īsi pirms gulēt iešanas, kad Ziemelis vairs nedomāja, ka saruna varētu notikt vēl šai vakarā, sieva ļoti garlaikoti un vienaldzīgi iejautājās:

„Ko tu darīsi nākamajā sestdienā?"

„Kāpēc? Kas tad notiks?"

„Viesības."

„Kur?"

„Pie mums. Mēs dzīvojam tik klusi un atturīgi, it kā sērotu par tavas Intas — "

Ziemelis gribēja pārtraukt, bet apvaldījās.

„ — tavas Intas pazušanu. Vasarā un rudenī bijām viesībās gan pie Vagulāniem, gan Milzumiem, gan Grauduma kundzes — atceries, viņas meitas laulībās — un tagad ir mūsu reize."

„Ko tu domā aicināt?"

„Kā parasti. Nav jau mūsu sabiedrība visai liela. Bez tam vēl Liliju un — nu kā tak viņu sauca?" Ziemele izlikās, ka neatceras.

„Kuŗu?" Ziemelis smīnēja — sieva tiešām vāji tēloja savu lomu.

„Grūbu? . . . Grāva? . . . Nu, tas, kas rudenī ieradās no Vācijas!"

„Grants? Kāpēc to?" Ziemelis izlikās pārsteigts.

„Mums viņš jāieved sabiedrībā. Viņš ir tik vientuļš. Man viņa žēl."

„Kā tu zini, ka viņš vientuļš?"

„Kāds tad lai viņš būtu, viens pats svešā pilsētā?"

„Tādu kā viņš, te ir desmitiem — Tu Ķelputu arī aicināsi?"

„Vai tev prāts! To dzērāju!"

„Kā tu zini, ka Grants nedzer?"

„Viņš tāds neizskatās."

„Ārējais izskats vil. Bez tam — man viņš nepatīk," Ziemelis turpināja ķircināties. Bija interesanti vērot, kādu ieganstu Ieva galu galā izdomās, lai piespiestu vīru padoties. Viens bija skaidri redzams — par iznākumu viņa likās būt droša.

„Viņš patīk Lilijai."

„Bet Lilija taču saderināta ar Pūpolu!"

„Kas pa to? Dažas dāmas patīk pat precētiem vīriem."

Ziemelis apklusa — tas bija pārāk slidens kalns, un ja viņš turpināja, varēja sākties atkal kāda no nepatīkamajām sadursmēm. Bez tam, viņa nodoms nebija viesības jaukt — viņu ziņkāroja redzēt ,kā Ieva veiks Pūpola pavēli un cik veikla būs savā savedējas lomā.

Klausoties veiklajās atbildēs un vēlāk vērojot lietišķību, ar kādu sieva sastādīja viesu sarakstu, pie tam visu laiku paturēdama prātā pašu galveno mērķi, viņā vēl vairāk nostiprinājās pārliecība, ka Grants un arī viņš pats pārskatījušies, Ievu vērtēdami par nervu slimnieci.

— Histēriska, tas viss, viņš sevi nosprieda, — kuŗa sieviete kādreiz nekļūst histēriska?

Viņš atstāja sievu kārtojot viesību priekšdarbus, un pats devās pagrabā — bija jāizlabo Rembēna proteze.

★

Vagulāns Ziemeļu aicinājumu saņēma dalītām jūtām.

„Jāiet ir," viņš teica, bet man tas cilvēks vairs nepatīk. Kā tika pie naudas, tā sāk atdarināt kanadiešus."

„Ko tu vienmēr ar savu tautiskumu!" sieva viņam pārmeta, „kur tu ar to esi ticis?" No sākuma to vien kunkstēji: latviešus par īrniekiem, latviešus par īrniekiem . . . Kas tagad ir? Pūpols prom, Ķelputs prom, Graudumi prom — meklē tagad latviešus!"

„Tas jau ir, par ko runāju — kā mūsu cilvēks dabū drusku naudas, tā taisa pakaļ vietējiem. Tad viņam tas nav labs, tad tas nepatīk. Un Ziemelis ir tas trakākais no visiem. Viņš vēl daudzus samaitās."

Vagulāniete nekā neatbildēja. Kāpēc Ziemelis bija ļaunāks par citiem? Bet vīram ierādīt, ka nav sapratusi, arī negribējās. Lai neizliktos par galīgu neprašu, viņa noteica:

„Nu jā, tā jau ir . . . Bet māja gan viņam — kā nevienam!"

„Un vieni paši pa visu māju. Tu redzēsi — citi sāks tāpat. Ir jau sākuši. Kad atbrauca, tad bija labas pāris istabas, tad varēja iztikt pa divi ar vienu virtuvi, tad varēja trešā uzkāpt ,tad jumta dzīvoklis arī bija labs. Tagad ej, pameklē īrnieku. Nu viņiem vajag atsevišķas vannas istabas, nu vajag pašiem savas virtuves. Man bija tā aplēsts, ka pēc trim gadiem abas mājas tīras no parādiem, bet, kā tagad liekas, tad mēs vēl desmit gadu cīnīsimies. Un par ko? Par manu labo sirdi. Kas man samaksās manus nervus? Sitie paši Ziemeļi — zini ,ko viņš par mani teicis?"

„Ko tad? — Bet tu neuztraucies, Cibulīt," Vagulāne pamanīja, ka vīrs ar kreiso roku satvēris labās pulsu un vēro tā ātrumu," vai nu nav zināms, kādi cilvēki? Tev ar tavu miksto sirdi . . . tad jau visi min kājām."

„Par rikļu rāvēju viņš mani saucis. Par cilvēku bez sirdsapziņas. Mēs esot iedzīvojušies uz citu cilvēku bezizejas stāvokļa rēķina. Paši mēs dzīvojot par velti, īrnieki samaksājot mājas, un naudu iemaksai mēs esot saspekulējuši Vācijā. — Iedod man ūdeni," Vagulāns nobeidza vārgākā balsī un meklēja krēslu.

Vagulāniete atnesa glāzi un baltu zāļu ripiņu.

„Es jau teicu, Cibulīt, — neuztraucies. Lai viņi skauž! Kas mums? Ar visu to, ka istabas tagad brīvas, mēs paši īri nemaksājam."

„Bet pāri arī nekas nepaliek," Vagulāns drūmi noteica.

Vagulāniete pati par dzīvi tik ļauni nedomāja. Lai vīram Ziemelis patika vai nepatika — viesībās viņš gāja labprāt, un lai kā viņš skaitīja centus, kad nauda bija jāsaņem no citiem, sievai viņš nekā nežēloja. Tāpēc viņa arī dažas stundas vēlāk, pārbaudījusi savus tēpus, vieglu sirdi paziņoja:

„Cibulīt, man vajadzēs jaunu kleitu; vecās visas ierāvušās, nevar dabūt mugurā."

(Turpinājums sekos)

AJS SERGĒJEVS

S BALETU

tūdaļ ņas solis skandēja mūziku ar
šāram apaļām kājelēm. Jaunā prima-
vai tas balerīna dzīvoja pie vecākiem
Komi- Lāčplēša un Avotu ielas stūrī,
s, ka taču galva viņai bija pilna lielu
jis pa- ideju un domu. Vecais Sergējevs
dažus viņu nomāca un kaitināja. Kai-
karo- tināja arī Nac. operas direktors,
jo neievēroja, ka Sveķites dip-
katliņš loms jaunā baletā bija vērtīgāks
iba un par vecā kunga zināšanām. Tā
pēcīgā- bija nelaime, tāpēc šo augstvēr-
sturoja tīgo dejotāju Rīga drīzi vien
darbī- piemirsa, un arī viņa Latvijas
olotājs, baleta ziedu laikiem nepiepalī-
ejotājs. dzēja ne ar ko. Tikai vienu ga-
ts labi du Rīgā nodejojusi, Eiženija
m viņš Sveķe aizbēga no Sergējeva pie
tu sap- Djagiļeva un, kopā ar Nežinsku,
kim- Viltsaku un citiem tādiem dejo-
āku un tājiem sāka apceļot Eiropu.

Man ar Eiženiju Sveķi vēl iz-
jagiļeva devās satikties Romā ,kā ar pri-
mskara mābalerīnu slavenā Konstanci
ondonā, operas namā. Divi gadus Liepā-
pasauli, jas un Rīgas operās izdziedājies
s Pēter- un izaudzis par vecāku un jau-
Krievi- nāku dāmu iemīļotu operas te-
no vi- noru, es sāku saprast, ka — ne-
iņa vie- protu dziedāt. Devos uz Italiju
saistīja skatīties, kā citi tenori to dara,
neistara lai no dāmu mīļuļa izaugtu par
u, bet skatuves mākslinieku. Pie ma-
ņām studijām Romā piederēja
ijās, ka vakaru pavadīšana Konstanci
slinieks, operas nama galerijā. Ik pārva-
z amat- karu no galerijas sasvīdušajām
dejo- debesīm skatījos dziļi, dziļi le-
Nikolajs jup uz Eiženiju Sveķi kā uz aiz-
unajiem raujoši mūzikālu un techniski
piezī- patvaldīgu dejotāju. Gaiss gale-
māmatiņā rijā bija biezs, dažureiz grūti
. No sa- bija pat elpot, bet romieši tik
Nacio- skaļi jūsmoja par saviem dzie-
lēja pa dātājiem un mūsu dejotāju, ka
rgā reiz galerijas laužu burzmā patiesi
— pēc jutos kā neizkoptās debesīs, no
uga — kurām tomēr var lūkoties ir pa-
os uzve- gātnē, ir netālā nākotnē. Tur
uzmani- sapratu Valdemāra Komisāra
vakaram sapņus par likteņa izredzētiem
esaistīja kimsoniem un Latvijas baleta
s, nedz slavu nākotnē. Ja Latvijas ba-
letam vēl neeksistējot, mums
acionālās jau bija dejotāji, kas izrotāja
ien stip- svešu tautu slavenākās skatu-
uzlabo- ves, tad Komisāram bija tiesī-
ājup at- bas sapņot. Latvieši bija ne vien
darbojās dziedātāju, bet arī dejotāju
Melanija tauta.
as baleta Desmit gadu vēlāk Eiženijas
arijs Plū- Sveķes vietu Itālijas valsts ope-
bija pri- rā ieņēma cita latviete — Mirdza
i Sveķei. Kalniņa - Capanna. Mirdzu
atīties vi- Romā neredzēju ,taču ar šo Ro-
ijas Sve- mas primābalerīnu lepoties mēs
ajām de- drīkstētu ne mazāk — Mirdzai
ka viņa Kalniņai nebija krievu akadē-
terburgas miskās baleta skolas diploma,
niskās bo- bet viņa sasniedza to pašu caur
mu kaba- Latvijas baletu Latvijas Nacio-
meitenei nālās operas baleta skolā.
katrs vi- (Turpinājums sekos).

Kas tagad ir? Pūpols prom, Ķelputs prom,
rom — meklē tagad latviešus!"
ir, par ko runāju — kā mūsu cilvēks dabū
as, tā taisa pakaļ vietējiem. Tad viņam tas
d tas nepatīk. Un Ziemelis ir tas trakākais
Viņš vēl daudzus samaitās."
ete nekā neatbildēja. Kāpēc Ziemelis bija
citiem? Bet viņam ierādīt, ka nav sapratu-
bējās. Lai neizlīktos par galīgu neprašu, vi-

tā jau ir . . . Bet māja gan viņam — kā

ni paši pa visu māju. Tu redzēsi — citi sāks
sākuši. Kad atbrauca, tad bija labas pāris
varēja iztikt pa divi ar vienu virtuvi, tad
uzkāpt ,tad jumta dzīvoklis arī bija labs.
pameklē īrnieku. Nu viņiem vajag atsevišķ
istabas, nu vajag pašiem savas virtuves.
ā aplēsts, ka pēc trim gadiem abas mājas
rādiem, bet, kā tagad liekas, tad mēs vēl
cīnīsimies. Un par ko? Par manu labo sir-
n samaksās manus nervus? Sitie paši Zie-
,ko viņš par mani teicis?"
d? — Bet tu neuztraucies, Cibulīt," Vagulā-
a, ka vīrs ar kreiso roku satvēris labās pul-
tā ātrumu," vai nu nav zināms, kādi cilvē-
tavu mīksto sirdi . . . tad jau visi min kā-

kļu rāvēju viņš mani saucis. Par cilvēku bez
s. Mēs esot iedzīvojušies uz citu cilvēku bez-
okļa rēķina. Paši mēs dzīvojot par velti, īr-
ksājot mājas, un naudu iemaksai mēs esot
šī Vācijā. — Iedod man ūdeni," Vagulāns
ārgākā balsī un meklēja krēslu.
niete atnesa glāzi un baltu zāļu ripiņu.
teicu, Cibulīt, — neuztraucies. Lai viņi skauž!
s? Ar visu to, ka istabas tagad brīvas, mēs
maksājam."
āri arī nekas nepaliek," Vagulāns drūmi no-

niete pati par dzīvi tik jauni nedomāja. Lai
nelis patika vai nepatika — viesībās viņš gāja
lai kā viņš skaitīja centus, kad nauda bija
o citiem, sievai viņš nekā nežēloja. Tāpēc vi-
žas stundas vēlāk, pārbaudījusi savus tērpus,
i paziņoja:
t, man vajadzēs jaunu kleitu; vecās visas ie-
evar dabūt mugurā."

(Turpinājums sekos)

KONCERTS

udzes koŗa koncertā

Komp. T. Ķeniņš, kaut arī atdevis takts zizli cita diriģenta rokās, turpina ar interesi sekot koŗa darbībai. Īsi pirms Ziemassvētkiem viņš korim veltīja kompoziciju „Ziemassvētku introits", ko koris svētvakara dievkalpojumā jau arī atskaņoja. Paredzētajā koncertā komponists piedalīsies kā ērģelnieks, atskaņojot pats savu darbu.

Kā solo, tā koŗa dziesmu ērģeļu pavadījumi šogad uzticēti Editei Timermanei - Ozolai.

Kā pēdējais koncerta solists tiek minēts pazīstamais aktieris un režisors Voldemārs Pukats. Tas rada pārsteigumu! Nebija vēl dzirdēts, ka Pukats kļuvis par daudzsološu tenora, baritona vai pat basa zvaigzni! Izrādās tas arī nav noticis. Lai gan sīkākas ziņas par koncerta programmu netiek izpaustas, noskaidrojas, ka koris pašreiz cītīgi iestudē britu mūzikas renesanses sagatavotāja Vona Viljemsa kantāti „Pateicības dziesma", kas piedzīvos pirmatskaņojumu latviešu valodā. Kantātē bez koŗa soprāna solo un ērģelēm paredzēta partija arī teicējam. To tad nu skandēs V. Pukats. Par kantātes teksta tulkojumu gādājusi dzejniece O. Fitiņa - Baštika.

Nākošajā dienā pēc koncerta Sv. Andreja baznīcā Toronto, tātad svētdien, 12. aprīlī, koris ar šo pašu programmu koncertēs Hamiltonā.

Prieks vērot aktīvā koŗa darbību, un atliek tikai vēlēt, lai tas abos koncertos saņemtu pelnītu gandarījumu — pilnu baznīcu klausītājiem. Dievs savu svētību nav liedzis.

B.

© Pēdējais Toronto simfoniskā orķestra koncerts ar kanadiešu dziedātājas Ilonas Kombrinkas piedalīšanos pulcināja ap 2.000 klausītāju. TSO vakara programmu iesāka ar Mocarta 40. simfoniju Sol - minorā. Šī ir viena no viņa pēdējām trim simfonijām, kuŗas viņš uzrakstīja 3 vasaras mēnešos.

Pēc ilgāka laika bija izdevība dzirdēt Sasona poēmu „de l' Amour et de la Mer", Op. 19. Darbs bija impozants no sākuma līdz beigām. Ilona Kombrinka dziedāja solo partiju.

Koncerta otrā daļā TSO diriģenta Valtera Suskinda vadībā atskaņoja Richarda Štrausa „Ein Heldenleben". Sevišķu ievērību izpelnījās koncertmeistars H. Gūdmans, kam bija jāpārvar daudzas techniskas grūtības.

Edmunds Zirnītis

Jānis Cīrulis

LATVJU RAKSTNIEKAM - PORTRETISTAM JĀNIM SARMAM

Par Jūsu grāmatām arvienu
priekā liek
Sirds silti pateikties Jums, pilna
jauku jūtu;
Ar rokas spiedienu sveikt šodien
skaisti būtu
Jūs svētku dienā šai, ai, dižo
gaviļnieķ!

Ne katra iekāre jau piepildīta
tiek,
Pār okeanim nu Jums vēlējumus sūtu:
Ja sāpju nastu nest jums reizēm šķiet par grūtu,
Kā smilšu ūdeņi lai spēki neizsiek!

Ar prozas devumu, kas kalts un
stilizēts,
Kāds graudu svētīgums jau dzejas laukā sēts!
Lai Jūsu ieceres vēl dzejas veidus gūtu!

Ar lauru vainagu un slavas
vainagots,
Lai latvju Olimpā, kas retajiem
vien dots,
Jūs, būdams vienkāršs, kluss,
starp izcilajiem kļūtu!

1959. g. 21. februārī.

Rakstnieks Jānis Sarma — jubilāra dēla grafiķa S. Kalniņa šaržs.

„ŠANAS" BIEDRĪBA UN TĀS VIRSAITIS

VALMIERAS IPATŅI

Valmiera bija slavena ne vien ar savu romantisko Valterkalniņu, Gaujas Stāvajiem krastiem ,visu lauleņu neieredzēto „Ripu", Grasmaņu desām, Bergfelda ūdensklinģeriem, bet arī ar daudziem īpatņiem, kas raibinājuši pilsētas un pilsoņu ikdienu.Manos puikas gados mātes baidīja bērnus ar Pinī Marīnu, Melno Mārci un Dulno Bergmani. Pāvils Rozītis „Valmieras puikās" piemin sajukušu baronu Cirmuļgalvu, bet neatceros to kādreiz redzējis.

Pinī Marina bija labdabīgs plānprātiņš; staigāja apsējis galvu ar sieviešu lakatiņu, vienam otram sazāģēja un sacirta malku, un pa ielu patrenkāja palaidņus puikas, ja tie viņam pārāk uzmācās.

Jau baigāki bija satikties ar Melno Mārci, kuŗš, akls būdams, gāja pa ielām ar mazliet izplēstām rokām, it kā kaut ko ķerdams vai taustīdams. Gribot negribot bija jāmūk.

Dulnajam Bergmanim nekāda dulnuma gan nemanīja, varbūt izņemot to, ka bija piedzēries. Skaidrā prātā viņš staigāja pa mājām un krogiem, zīmēbā, un otra, kuŗu tas slēpa Dūņa grāmatnīcas dibentelpās, sēdot pie galda un kārtojot sava šefa veikala lietas.

„Šanas" nosaukums tomēr nav Miķeļa izgudrojums. Tā vispirms saucies literārs pulciņš, kuŗu nodibinājuši mākslinieks Eduards Brencēns, dzejnieks Jānis Kārkliņš un redaktors Jānis Porietis Limbažos. Strādādami kara laikā par skolotājiem Limbažu ģimnazijā, tie pulcinājuši jauniešus literārām pārrunām, rīkojuši referātu vakarus par latviešu rakstniekiem un rakstniecību. Kad Ed. Brencēns vācu okupācijas laikā pārnāca uz Valmieru, Miķelim viņš gaŗām paiet nekādi nevarēja un, droši vien, jau pirmā sadzeršanā pēdējam bija rokā jaundibināmās biedrības nosaukums. Ne velti Brencēns bija arī „Šanas" pirmais goda biedrs!

Miķeļa biedrībai ar tik augstām lietām kā limbažniekiem nekādu lielo darīšanu nebija, kaut gan tās idejiskā pamatā bija visāda veida darbošanās, kā to liecina no darbības vārda atvasinātais lietu vārds ar galotni „šana", kā: ēšana, dzeršana, dziedāšana, rakstīšana, tā arī cita rātna un nerātna darīšana.

Teorētiski par biedriem Šanā, kā Miķelis teica, skaitījās „visa tauta" bez kārtu, šķiru un profesiju izšķirības, ja visi tak piekopa tādu vai citādu „šanu". Taču aktīvākiem un sabiedriskā stāžā izcilākiem viņš personiski piešķira savu vizītkarti, kuŗu greznoja dižciltīgo kronis ar visiem jau agrāk minētiem tituliem, piekodinādams nākamās pilsētas valdes domes vēlēšanās katrā ziņā balsot par „Šanas" listi. Nekāda biedru nauda nevienam nebija jāmaksā.

Ar to „grāfu" gan, kā stāstīja, bija iznākušas nepatikšanas tiesā par titula piesavināšanos, bet kāds asprātīgs un biedrības ideāliem draudzīgs advokāts pierādīja, ka Šanas grāfa kroni žuburu ir mazāk nekā tāda paša titula zilasiņu pārstāvim. Lieta tad arī izbeigta lielā jautrībā, un Miķelis vairākas dienas svinējis savu uzvaru pār dižciltīgajiem. (Turpinājums sekos)

AUGSTVĒRTĪGS KONCERTS

Jorkas koncertapvienības pirmais koncerts Maseja Hallē pulcināja ap 2500 klausītāju. Programmas izcilākais darbs bija Gustava Mālera 5. simfonija, kuŗu diriģents Dr. Heincs Ungers bija izstrādājis līdz pēdējai niansei. Dzirkstoši orķestris atskaņoja arī Mocarta uvertīru no „Figaro kāzām".

Patikami bija dzirdēt Bēthovena 4. klavierkoncertu Sol - mažorā ar Mouru Limpani kā solisti. Nākošais koncerts notiks 21. aprīlī Ītona auditorijā ar Morīnas Forresteres piedalīšanos. Programmā — Mendelsons, Brāms un Brukners. -š.

Latviešu jauno mūziķu panākumi Kivanis festivālā

Nesen nosūtīts Kivanis festivāla mūzikālās sacensības, kuŗās piedalījās arī vairāki latviešu zēni un meitenes. Ļoti labus panākumus ansambļu klasē, izcīnot 1. vietu, guva stīgu kvartets, kuŗā spēlēja 3 latvieši — Ainārs Soste, Valdis Salna, Kaspars Tūters un kanadietis Tedis Gugula. Pirmie divi ir P. Zariņa audzēkņi.

Augsti vērtējamu sasniegumu sava vecuma klasē izcīnīja arī M. Tūteres studijas audzēknis Tālis Ozoliņš, iegūstot 2. vietu.

GĪRTS SALNAIS

(203. turpinājums)

„O, jā." Metuzālam tikamā uztraukumā karsts pārskrēja mugurai. „Aizkavējiet viņus dažas minūtes."

„Desmit minūtes," pamācīgi brīdināja ārsts.

MakKroga galva pazuda.

„E, — ar visām šīm jezgām jākavē darbs," Metuzāls nepacietīgi uzsita dūri uz ceļgala, bravurīgi uzsaukdams Maksimiliānam: „Dodiet šurp! Nenodarbosies visu dienu ar sieviešu niķiem un kaprīsēm."

Par spīti senai apņēmībai, ko labi balstīja sirsnīga vēlēšanās izlabot paša kļūdas, un gluži neapslāpējama tieksme jūtami ieriebt Metuzālam, kā arī liela kāre palīdzēt Liliānai un viņas bērniem — ārsta roka ietrīsējās, sniedzot namatēvam sava neparastā sacerējuma norakstu. Kaut kur Maksimiliāna iztēlē šaudījās nesakarīga aina, ka Mets pēkšņi zaudējis katru jēgu, tikai atriebības kāres mākts, atsakās no visa, ko ieguvis un iecerējis un uzsviež uz prokurora galda to, ko viņš tagad saņem skaidri uzrakstītu. Mets paņēma rokrakstu, skepsaunem skaidri uzrakstītu. Mets paņēma rokrakstu, skepsanem skaidri uzrakstītu. Mets paņēma rokrakstu, skepsaņem skaidri uzrakstītu. Mets paņēma rokrakstu, skeptisks un samāksloti augtprātīgs, īstenībā jau vairāk bažīdamies par nākotnes plāniem, nekā par šo „mājas teātri", kā to domās apzīmēja — „Sievu kaŗš vistu kūtī un tā svinīgais nobeigums." Taču nācās sadurstīties un aizmirst ārpasauli, tikko ieraugot virsrakstu:

„ĀRSTA MAKSIMILIĀNA GOTSALKA GERRIKA LIKTENIGĀ PROFESIONĀLĀ KĻŪDA."

Zem tā:

„Pazīstama ārsta, nacionāli ievērojama patologa, reizē arī ļoti sekmīga chirurga un priekšzīmīgas slimnīcas vadītāja konspektīvas piezīmes par vienu no savām jaunības kļūdām, kuŗa devusi daļu priekšnoteikumu kādas ģimenes drāmai."

Jo tālāk lasīja Metuzāls, jo vairāk salīka krēslā. Bija baigi skatīties sevī ārpus sevis. Pēkšņi viņš saslējās un neveikli pagrozījās. Jocīgi. Uzmācās drebuļi. Bērniški histeriskas trīsas skraidīja sejā, kuŗa, īsu mirkļu skrējienā, likās novecojam gadu mērā.

„Maksi, jūs esat neģēlis. Kā jūs uzdrošinājaties man to slēpt, viņš zvēroja, sirdoties vēl vairāk juzdams, ka tiktik spēj valdīties, lai neklabētu zobi.

„Biju jauns ārsts un šaubījos par diagnozi!"

„Lieliski! . . . Vienkārši!" Metuzāla balss smaka un ķērās. „Kāpēc jūs man to noklusējāt? Vai jūs apzinājāties, ka jūsu vienīgā vieta ir cietums!"

„Jūs maldāties. Jūsu veselības stāvokļa chronikā manā slimnīcā ir neapšaubāmi pierādījumi, ka man, kā ārstam, toreiz ir bijis daudz ieganstu, lai šaubītos par diagnozi. Un tad — atzīt kļūdu es būtu varējis tikai apmēram pēc gada. Bet — piedodiet, Met, — pēc gada jūsu sievai piedzima meitene . . . Ka diagnozē neesmu maldījies, to gluži nejauši dabūju zināt tikai nesen. Un ja patīk labāk tā — tad, kaut vai tikai savas profesionālās ētikas labad — es nu arī steidzos atklāt jums to, kas jums beidzot jāzina." Ārsts pēkšņi iekaisa kļūdams nežēlīgs pret sevi un otru. „Bet nemēģināsim sev iestāstīt šo ērto taisnības iemeslu. Man gribējās reiz jums ietriekt sejā jūsu iedomības un augstprātības augļus — uzmaukt galvā gluži tādu pašu trauku, ar kādu mazā muļķīte, bet vienkārši godīgā Besija apbalvoja šorīt Dēziju. Un nu jums jāievēro: jūs varat ziedot savu spožo karjēru un vājprātā un nervu drudzī apvainot jūsu sievu laulības pārkāpšanā, bet tad arī pats jūs laikus novijat cilpu savai labajai slavai. Pretējai pusei netrūks pierādījumu, lai jums nepaliktu vietas ne savā baznīcā par durvju sargu. Jūs esat liels un stiprs. Un savā ziņā jums neviens nevar lauzt kaklu, bet tad jāpierāda, ka panesat zaudējumus ne vien naudā. Neviens jūs nenicinās. Šis spēles dalībnieki pratīs klusēt, jo —" ārsts paliecās tuvāk Metuzālam, kā profeors apmācāmam studentam — „vai pats to nesludināt, ka tādam jābūt dzīves ceļam? Neskaties atpakaļ! pagātne ir inde. Un — taisnība! — kā redzat. Tikai pagātne ēdina sirdsapziņu."

Ārsts velti gaidīja vēl kādu Metuzāla jūtu izbrukumu. Pašam derdzās skatīties, cik viegli un ātri namatēvs atguva mieru. Ja Metuzāls būtu kaut drusku izmisis, Maksis būtu guvis gandarījumu. Viņš priecātos pat ja otrs sāktu atkal trakot un kaut vai kautiņēs, bet Metuzālam pietika ar klusēšanas solījumu, lai dzīve sāktos no gala. Nevienam te nebija jāizskaidro, ka Metuzāla galvā tagad rūc un dūc nevis kaujas trokšņi, bet domas un idejas šaudās un grūžas viena pār otru, kā liela preču nama īpašnieki un veikalvežī izpārdošanas dienā. Tur aplēš, maina cenas, paredz peļņu, izvēlas pievilcīgāko iesaiņojumu vāji ejošām precēm un bez žēlastības noraksta zaudējumos to, kas veikalniecīski nekādi nav izvērtējams.

Metuzāls pēkšņi uztrūkās kā no dziļas meditācijas. Viņš sacija ar īstam vīram piemītošu cieņu, kā diplomāts, kam jāsaglābj smagi sakautas armijas gods:

„Būtu muļķīgi cīnīties par lietu„ kas zaudēta vēl neiegūta. Ja aizvadītos gados būtu kaut reizi atļāvies būt vieglprātīgs pret paša un sabiedriskiem pienākumiem, sen būtu ticis vaļā no šīs sievietes, kas man allaž bijusi naidīga un sveša."

„Bet kuŗu jūs ar varu sev pieprecinājāt," pārsteidzīgi piemeta ārsts.

„Kuŗš bija tas, kas aizrādīja velti neķildoties," Metuzāls atcirta. Tad grīni smīnēdams piezīmēja: „Protam, man nav nekādu tiesību vairs jautāt, bet tik daudz jau gan pretējā puse varētu bijušam vīram pateikt par mierinājumu, kuŗš vai kuŗi ir bastardu tēvi?"

Maikla istabas kaktā kaut kas nogāzās un krita brakžēdams.

„Kas nu?" pārsteigtais Metuzāls apsviedās uz viņa pusi, un instinktīvi pacēla kā aizsargādamies rokas.

Ārsts iekliedzās: „Maik!"

Maikls lēni nolaida roku, kuŗā tikko bija cēlis sviedienam māzo Liliānas pārnēsājamo rakstāmmašīnu.

„Uz priekšu pievaldiet rupjības, Met," viņš teica tik mierīgi un sausi ,ka ārsts neomulīgi saviebās, bet nu gan Metuzāls vēroja trauslo Maiklu kā sadauzīts.

„Tātad — jūs tas esat?" Uz mirkli visa pasaule izskatījās neķīsta. Pašam vaigos ieskrēja kā uguns. — Un tikko piedāvāju viņam precēt viņa pašu meitu! — viņš sevi nosodījās. Kaut kā tomēr kļuva gluži šķērmi ap sirdi, arvien skaidrāk apzinoties, cik nežēlīgi liktenis viņu izāzējis. Riebās domāt, ka kāds vai kādi bijuši spējīgi izvazāt viņu aiz deguna visu mūžu. „Mm . . .," gandrīz balsī paspruka tāds kā vaids, un Metuzāls satrūkās, izdzirdis Maiklu, kuŗā ne vēsts nebija no atturīgā, miermīlīgā karaiņvalda

„Liliānas daļas pārvaldīšanai Gerriku farmas veikalos izsniegta ģenerālpilnvara virsgrāmatvedim MakKrogam. Viņam jāzina, kas pārstāvēs pretējo pusi."

Īgnums it kā knieba Meta sirdī, — acumirklī nebija neviena uzticama cilvēka padomā. Dagu Dillasu šodien vēl bija tā kā bail nosaukt, — laikam izklausītos drusku smieklīgi.

„Savu pilvaroto paziņošu drusku vēlāk."

„Mēs esam galā," teica ārsts vāji smaidīdams. „Ja labi apskatās, nav neviena zaudētāja. Nevienam nav nekā žēl un nevienam no otra nekā sevišķa nevajag. Kā jau labā un kārtīgā veikalā. Mēs varam iet."

Viņi pameta Metuzālu vienu. Kaut kāds neizsakāms tukšums ieradās sirdī. Viņš steigšus atrada ieganstu: sieva bijusi tik gudra, ka tagad farmas uzņēmumos nav neviena viņa cilvēka . . . Slīpēta.

Ieskatījās logā.

Pagalmā no auto novietnes lēnā atpakaļgājienā smuidrā, rūsganā Diāna izstūrēja Maikla Tercija kadiļaku. Nobraukusi pie malas, viņa atvēra mantu glabātuves segumu, atradusi tajā un rokās uzvilkusi gaŗus ādas cimdus, ar suku sāka kaut ko tīrīt un spodrināt. Melnmatainā Beatrise atvīlka vieglu, zaļganu ūdens šļūteni, padusē iesitusi zilas audekla darbabikses. Pieslēgusi šļūteni dārza malā ierikotam ūdensvadam, viņa iekāpa mašīnā un pēc isa brīsniņa atgriezās pie sava darbarīka, tērpusies biksēs. Meitenes darbojās ar tik dabisku gracīju, viņu vingro locekļu kustības bija tik gludas un plūstošas un . . . (Metuzāls ieknieba apakšlūpu zobu starpā) . . . tik pievilcīgas, ka vērotājam uzmācās nelabums, nespējot sev iestāstīt, ka viņam nekā nevajag un nav nekā žēl. Kaut kur, galvas tumšākā kaktā bija ieviesies kāds nepadzenams pavadonis, kas ģļēvulīgā izmisumā nolādēja likteni un nešķīstiem vārdiem zaimoja Dievu. — Kas cits tevi izsmējis? . . . Šie knišļi, ar ko nācies sadurties? — Nē, pats Dievs tevi aplaupījis jau šūpuli, kā sultāns harēma sargu!

(Turpinājums sekos)

Rūpes studentiem

Britu Kolumbijas universitātes vadība paziņojusi, ka, sākot ar šī gada septembri, paaugstinās visu fakultāšu studentiem mācību maksu. 1959.-60. mācību gadā studiju nauda būs par simts dolariem augstāka nekā līdz šim. Mācības naudas paaugstināšanu izskaidro ar inflāciju, vienmēr pieaugošo studentu skaitu un mācības spēku prasībām pēc augstākām algām.

M. Krone - Balduma

PADOMI NAMAMĀTĒM

RĪSU ĒDIENI

Par dažādu rīsu šķirnēm un to augsto barības vērtību ir jau agrāk rakstīts LA, tagad pakavēsimies pie rīsu ēdienu sagatavošanas. Rīsus var sagatavot dažādi, gan kā piedevas pie gaļas ēdieniem, virām, saldiem ēdieniem un arī atsevišķi pasniedzamus galdā kā atsevišķu ēdienu, kā sacepumi un suflē.

RĪSU MAJONĒZES SUFLE

4 ēd. kar. majonēzes, ½ tējkar. sāls, 1 ēd. kar. miltu, 5 ēd. kar. piena, ¼ märc. novārītu rīsu, 2 ēd. kar. sarīvēta siera, 4 cieti novārītas un sakapātas olas, 4 olu baltumi.

Majonēzei pievieno miltus, sāli un viegli izmaisa, pievieno pienu un maisa, kamēr masa krējuma veidā, pieliek rīsus, sakapātas olas, sieru, labi izmaisa un viegli iecilā saputotos olu baltumus. Liek ar sviestu iezieststā formā un cep vidējā karstumā 40-45 minūtes.

JAPĀŅU GAUMĒ GATAVOTI RĪSI

¼ märc. baltās pupiņas, ½ märc. rīsu, 4 ēd. kar. piena, 2 ēd. kar. sasmalcinātu pētersīļu lapiņu, 1 ēd. kar. citrona sulas, ¼ tējkar. melno piparu, ¼ tējkar. sāls, 1 ola.

Pupiņas iemērc un atstāj ūdenī 24 stundas, tad vāra ļoti mīkstas, tad pievieno rīsus un pārējās piedevas, izņemot olu. Vāra, kamēr rīsi mīksti, tad visu izrīvē caur sietu, pieliek sāli un labi izmīca. Izveido garenas desiņas un cep karstos taukos vai sviestā gaiši brūnas.

RĪSU UN PIENA VIRA

1¼ ēd. kar. sviesta, ½ ēd. kar. kartupeļu miltu, 1 kv. piena, 2 ēd. kar. sasmalcinātu sīpolu, mazliet piparu, ¼ märc. sarīvēta siera, ½ märc. novārītu rīsu, 2 olu dzeltenumi, 2 tējkar. kāperu un sāls pēc garšas.

Katliņā izkausē sviestu un pievieno kartupeļmiltus, viegli maisot, karsē, līdz milti maina savu krāsu. Maisot pievieno uzkarsēto pienu, sīpolus un piparus. Beidzot pievieno sieru un maisa ,līdz siers izkusis. Olu dzeltenumus sakuļ un maisot pievieno virai. Tad pieliek vārītos rīsus un kāperus.

RĪSI AR ARTIŠOKIEM UN ŠĶINĶI

1 märc. rīsu, 6 ēd. kar. sviesta, ½ tējkar. sāls, mazliet piparu, 1 märc. artišoku vidus, novārīti, ¾ märc. sakapāta liesa šķiņķa, 2 sasmalcināti vidēja lieluma sīpoli, ½ märc. miltu, 5 glāzes piena, 2 ēd. kar. sasmalcinātu pētersīļu lapiņu, 1 ēd. kar. citrona sulas, ¼ märc. sakapātu spinātu.

Rīsus novāra ūdenī. Pusi no sviesta izkausē, pieliek sāli, piparus un pievieno rīsus. Maisot vāra, līdz sviests izzūd, tad pārkaisa miltus un maisot pievieno uzkarsēto pienu. Vāra maisot, kamēr masa top vijīga, pieliek spinātus un pētersiļu lapiņas. Liek formā un pārlej paliekošo sviestu. Cep vidējā karstumā 30 minūšu.

ĀBOLU - RĪSU PUDIŅŠ

1¼ märc. ābolu, 3 glāzes piena, ¼ märc .rīsu, 1 norīvēta citrona miza, 2 olas, 5 ēd. kar. cukura, ¼ tējkar. muskatrieksta.

Ābolus nomizo un izņem serdi, vāra ar cukuru 10 minūšu. Uzvāra pienu un ieliek noskalotus rīsus un sarīvēto citrona mizu, muskatu un sāli pēc garšas. Vāra 25 minūtes, tad pievieno sakultus olu dzeltenumus. Ābolus saliek formā, pārliek sagatavotos rīsus un beidzot saputotus olu baltumus, pārkaisa cukuru un muskatriekstu. Cep pie 300 gradu F., kamēr kļūst viegli brūns.

RĪSU UN TOMĀTU SUFLE

½ märc. spinātu, sāls pēc garšas, ½ ēd. kar. sviesta, 3 olu dzeltenumi, 4 ēd. kar. sarīvēta pamersansiera, 4 ēd. kar. kafijas krējuma, 4 olu baltumi, ½ märc. novārītu rīsu.

Spinātus sakapā un liek pannā izkausētā sviestā, pielej 2 ēd. kar. ūdens. Trauku aizvāko un sautē uz lēnas uguns, līdz spināti gatavi. Tad spinātus izrīvē caur sietu, pievieno olu dzeltenumus, krējumu, ¾ no siera un viegli iecilā saputotos olu baltumus. Formu iezież ar sviestu, kārtām liek rīsus un kārtām sagatavotos spinātus. Pēdējo kārtu liek spinātus, pārkaisa ar palikušo sieru un uzliek apm. 8 ančovis filejus. Cep pie 350 gradu F. 40 minūšu.

INDIĀŅU RĪSU DESERTS „ZARDA"

½ märc. rīsu, 2 kv. piena, ½ tējkar. sāls, ¼ tējkar. pulverī saberzta safrāna, 1 märc. cukura, ½ märc. sviesta, 2 kaesemonu graudi, 6 krustnagliņas, 1 citrona sula, ¼ märc. rozinu, ¼ märc. grauzdētu riekstu, ⅛ märc. mandeļu, 2 glāzes putu krējuma.

Rīsus pārlej ar 1½ kv. verdoša ūdens, pieliek sāli, safrānu un vāra 15 minūšu. Tad rīsus notecina uz sieta. Cukuru uzvāra ar ūdeni un maisa, kamēr cukurs izkūst. Smagākā formā izkausē sviestu, pieliek sagrūstu kardemonu un veselās krustnagliņas un maisot karsē uz lēnas uguns 10 minūšu, tad pielej glāzi cukura sīrupa un vāra 3 minūtes. Šim maisījumam pievieno rīsus un visu kopā vāra 6 minūtes, tad pieliek citrona sulu, pielej pārējo cukura sīrupu un vāra, kamēr rīsi mīksti, bet ne izjukuši. Galdā pasniedz ar saputotu putu krējumu..

RĪSI AR KASTAŅIEM

2½ märc. kastaņu, 1 märc. rīsu, 3 glāzes piena, 2 glāzes ūdens, 1 märc. cukura, 1 ēd. kar. likiera (pēc izvēles),2 olu baltumi, ½ kv. putu krējuma.

Kastaņus novāra un nomizo. Izrīvē caur sietu vai izmaļ caur gaļas mašīnu. Rīsus novāra ūdenī. Augstāk minēto ūdens daudzumu savāra ar cukuru pabiezā sīrupā ,pielej likieri un labi izmaisa. Pieliek rīsus, olu baltumus un labi samaisa, tad iecilā saputotu putu krējumu.

RĪSU ŠOKOLĀDES PUDIŅŠ

1 märc. rīsu, 1 kv. piena, 6 ēd. kar. sviesta, 1 ēd. kar. sakapātas 1 apelsīna mizas, sāls pēc garšas, 1 märc. cukura (ja nevēlas tik saldu, cukuru var likt arī mazāk), 12 olu dzeltenumu, ⅛ märc. saldās šokolādes, 3 olu baltumi, putu krējums.

Rīsus ieliek dziļā katlā, pārlej aukstu ūdeni, uzvāra un notecina uz sieta, tad ieliek atpakaļ katlā, pārlej verdošu pienu, pieliek sviestu, apelsīnu norīvējumu, sāli un cukuru un vāra maisot uz lēnas uguns. Kad rīsi gatavi ,lēnām iemaisa sakultos olu dzeltenumus un sarīvēto šokolādi. Viegli iecilā saputotos olu baltumus. Liek ar sviestu ieziestā formā un cep 30 min. Galdā pasniedz ar sapufotu putu krējumu .

Mēs nesolām lēti, bet mūsu preces ir lētas, jo laba kvalitāte.

PĀRTIKAS VIELAS:	gr.	$
Cukurs smalkais vai graudu	1000	0.40
Marmelādes	450	0.85
Auzu pārslas	1000	0.45
Auzu pārslas sainī	500	0.30
Manna	1000	0.45
Makaroni	1000	0.55
Kviešu milti baltie	1000	0.40
Rīsi	1000	0.60
Raugs sausais	100	0.65
Cepamais pulveris	50	0.25
Stērķele	1000	0.85
Bišu medus	530	1.10
Mandeles	1000	3.25
Rieksu dažādi (lazdu zemes un valrieksti)	1000	1.35
Olu dzeltenuma pulv.	650	2.95
Sviests, bundž.	580	1.10
Sīrups bundž.	1100	1.90
Sviests sainīšos	1000	1.95
Kondensēts piens, bun.	600	0.55
Apelsīni	1100	$.90
Piena pulv.	650	1.05
Krejums 31%, bundž.	500	0.65
Siers, Maribo u.j.c.	500	0.95
Margarīns	500	0.75
Iesala ekstrakts	600	1.40
Ovamaltīns, dietaļ un zīdainiem	350	1.40
Ēdamā eļļa	800	1.05
Vistu, tomātu u.c. zupu koncentrāti	50	0.40
Buljona kubi, 10 gab.	50	0.40
Cūkas tauki, sainīšos	1000	1.50
Frankfurtes desiņas, cisiņi, bundž.	900	0.95
Kokteiļa desas	500	0.50
Ist.. dūmdesa vai salami	1000	2.95
Gaļas vai šķiņķa desas, bundž.	1100	1.95
Aknu pastēte	175	0.30
Žāvēts speķis	1000	1.95
Bēkons	1000	2.25
Augu tauki (Palmin)	500	0.80
Šķiņķis, bundž.	550	1.75
" "	1100	3.25
Siļķītes, dažād.	100	0.45
Sardīnes	150	0.45
Biskvīti	250	0.60
Krējuma pulveris 40%	190	0.45
Aprikozes, žāvētas	1000	1.75
Augļi, žāvēti, daž.	1000	1.50
Plūmes, žāv. sain.	454	0.65
Plūmes, žāv. vaļējas	1000	1.25
Rozīnes, Kalifornijas	475	0.65
" " vaļējas	1000	1.20
Koncentrētie vitamīni, 100 tbl.	150	1.60
Vitamīni ABCD, stiprie	150	2.75
Vīģes, žāvētas	1000	1.50
Dateles, žāvētas	225	0.45
Konfektes, bundž.	650	1.55
Karameles, bundž.	750	1.75
Šokolādes karameles	750	1.95
Šokolāde, parastā vai krējuma	100	0.45
	vai	0.55
Biskvīti, pildīti	400	0.95
Košļājamā gumija	400	2.10
Sadzarins, 500 gr.	50	0.25
Vīnogu cukurs, sain.	250	0.35
Kafija, bun. (Maxwell)	620	2.25
Kafija maltā vai pupiņas	1000	3.60
	vai	4.10
Kafijas koncentrāts (Neskafē)	125	0.80
Kakao, sain.	1000	3.75
Kakao, bundžās	630	1.95
Tēja (Ridgeway),sain.	100	0.70
" " bundž.	650	3.35
Kanēlis, standziņās vai pulveris	100	0.25
Kardemons, graudos vai samalts	100	0.85
Krustnagliņas	100	0.35
Lauru lapas	100	0.25
Pipari, melnie vai baltie	100	0.25
Paprika	100	0.45
Safrāns, pudelītēs	125	1.75
Sinepju pulveris	160	0.45
Vanilja, standziņās	100	2.95
Citrona eļļa	125	0.15
Daž. virces	100	0.35
DAŽĀDI:		
Tualetes ziepes (Palmolive)	100	0.35
Mājturības ziepes	500	0.50
Maizena pulv. mazbērniem	250	0.25
Cigaretes (Chesterfield, Camel vai Capstan),pac.	30	0.45
Cigarešu papīrs	50	1.45
Cigarešu tabaka (Dobelman vai Gold Stars)	50	0.35
Pīpju tabaka (Pr. Albert vai Edgeworth)	46	0.35
Cigāri:		
Havanna, Atavida	25 gab.	$4.80
Havanna, Stokjes	10 gab.	$0.65
Parastie cigāri	50 gab.	$8.00
Pīpes tabaka (Dills Best)	650	2.60
Bārdas skujāmie asmeņiši, 20 gab.	20	1.35
Bārdas skujamais aparāts	200	2.90
		3.90
Elektriskā bārdas sk. mašīna (Remington)	300	22.00
	vai	32.00
Bārdas nazis (Solingen)	100	3.60
	vai	4.80
Matu gr. mašīnas	200	5.50
Hohner akordeoni, sākot ar		128.00
Saksofoni, sākot ar		195.00
Stikla griežamie, parastie	100	1.20
	vai	1.90
Stikla griežamie ,ar dimantu	100	4.50
	vai	5.80
Rakstāmirbulis ar lodīti	20	2.50
	vai	3.60
Pildāmspalva, Parker	60	16.50
	vai	24.50
Pildāmzīmulis, Parker	60	9.80
Smaržas Coty Aimant Coty Chypre		
vai citas	5	3.75
	vai	4.75

Nododot pasūtinājumus pa pastu, sūtītājiem jāaprēķina saiņa kopsvars, un visām šīm precēm jāpieskaita licencei un pārsūtīšanas izdevumiem

5 kg sainim	$6.50	10 kg sainim	$8.50
15 kg sainim	$10.50	20 kg sainim	$11.50

Katram sainim jārezervē sek. svars iesaiņojumam:
5 kg. sainim — 1 kg. 10 kg sainim — 1,5 kg
Saiņiem līdz 20 kg — 2 kg.

Pie saiņu sagatavošanas jāievēro, ka priekšmetu skaits nedrīkst pārsniegt 15.

Ievērojot visu augstā minēto un uzdodot pareizu adresi (ar saņēmēja pilnu vārdu un uzvārdu) — sainis sasniegs mērķi visātrākā laikā, t. i. 3—6 nedēļu laikā no pasūtinājuma nodošanas dienas.

PASŪTINĀJUMU ADRESEJIET, PIEVIENOJOT ČEKU vai MO,

DV SAINĪŠU DIENESTAM,
123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT., CANADA.

aiz DZELZS aizkara

OKUPĒTAJĀ LATVIJĀ

PIESMIRDINĀTĀS PILSĒTAS

Siguldā, gluži kā Viduslaikos, var orientēties pēc ožas. Senos laikos, kad pilsētas apjozuši nocietinājumi, to grāvji izplatījuši nelāgu smirdoņu, pēc kuŗas viegli varējuši noteikt pilsētas vaļņus. Mūsdienās tādas pašas „ērtības" jau pāris vasaras ir Siguldā. Atšķirība tikai viena, šeit smaka nenāk no nomalēm, kā tas bija senāk, bet rodas pašā pilsētas centrā starp ēdnīcu un aptieku, kur to rada vaļējā grāvī ieplūstošie kanālizācijas ūdeņi. Sevišķi iespaidīgs šis ceļrādis ir siltos bezvēja vakaros. Visneticamākais ir tas, ka aromātizētie ūdeņi joprojām tek gar sanitāri epidēmioloģisko staciju un ambulanci."

(„Dadzis" Nr. 15, 1938.).

JAUNĀS ĶEMERES SARKANDAUGAVĀ

„Sodien vecmāmiņa no laukiem iebrauca un gājām pastaigāties. Es viņu aizvedu uz jaunajām Ķemerēm. Mūsu Ķemeres nav īstas Ķemeres, bet tepat Sarkandaugavā. Tas ir tur, kur tek jūŗa, kas arī nav jūŗa, bet tā pati Sarkandaugava. Un tā nemaz netek, bet stāv uz vietas.

— Fui, kā te smird, vēl trakāk kā kūtī — vecmamma raustīja degunu. Bet tā nemaz nav. Pilsētā nevar tā smirdēt kā kūtī. Tā es arī pateicu, bet vecmamma sadusmojās. Tas nekur nederot. Un te vēl tik daudz slimnīcu, kur ārstējas cilvēki. To jau veselais nevar izturēt. Tā vecmamma ir jociga. Te taču visi iztur. Vasarā gan mēs caur sētu lūrējām, kā slimnieki dārzā spieda degunu ciet. Māris teica, ka smaka esot laba. Ķemerēs ūdens smirdot tāpat, un neviens neturot degunu ciet, bet **visi esot gatavi apēst viens otru bez sāls,** lai tikai uz turieni tiktu. Ja jau smaka ir galvenā, tad nemaz un Ķemerēm nav jābrauc, lai brauc ar 3. troleibusu uz Sarkandaugavu, sēžas rindā krastmalā un oţ.. cik patīk.

Vakarā pie galda vecmāmiņa bārās atkal, ko tas „Latvijas bērzs" domājot, pūdēdams savus baļķus Sarkandaugavā, kur ūdens stāv uz vietas un smird ar katru dienu vairāk. Paps atbildēja, ka „Latvijas bērzs" nedomājot neko. To viņš teica tāpēc, ka pats tur strādā. Un vēl viņš teica, ja sākšot domāt, tad nebūšot vairs finiera. Tad vecmāmiņa sita rokas uz galda un prasīja, kas tad esot galvenais — **finieŗi vai cilvēki?** Cilvēki taču nevarot dzīvot un strādāt tādos apstākļos. Tie apstākļi laikam ir tā smaka. Vēl vecmamma teica, ka tā esot bērnu bendēšana un ka mani vajagot laist uz laukiem. Tāpēc jau es esot tāda vaja un bāla. Mamma sāka raudāt un aizskrēja uz gulamistabu. Es jau zinu, tur viņa atkal izlaistīs pudeli odekolona. Viņa saka, ka smaka spiežoties cauri visām logu šķirbām un neļaujot gulēt.

Sodien mēs braucām ar Kon-Tiki. To uztaisīja Māris un citi Sarenes puikas no tiem pašiem baļķiem, kas peld pa Sarkandaugavu un taisa to smaku. Vecmammai es neko neteicu, jo viņa arī gribētu braukt, bet vecmamma ir smaga un tad mēs nogrimtu. Māris teica, ka kārtīgiem ceļotājiem vienmēr esot kāds mājdzīvnieks līdzi. Es paņēmu **Dallesu** un mēs piesējām viņu ar jostu pie baļķa. Viņš gan briesmīgi ņaudēja un skrāpējās.

Viss bija labi, tikai jūŗas vidū Kon-Tiki sāka jukt laukā, Māris teica, ka tas neesot nekāds balasta koks, tāpēc jāstūrējot fiksi malā. Pašā malā Kon-Tiki sajuka pavisam un mēs visi iekritām ūdenī. Atskrēja tie onkuļi ar ķekšiem un gumijas zābakiem, kas velk baļķus ārā, un izvilka Dallesu.

Mamma bija dikti dusmīga un teica, ka tādu smirdošu sivēnu nevarot nemaz mājā iekšā laist. To viņa teica tāpēc, ka mētelis pagalam. Tagad tas nelabi odīšot visu mūžu un visi rādīšot uz mani ar pirkstiem. Es teicu, ka pa Sarkandaugavu es varu ar viņu stigāt ,jo te viss tāpat ož . . ." (Fragmenti no mazās Astras dienasgrāmatas)

(„Dadzis", Nr 22, — 58.).

Priekš dažiem gadiem Sarkandaugavas krastā varēja peldēties, zvejot, atpūsties. DOK-7, artelim „Blāzma" rūpnīcai „Latvijas bērzs", ortopedijas institūtam, tuberkulozes dispanseram u. c. uzņēmumiem un organizācijām nav attīrīšanas ietaises vai tādas nevēlas ierīkot un tāpēc kanālizācijas ūdeņus ieplūdina tieši upē. Ar to rajonā rodas anti sanitārs stāvoklis . . ." („Sovetskaja Latvija" 30. 12. 58.).

HUMORS

Auto spekulanti pārkvalificēsies. — Tu dzirdēji: septiņgadē ražošot pusotras reizes vairāk automašīnu!

— Nu, un kas par to!

— Kā kas? Tad jau varēs mašīnas veikalos nopirkt bez rindas, bet ko mēs abi iesāksim?

M — jā . . . Būs jāpārkvalificējas uz ko citu.

Smagā septiņgade. — Vai tezes lasīji? — Lasiju, bet pārtraucu. Kāpēc tā? — Tur runā tikai par smagām lietām: smagā industrija, smagā mašīnbūve . . . Vai tad nevarēj kaut ko vieglāku!

Brīnumsēklas! — Ja vēlaties sagādāt saviem paziņām dārzkopjiem priecīgu pārsteigumu, dāviniet viņiem mūsu nepārspējamās Brīnumsēklas! Efekts garantēts! Izsējot agros kāpostus, izaug vēlie. Izsējot galda kāļus, izaug lopbarības kāļi. Izsējot burkānus, izaug vismaz sunuburkšķi u.t.t. un tml. Steidzieties! Sēklas plašā izvēlē dabūjamas mūsu veikalā, Kirova ielā 18. (Turpat nododami arī pateicības raksti.).

Centrālo vietu mūsu republikā ieņem Ventspils! — Tā vismaz domā Latvijas dzelzceļa darbinieki, jo citādi viņi diezin vai būtu aizgādājuši uz šo pilsētu veselu vilcienu ar bitumeni, kas tagad par bargu naudu jāved ar automobiļiem atpakaļ uz dažādām republikas malām, piem., Smilteni, Rūjienu u.t.t..

(„Dadzis", Nr. 24. — 58.).

Šveices oriģinālīdzekļi
Alpu kalnu dziednieciības augi pret AKNU, KUNĢA, NIERU, NERVU, SIRDS, REUMATISMA u. c. sāpēm, kā arī pret saaukstēšanos, klepu un bronchitu — krājumā tikai pie
SWISS HERBAL REMEDIES,
479 QUEEN STREET, W., TORONTO.

ĀTRA ZĀĻU PIEGĀDE
jūsu tuviniekiem un draugiem Eiropā un zemēs aiz dzelzs aizkara. Garantēta piegāde 15—20 dienu laikā. Visi sūtījumi apdrošināti.
Informācijai zvaniet vai iegriezieties personīgi
B & A PHARMACY
478 PARLIAMENT ST., TORONTO **WA 1-0432**

ZIVIS
. . . Labākie Kanadas zivju produkti . . . jūsu pārtikas veikalu dzesētājos . . .
HIGHLINER
- Zivju filejs
- Zivis un cepti kartupeļi
- Zivju gabaliņi
- Pildītas zivis

LUNENBURG SEA PRODUCTS Limited,
37 King St. E., Toronto, Ont.

OPTIĶIS LUNSKY
470 COLLEGE ST., TORONTO
WA 1-3924

Dr. Harija Marnica
grāmata par vācu okupāciju Latvijā
KĀVI PĀR DAUGAVU
Grāmata gandrīz izpirkta dažās nedēļās. Atlikušie eksemplāri vēl dabūjami un pieprasāmi laikrakstam LATVIJA, 13b Weilheim, Obb., Rathausplatz 8, Germany.
Cena ar piesūšanu $2.-.
Šis ievērības cienīgais darbs, ko ar apsveicamu vaļsirdību sarakstījis baltvācu autors, balstās uz viņa paša pieredzi civilās pārvaldes dienestā Rīgā veselības nozarē, un ir viens no retajiem mēģinājumiem aizpildīt to robu mūsu tautas vēsturē, kāds joprojām vēl ir mūsu literātūrā par minēto laiku.
Laikraksts LATVIJA, 13b, Weilheim, Obb., Rathausplatz 8, Germany.

Dr. ROMAN PNIEWSKY
Ilggadīga prakse slimnīcās Vācijā, Polijā un Šveicē.
Speciālists iekšķīgās, sieviešu un veneriskās slimībās.
537 PARK AVE., MONTREAL, P. Q., tel. VI 5-7623, Montreal.
Runā vāciski un krieviski. Pieņem no 8—9 vakarā.

Penmans
WARRANTED HIGH GRADE PENMANS KNIT-GOODS
Pieprasiet
PENMANS
NAILONA DARBA ZEĶES
ar pastiprinātiem papēžiem un pirkstgaliem
TĀS PĀRSPĒJ PĀRĒJĀS

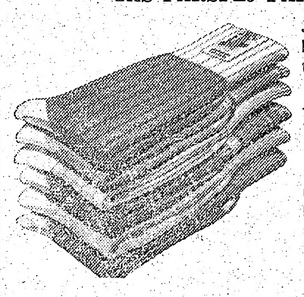

Jūs iegūsit extra valkāšanos — extra vērtības — extra vērtību valkājot
PENMANS
darba zeķes
Liela izvēle un piemērotas katram darbam. Jūsu labākā iepirkšanās par piemērotām cenām.
ws 9-1
ARĪ VEĻA, VIRSDRĒBES
slavena kopš 1868

Mēs sūtām
MEDIKAMENTUS AR GAISA
uz Latviju, Igauniju, Lietuvu un citām Eiro
Piegāde 3 nedēļu laikā.
Mūsu cenas ir zemākās. Nododiet mums pasi
ROTBART'S DRUG STORE
676 Queer
Toro
EM 3-

Vidēja auguma „Kanadas" latvietis, 33 g. v., vēlas nopietnā precību nolūkā iepazīties ar latviešu zelteni,
kuŗai patiktos arī kļūt par saimnieci lauku mājās, Toronto tuvumā. Iss dzīves apraksts un foto nepieciešami. Atbildēšu vienīgi nopietni domājošām.
Lūdz rakstīt šī laikraksta kantorim Nr. 174.

Izdevīgi pā
mezliet
GĀZES
(4 riņķi
VEĻAS M
Zvanīt RO 2-96
High Parl
IZĪRĒ
mēbelēta istaba
uz vēlēšanos
Parkošanas
Zvanīt RO 9-7

NODAĻU ISS 1958. GADA

(Pārskatus

DV Toronto nodaļa. Noturētas 20 valdes sēdes. Uzņemti 26 jauni biedri, 1 pārskaitīts no citas nodaļas. Izskaitīti: par biedru naudas nemaksāšanu — 6, miris — 1, ar valdes lēmumu izslēgts — 1, uz pašu vēlēšanos — 2, dzīves vietas maiņas dēļ — 1. Uz 31. decembri 1958. g. skaitās 197 biedri, no kuŗiem — 31 vanadze.

Sarīkoti 2 akti, 2 koncerti, 3 priekšlasījumi, A. Nuliša gleznu izstāde, eglītes vakars, 3 balles vakari, 6 biedru vakari un šaušanas sacīkstes.

Nodaļa ir iekārtojusi bibliotēku un pašreiz reģistrēti 45 pastāvīgi lasītāji.

Pie nodaļas pastāvošā sporta kopa ar sevišķi labiem panākumiem cinās basketbola svētdienas līgā. Izcīnījusi meistarnosaukumu Kanadā starp latviešu vienībām.

Ļoti rosīgi darbojusies Vanadžu kopa, kuŗa aprūpei savākusi $1040.05. Atlikums uz 1958. g. 31. decembri bija $58203.

Nodaļas kase, ieskaitot Vanadžu kopas līdzekļus, ir apgrozījusi: organizācijas līdzekļus — $4928,93, aprūpes līdzekļus — $3902,53. Inventāra un mājas vērtība — $22.500,00.

DV Hamiltonas nodaļa. Darbības gadā iestājušies 10 jauni biedri; pavisam 1959. gadā 143, no kuŗiem — 46 Vanadzes. Bijuši 6 sarīkojumi, 3 teātŗa izrādes, Ziemassvētku eglīte, biedru vakars un 3 akti.

Atbalstīta latviešu jaunatnes un sporta organizācija. Pie nodaļas darbojas teātŗa kopa un sporta kopa „Sparta". Sporta kopa volejbolā ir piedalījusies: Ontario latviešu meistrībā — 1. vieta, Kanadas latviešu meistaribē — 1. vieta, Niagaras kausa izcīņā — 1. vieta.

Vanadžu kopa ļoti aktīvi piedalījusies sarīkojumu rīkošanā un patstāvīgi sarīkojusi modes skati. Vanadžu darbs aprūpei ir devis $622.05 ienākumu, kas ieskaitīti nodaļas kopīgajā kasē.

Nodaļas naudas apgrozījumi: organizācijas — $3.877,00, aprūpes — $1.150,00.

DV Montreālas nodaļa. Biedru skaits — 135, no kuŗiem — 38 Vanadzes. Sarīkots 1 akts, 1 priekšlasījums un 7 citi sarīkojumi.

Nodaļas līdzekļu apgrozījumi: organizācijas — $964,15, aprūpes — $446,55.

DV Londonas nodaļa. Biedru skaits 102, no kuŗiem 25 Vanadzes. Pie nodaļas pastāv Mednieku un makšķernieku sekcija.

Sarīkots 1 akts, 1 priekšlasījums, 1 koncerts, 1 teātŗa izrāde un 5 citi sarīkojumi

Nodaļas līdzekļu apgrozījumi: organizācijas — $ 1.308,51, aprūpes — $564,00.

St. Katarīnes nodaļa. Biedru skaits 59, no kuŗiem 20 Vanadzes. Darbojas vīru koris „Vicsturs". Ļoti aktīvi darbojās Vanadžu kopa, Vanadzes kopā ar nodaļu aprūpei devušas — $1.325,67, bet organizācijas apgrozījumu — 1.543,20.

DV Britu Kolumbijas nodaļa. Biedru skaits 67, no kuŗiem 22 Vanadzes. Aprūpē 3 krustbērnus. Sarīkoti 2 akti un 3 citi sarīkojumi.

„DAUGAVAS VANAG
Kontu apgrozījumi 1958. gadā un B

Konta numurs un nosaukums	Bilance uz 1.1.	
	Aktivs.	Pas
1. Kase	534.26	
2. Banka	1361.24	
3. Ieņēmumi	—	
4. Izdevumi	—	
5. DV Centr. Valdes fonds	—	14
6. Aprūpes fonds ar norād.	—	
7. Aprūpes fonds uz vārdiem	—	1
8. Latviešiem aiz dzelzs aizk.	—	75
9. Aprūpes fonds bez norād.	—	200
10. Gen. R. Bangerska fonds	—	
11. Pakas uz Latviju (caur Zv.)	—	
12. Stipendiju fonds	—	
13. DV nodaļas Kanadā	—	217
14. Debitori un Kreditori	5713.62	102
15. Inventārs	382.06	
16. Materiāli	11.21	
17. DV mēnešraksts	186.20	
18. The Gr. Tyranny" brošūras	—	14
19. Varoņu serijas grāmatiņas	—	28
20. „Voice of Freedom"	—	
21. Ceļojošā balva	—	12
22. Ziemassvētku kartites	—	
23. DV sienas kalendāri	—	
24. Kapitāls	—	1124
25. Budžeta atlikumi	—	373
26 Bēru Fonds	—	323
27. L.N.A.K. biedru nauda	—	74
28. Dažādas summas	—	
29. 1958. g. budžeta atlikums	—	
Bilance	8188.53	818

Toronto, 15. janvārī 1959. g.

Mēs sūtām
MEDIKAMENTUS AR GAISA PASTU
uz Latviju, Igauniju, Lietuvu un citām Eiropas zemēm.
Piegāde 3 nedēļu laikā.
Mūsu cenas ir zemākās. Nododiet mums pasūtinājumus.
ROTBART'S DRUG STORE
676 Queen St., W., Toronto.
EM 3-2800.

Vidēja auguma „Kanadas" latvietis, 33 g. v., vēlas nopietnā precību nolūkā iepazīties ar latviešu zelteni,
kurai patiktos arī kļūt par saimnieci lauku mājās, Toronto tuvumā. Īss dzīves apraksts un foto nepieciešami. Atbildēšu vienīgi nopietni domājošām.
Lūdz rakstīt šī laikraksta kantorim Nr. 174.

Izdevīgi pārdodama
mezlietota
GĀZES PLĪTS
(4 riņķi) un
VEĻAS MAŠĪNA.
Zvanīt RO 2-9667, Toronto.

High Park rajonā
IZĪRĒJAMA
mēbelēta istaba par $5.- nedēļā
uz vēlēšanos ar uzturu.
Parkošanas iespējas.
Zvanīt RO 9-7615, Toronto.

Piederīgie Latvijā meklē
KĀRLI un HERMĪNI
VANAGUS,
bij. skolotāji Rīgā.
Ja kāds ko par viņiem zinātu, lūdz rakstīt:
ANNAI ĀBOLIŅŠ,
214 BEECH ST., BEREA, OHIO, U. S. A.

MEKLĒ
ERNESTU un
EDUARDU VIRSI.
Cik zināms, brāļi Virši ap 1914. gadu izceļojuši no Latvijas, Ernests dzīvojis Kanadā — Vinipegā, un Eduards ASV — Ņujorkā.
Jakāds ko zinātu, lūdz rakstīt šī laikraksta kantorim ar Nr. 171.

NODAĻU ĪSS 1958. GADA DARBĪBAS PĀRSKATS

(Pārnesums no 2. lpp.)

DV Toronto nodaļa. Noturētas 20 valdes sēdes. Uzņemti 26 jauni biedri, 1 pārskaitīts no citas nodaļas. Izskaitīti: par biedru naudas nemaksāšanu — 6, miris — 1, ar valdes lēmumu izslēgts — 1, uz pašu vēlēšanos — 2, dzīves vietas maiņas dēļ — 1. Uz 31. decembri 1958. g. skaitās 197 biedri, no kuriem — 31 vanadze.

Sarīkoti 2 akti, 2 koncerti, 3 priekšlasījumi, A. Nuliša gleznu izstāde, eglītes vakars, 3 balles vakari, 6 biedru vakari un šaušanas sacīkstes.

Nodaļa ir iekārtojusi bibliotēku un pašreiz reģistrēti 45 pastāvīgi lasītāji.

Pie nodaļas pastāvošā sporta kopa ar sevišķi labiem panākumiem cīnās basketbola svētdienas līgā. Izcīnījusi meistarnosaukumu Kanadā starp latviešu vienībām.

Ļoti rosīgi darbojusies Vanadžu kopa, kuŗa aprūpei savākusi $1040.05. Atlikums uz 1958. g. 31. decembri bija $58203.

Nodaļas kase, ieskaitot Vanadžu kopas līdzekļus, ir apgrozījusi: organizācijas līdzekļus — $4928,93, aprūpes līdzekļus — $3902,53. Inventāra un mājas vērtība — $22.500,00.

DV Hamiltonas nodaļa. Darbības gadā iestājušies 10 jauni biedri; pavisam 1959. gadā 143, no kuriem — 46 Vanadzes. Bijuši 6 sēdēkļojumi, 3 teātŗa izrādes, Ziemassvētku eglīte, biedru vakars un 3 akti.

Atbalstīta latviešu jaunatnes un sporta organizācija. Pie nodaļas darbojas teātŗa kopa un sporta kopa „Sparta". Sporta kopa volejbolā ir piedalījusies: Ontario latviešu meistribā — 1. vieta, Kanadas latviešu meistaribē — 1. vieta, Niagaras kausa izcīņā — 1. vieta.

Vanadžu kopa ļoti aktīvi piedalījusies sarīkojumu rikošanā un patstāvīgi sarīkojusi modes skati. Vanadžu darbs aprūpei ir devis $622.05 ienākumu, kas ieskaitīti nodaļas kopīgajā kasē.

Nodaļas naudas apgrozījumi: organizācijas — $3.877,00, aprūpes — $1.150,00.

DV Montreālas nodaļa. Biedru skaits — 135, no kuriem — 38 Vanadzes. Sarīkots 1 akts, 1 priekšlasījums un 7 citi sarīkojumi.

Nodaļas līdzekļu apgrozījumi: organizācijas — $964,15, aprūpes — $446,55.

DV Londonas nodaļa. Biedru skaits 102, no kuriem 25 Vanadzes. Pie nodaļas pastāv Mednieku un makšķernieku sekcija.

Sarīkots 1 akts, 1 priekšlasījums, 1 koncerts, 1 teātŗa izrāde un 5 citi sarīkojumi

Nodaļas līdzekļu apgrozījumi: organizācijas — $ 1.308,51, aprūpes — $564,00.

St. Katarīnes nodaļa. Biedru skaits 59, no kuriem 20 Vanadzes. Darbojas viru koris „Viesturs". Ļoti aktīvi darbojās Vanadžu kopa. Vanadzes kopā ar nodaļu aprūpei devušas — $1.325,67, bet organizācijas apgrozījumu — 1.543,20.

DV Britu Kolumbijas nodaļa. Biedru skaits 67, no kuriem 22 Vanadzes. Aprūpē 3 krustbērnus. Sarīkoti 2 akti un 3 citi sarīkojumi.

Līdzekļu apgrozījumi: organizācijas — $ 270,00, aprūpes — $ 340,00.

DV Sadberijas nodaļa. Biedru skaits 33, no kuriem 9 Vanadzes. Valde noturējusi 11 valdes sēdes, 2 pilnsapulces ar sekojošiem grozīņu vakariem, 2 teātŗa izrādes ar grozīņu vakariem. Sarīkota loterija un Lieldienu ziedojumu vākšanas akcija.

Līdzekļu apgrozījumi: organizācijas — $302,34, aprūpes — $291,00.

DV Manitobas nodaļa. Biedru skaits 35, no kuriem 10 Vanadzes. Pie nodaļas pastāv teātŗa kopa un bibliotēka. Sarīkoti 2 akti, 2 priekšlasījumi, 1 koncerts, 1 teātŗa izrāde un 6 citi sarīkojumi.

Līdzekļu apgrozījumi: organizācijas — $1.082,53, aprūpes — $127,74.

DV Niagaras nodaļa. Biedru skaits 38, no kuriem 3 Vanadzes. Pie nodaļas pastāv viru koris „Viesturs". Sarīkots 1 svētku akts, 1 koncerts, 1 balle. Rīkota naudas loterija, kuŗa devusi tīru atlikumu $109,32.

Līdzekļu apgrozījumi: organizācijas — $1.341,59, aprūpes — $566,51.

DV Albertas nodaļa. Biedru skaits 27, no kuriem 10 Vanadzes. Noturētas 6 valdes sēdes, kopā ar Red Deer ev. - lut. draudzi sarīkots valsts 40 gadu dibināšanas atceres akts. Notikuši divi citi sarīkojumi. Līdzekļu apgrozījumi: organizācijas — $190,32, aprūpes — $130,60.

DV Edmontonas nodaļa. Biedru skaits 29, no kuriem 9 Vanadzes. Pie nodaļas pastāv bibliotēka. Sarīkoti 3 akti; Mārtiņu balle devusi skaidru atlikumu $102,80. Rīkota Ziemassvētku eglīte bērniem.

Līdzekļu apgrozījumi: organizācijas — $426,36, aprūpes $139,00.

DV Norandas nodaļa. Biedru skaits 34, no kuriem 8 Vanadzes.

Sarīkots karnevāls Vitaunā, loterija Norandā, koncerts Vitaunā un Latvijas valsts svētku sarīkojums Norandā. Šie sarīkojumi devuši tīru atlikumu $509,25.

Traģiskā nāvē mirušā DV biedra P. Bikaunieka un tautieša V. Padzes mazgadīgajiem bērniem pasniegtas Ziemassvētku dāvanas par $20.00.

Līdzekļu apgrozījums: a) organizācijas — $1.135,73 + grāmatnīcas $2.598,95 — kopā $3.734.68; b) aprūpei savākts zeidojumu vākšanas akcijās — $857,00, bez tam aprūpei atvēlēts no nodaļas organizācijas līdzekļiem — $541,29. Kopā aprūpei izdoti — $1.398,29. Labu ienākumu devusi grāmatnīca.

DV Bramptonas nodaļa. Biedru skaits 49, no kuriem 6 Vanadzes. Sarīkots 1 akts un 3 citi sarīkojumi. Vasarā notikušas šaušanas sacensības. Kanadas mēroga šaušanas sacensībās piedalījušies 3 nodaļas biedri.

Līdzekļu apgrozījumi: organizācijas — $739,03, aprūpes — $2.733,73.

DV Halifaksas kopa — 8 biedri. Ziedojumu vākšanu atsevišķi nav izdarījuši, bet ziedojumu devuši uz LNAK ziedojumu vākšanas listēm. Nodaļas biedri aprūpei ziedojuši $15,00, kas piesūtīti DV KV.

„DAUGAVAS VANAGI" KANADAS VALDE

Kontu apgrozījumi 1958. gadā un Bilance uz 1. janvāri 1959. g.

Konta numurs un nosaukums	Bilance uz 1.1.58. g.		Apgrozījums 1958. g.		Bilance uz 1. 1. 1959	
	Aktivs.	Pasīvs.	Debets.	Kredits.	Aktivs.	Pasīvs.
1. Kase	534.26	—	15020.88	14418.26	1136.88	—
2. Banka	1361.24	—	11487.82	10849.04	2000.02	—
3. Ieņēmumi	—	—	1342.96	1342.96	—	—
4. Izdevumi	—	—	894.01	894.01	—	—
5. DV Centr. Valdes fonds	—	146.15	396.15	250.00	—	—
6. Aprūpes fonds ar norād.	—	—	1693.09	2415.61	—	742.52
7. Aprūpes fonds uz vārdiem	—	11.00	859.00	905.00	—	57.00
8. Latviešiem aiz dzelzs aizk.	—	754.43	1227.40	1975.82	—	1502.85
9. Aprūpes fonds bez norād.	—	2005.76	3240.33	2006.89	—	772.32
10. Ģen. R. Bangerska fonds	—	—	160.00	160.00	—	—
11. Pakas uz Latviju (caur Zv.)	—	—	259.50	259.50	—	—
12. Stipendiju fonds	—	—	—	50.00	—	50.00
13. DV nodaļas Kanadā	—	2173.00	—	500.00	—	2673.00
14. Debitori un Kreditori	5713.62	1020.66	2478.73	2150.95	5120.74	100.00
15. Inventārs	382.06	—	—	—	382.00	—
16. Materiāli	11.21	—	20.00	26.85	4.36	—
17. DV mēnešraksts	186.20	—	329.65	397.21	118.64	—
18. The Gr. Tyranny" brošūras	—	143.70	206.75	63.05	—	—
19. Varoņu serijas grāmatiņas	—	28.50	28.50	—	—	—
20. „Voice of Freedom"	—	—	9.00	9.00	—	—
21. Ceļojošā balva	—	12.10	12.10	—	—	—
22. Ziemassvētku kartītes	—	—	1442.09	1245.10	196.99	—
23. DV sienas kalendāri	—	—	—	67.75	—	67.75
24. Kapitāls	—	1124.00	668.45	1342.54	—	1798.09
25. Budžeta atlikumi	—	373.68	805.00	551.57	—	120.25
26 Bēru Fonds	—	321.55	1488.99	1803.34	—	635.90
27. L.N.A.K. biedru nauda	—	74.00	182.00	99.00	9.00	—
28. Dažādas summas	—	—	2162.90	2162.90	—	—
29. 1958. g. budžeta atlikums	—	—	894.01	1342.96	—	448.95
Bilance	8188.53	8188.53	47289.31	47289.31	8968.63	8968.63

Toronto, 15. janvārī 1959. g.

(J. Ronis)
Kasieris.

ROMAN PNIEWSKY
se slimnīcās Vācijā, Polijā un Šveicē.
ķīgās, sieviešu un veneriskās slimībās.
ONTREAL, P. Q., tel. VI 5-7623, Montreal.
krieviski. Pieņem no 8—9 vakarā.

enmans
WARRANTED HIGH PENMANS GRADE KNIT-GOODS
et
PENMANS
NA DARBA ZEĶES
tiem papēžiem un pirkstgaliem
S PĀRSPĒJ PĀRĒJĀS
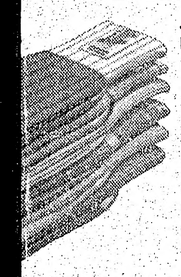
Jūs iegūsit extra valkāšanos — extra vērtības — extra vērtību valkājot
PENMANS
darba zeķes
Liela izvēle un piemērotas katram darbam. Jūsu labākā iepirkšanās par piemērotām cenām.
ws 9-4
VEĻA, VIRSDRĒBES
slavena kopš 1868

Runnymede - Bloor raj.
IZĪRĒJAMA
MĒBELĒTA ISTABA
vieniniekam / cei.
RO 7-0194, Toronto.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS
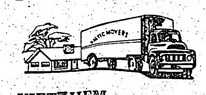
VIETĒJIEM un
TĀLBRAUCIENIEM
Tel. LE 4-1403

CANADA
Pavalstniecības un Immigrācijas ministres svarīgs paziņojums.
Izmantojiet maksimāli darba iespējas
Mācieties runāt angliski vai franciski
Angļu vai franču valodas prašana ir viens no svarīgiem faktoriem darba nodrošināšanai.
Kanadas darba devēji labprāt izvēlas darbā tādus darbiniekus, kuŗi saprot attiecīgos norādījumus un ir spējīgi sarunāties ar darba biedriem.
Daudzās nozarēs darba veiksme un personīgās sekmes atkarīgas no tā, cik labi prot angliski vai franciski runāt, lasīt vai rakstīt.
Angļu vai franču valodas prašana atkarā no tā, kādā apgabalā dzīvojat, dos jums iespēju izmantot katru izdevību pieņemt darbu, ko jums piedāvā.
Gandrīz visās pašvaldībās ir noorganizēti vakara kursi angļu vai franču valodas mācīšanai. Par šiem kursiem informāciju varat saņemt pie vietējās skolas pārziņa, mācītāja vai arī tuvākā Pavalstniecības un immigrācijas birojā.
Ellen L. Fairclough
ELLEN L. FAIRCLOUGH
Minister of Citizenship and Immigration
N. 52 - 3

BAZNĪCAS ZIŅAS

DIEVKALPOJUMI ASV

NJUJORKĀ

Latviešu ev. - lut. draudze, 564 Second St. Brooklyn 15, N. Y. Dievkalpojumi Betlemes baznīcā.

8. martā četri dievkalpojumi: pl. 9 **Bronksā** Sv. Toma baznīcā ar dievgaldu; pl. 2 p.p. **Port Vašingtonā**, Mūsu Pestītāja baznīcā, pl. 3 p.p. **Betlemes baznīcā** ar dievgaldu un sekojošu draudzes vakaru, pl. 5 vak. **Džamaikā**, Mūsu Pestītāja baznīcā vakara dievkalpojums.

15. martā trīs dievkalpojumi: pl. 1 **Friportā**, pl. 3 p.p. **Betlemes baznīcā** un pl. 5 p.p. **Bronksā** Sv. Toma baznīcā.

Pūpolu svētdienā, 22. martā, pl. 1 dienā Betlemes baznīcā jauniešu iesvēte ar dievgaldu.

Lielā Piektdienā, 27. martā dievkalpojums ar dievgaldu.

CIKĀGĀ

Cikāgas latviešu ev. - lut. Ciānas draudzē, 5015 W. Ferdinand Māc. A. Rautenšilds.

Trešdien, 4. martā, pl. 7,30 v., evaņģelizācijas vakars: „Jūdass — patriots vai nodevējs?" Māc. J. Strautnieks. Gaismas skati, deklamācijas, mūzik. priekšnesumi un gar. dziesmas.

Svētdien, 8. martā, pl. 10 bērniem dievvārdi. Pl. 11 Ciešanu laika dievkadpojums. Iesvētes mācība. Pl. 12:15 apakšējā zālē misionāra Ernesta Zingera priekšlasījums: „Ar Bībeli, suni un šauteni Himalaju kalnos". Krāsu filma un gaismas skati par misijas darbu Indijā un Tibetā.

Trešdien, 11. martā pl. 7,30 vak. apakš. zālē evaņģelizācijas vak. theol. Augusts Meirenovs: „Kaifas cilvēks, kas tiesāja Dievu". Gaismas skati un mūzikāli priekšnesumi.

MILVOKI

Mīlvoku latviešu ev.-lut. draudzes dievkalpojumi katru svētdienu. pl. 10 **dienā Faith ev. lut. baznīc. 1000 S. Layton Bulv. Māc. J. Meisters. Svētdienas skola dievkalpojuma laikā, baznīcas sabiedriskajās telpās.**

DIEVKALPOJUMI KANADĀ

Prāv. A. Mitulis, 66 Gordon Ave., Port Arthur, Ont., tel. 4-0302

Svētdien, 8. martā, pl. 11 Ciešanu laika dievkalpojums turpat.

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont. tel. OX 9-3331, Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī, Tel. WA 4-1563.

Svētdien. 8. martā, pl. 11,00 dievkalpojums

Svētdien, 15. martā, pl. 3 p. p. draudzes 10 gadu atceres dievkalpojums, piedalās vairāki mācītāji, dziedās draudzes koris. Pēc dievkalpojuma draudzes vakars.

Svētdien, 22. martā, pl. 11,00 Pūpolsvētdienas dievkalpojums

Lielajā Piektdienā, 27. martā pl. 11 dievkalpojums ar dievgaldu. Dziedās draudzes koris.

Jauniešiem, kas vēlas šovasar iesvētīties ,jāpieteicas pie mācītāja.

Pirmajās Lieldienās, 29. martā, pl. 10 no rīta dievkalpojums.

Kičenerā. Lielajā Piektdienā, 27. martā, pl. 4 p.p. dievkalpojums,

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel LE 6-2510

8. martā, plkst. 2 p. p. dievkalpojums. Svētdienas skola un iesvētes mācība Sv. Jāņa baznīcā.

15. martā, plkst. 2 p. p. dievkalpojums: Svētdienas skola un iesvētes mācība Sv. Trīsvienības baznīcā. Dziedās draudzes koris diriģenta J. Baruša vadībā.

22. martā, plkst. 2 p. p. Pūpolu svētdienas dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā. Svētdienas skola.

26. martā, plkst. 6 vakarā, Zaļās Ceturtdienas dievkalpojums ar dievgaldu Sv. Trīsvienības bcā. Māc. J. Vējiņš un māc. A. Lūsis.

27. martā, plkst. 5 vakarā, Lielās Piektdienas dievkalpojums ar dievgaldu Sv. Jāņa baznīcā. Mācītāji: J. Vējiņš un A. Lūsis. Dziedās draudzes koris diģenta J. Baruša vadībā.

29. martā, plkst. 5,30, Lieldienu rīta agrais dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā. Dziedās Dainas koris diriģentes E. Freimanes vadībā.

29. martā, plkst. 2 p. p., Lieldienu dievkalpojums Sv. Jāņa baznīcā.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev.-lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361 Danforth Ave.

8. martā, plkst. 2,30 p. p. ciešanu laika dievkalpojums, svētdienas skola.

15. martā, plkst. 2,30 p. p. ciešanu laika dievkalpojums, svētdienas skola. Dievkalpojumā dziedās solists Kārlis Šūns (tenors). Tūlit pēc dievkalpojuma, apm. plkst. 3,30 p. p., dāmu komitejas rikotais draudzes vakars baznīcas apakšējā zālē.

27. martā — Lielā Piektdienā, plkst. 5 p. p. dievkalpojums ar dievgaldu.

29. martā — Lieldienās, plkst. 6 rītā dievkalpojums.

Bramptonas latviešu ev. - lut. draudzē dievkalpojums ar dievgaldu Pūpolu svētdienā — 22. martā, plkst. 1,30 p. p. Grace United baznīcā.

HAMILTONĀ

Māc. E. Pavasars, 209 E. 38th St., Hamilton, Ont. Tel. Fulton 3-1182.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, Sv. Trīsvienības baznīcā 19 Victoria Ave., S. CE 2-2385.

Ceturtdien, 5. martā, plkst. 7,00 v., draudzes bībeles stunda baznīcas blakus telpās. Piektdien, 6. martā, plkst. 7,30 v. jaunatnes jaunākās grupas stunda — 109 Ferguson Ave., South. Ceturtdien, 12. martā, plkst. 7,00 v., jaunatnes vecākās grupas stunda mācītāja mājā.

Miris Jānis Dzelme — 63 gadi vecs.

HAMILTONAS LATVIEŠU BAPTISTU MISIONĀRU

dievkalpojumi notiek Stanley Ave., baptistu baznīcā. Sniedz visus garīgus paskaidrojumus.

Bībeles studēšana un lūgšanas stundas katru nedēļu. JA 9-1097.

Māc Fr. Ruperts, 729 Jessie Ave., Winnipeg 9, Manitoba. Tel 2-5512. Vinipegas latviešu ev. - lut. sv. Krusta draudzē, Sv. Pētera baznīcā, Ellice un Sherbrook ielu stūrī.

Māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road, Ottawa 1, Ontario. Tel.: RE 3-3906.

Latviešu ev. - lut. Miera draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Pētera baznīcā, Sparks ielā.

Māc. Ed. Kerģis, 153 Bancroft Dr. Sudbury, Ont. Tel OS 3-3284.

MONTREĀLA

Māc. V. Sēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal, P. Q. Tel. HU 4-8394. Dievkapojumi Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viteur ielu stūrī.

8. martā, plkst. 2 p. p. dievkalpojums. Pēc tam lielajā zālē draudzes vakars ar 2 krāsu filmām: Tabago un Jāņu vakars 1958. g. Tērvetē.

15. martā, plkst. 2 p.p. jaunatnes dievkalpojums.

22. martā, plkst. 2 p.p. Pūpolu svētdienas dievkalpojums.

27. martā, plkst. 2 p.p. Lielās Piektdienas dievkalpojums ar dievgaldu.

29. martā, plkst. 6 no rīta agrais Lieldienu dievkalpojums Dievkalpojumu kuplinās op. dz. N. Valdovska (soprāns) un J. Tilga (kornets).

Iesvētes mācības sākums 5 .g. 1. martā, no pl. 2 līdz 4 p. p. pie draudzes mācītāja, 4571 Coolbrook Ave.

Kornvallē, 21. martā, plkst. 7 vakarā Pūpolu svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu, māc. V. Sēfers.

Māc. Arturs Voitkus, 2384 Beaconsfield Ave., Apt. 12, Montreal, P.Q. Tālr. HU 9-3224. Dievkalpojumi Redeemer baznīcā, 285 Clarke Ave.

ST. KATARĪNĀS

Māc. J. Praulīņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Lonconas latviešu ev. - lut. dr. dievkalpojums 8. martā, pl. 1,30 p. p. Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

St. Katarīnās latviešu ev.-lut. draudzei 26. martā, pl. 8 vakarā, dievkalpojums ar dievgaldu Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave. Dziesmu lapiņas.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 3 p.p. un trešdienās pl. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

TORONTO LATVIEŠU MISIONE

Latviešu misijas kārtējie dievkalpojumi Toronto notiek sestdienās plkst. 8 vak., 14 Parkroad misijas namā (Bloor pazemes pieturas tuvumā). Svētdienu rītos no pl. 10,30—11,00 gaŗīgs radio raidījums — Brīdis ar Dievu, viņu gaŗums 1350 Ošavas raidītājs. Tel. AM 1-4218.

SPORTS

DV Toronto sporta kluba basketbolisti uzvar DV Hamiltonas Spartu

Latviešu basketbola meistarība Kanadā tuvojas beigām. Vienīgā vienība, kas ir gājusi no uzvaras uz uzvaru, ir Toronto DV vienība. Pagājušajā sestdienā meistaribas spēlē DV tikās ar Hamiltonas Spartu, kuŗas rindās šogad ir vairāki talantīgi jaunās paaudzes basketbolisti, kas kopā ar veco gvardi veido labu vienību. Pēdējā sacensībā Sparta nebija savā labākā sastāvā, jo iztrūka Gerdels, Putns un Zemnickis. Un tomēr spēle bija labas kvalitātes un interesanta. Neilgu laiku pirmā puslaika vidus daļā Sparta bija pat 4 punktu vadībā. Īsti veiksmīgs punktu guvējs pirmajā puslaikā Spartai bija Lakševics, iegūstot 17 punktus, kamēr otrā puslaikā, sakarā ar Richtera un Koškina centīgo segšanu, Lakševica guvums bija tikai 3 punkti. Ar ļoti veiksmīgiem brāļu Petmaņu grozu guvumiem DV pārņēma spēles vadību un to neatdeva ne brīdi līdz spēles beigām. Pirmais puslaiks beidzās ar 47:34 DV labā ,nobeidzot spēli ar 97:69 punktu lielu uzvaru. Abas vienības bija samērā vienlīdz sekmīgas soda metienos: DV pārvērta punktos 65%, bet Sparta — 61%.

DV vienības izcili sekmīgs grozu gūšanā bija J. Petmanis, iegūstot 33 punktus, seko Richters ar 18, Strautnieks ar 16, E. Petmanis ar 14, Timermanis ar 8 ,Timma ar 5 un Koškins ar 3 punktiem. Spartai punktus ieguva: Lakševics 21, Jaunzems 18, Moruss 16, Zulps 8, Bulte 6 un Kuncāns O.

Latviešu YMCA uzvar Canadian Packers basketbolistus

Latviešu YMCA, spēlējot bez Bambera un Uiskas, tomēr spēja uzvarēt Canadian Packers basketbolistus. Pirmais puslaiks beidzās 24:15 latviešu labā. Otrā puslaikā latvieši neprata tikt galā ar augumā garo Fedoru, kas viens pats guva pusi no visas vienības guvuma — 26 punktus. Latviešiem neveicās arī ar soda metieniem. Spēle tomēr beidzās ar latviešu uzvaru 53:50.

Latviešu vienībā bija Cīrulis (15), Groskaufmanis (12), Brīmanis (9), Soste (6), Mazūrs (6) un Ozoliņš (5).

Latviešu jaunatne Kanadas sporta presē

Ir patīkami presē palasīt sporta ziņas, it sevišķi, ja tajās figurē latviešu vārdi. Tas nozīmē, ka mūsu jaunatne sportam nav pagriezusi muguru.

Toronto skolu basketbola turnīrā lasām, ka Centrāltechnikuma vienībā labākais spēlētājs un grozu guvējs ir J. Petmanis, Humberside — A. Griķis, Western — A. Ātrens, Parkdale — V. Priedītis, Jarvis — E. Petmanis un A. Soste. Šie zēni dienas presē atzīmēti kā „dūži", kas palīdzējuši savām vienībām izcīnīt uzvaras vai arī izcēlušies kā galvenie grozu guvēji. Brāļi Petmaņi ar ļoti labām sekmēm spēlē DV sporta kluba vienībā, kas piedalījās svētdienas līgā. Kā zināms, DV vienība iekļuva pusfinālā, bet tālāk bija jāliecas pārāku pretinieku priekšā. Pārējie minētie jaunieši ar labām sekmēm cīnas Latviešu YMCA's vienībā. Visiem jaunajiem spēlētājiem jānovēl labas sekmes skolas uzdevumu veikšanā un sportā. Jācer, ka viņi nealzmirsīs arī latviešu vienības, kas ilgojas pēc jaunajiem spēlētājiem, jo vecajiem jāiet skatītāju rindās. X

Elmārs Zemgalis — Vašingtonas valsts šacha čempions

Ar 6 uzvarām, bez zaudējumiem, 7 spēlētāju konkurencē mūsu izcilais šacha meistars E. Zemgalis atguva Vašingtonas valsts meistara titulu. Zemgalis bija arī šīs valsts šacha meistars 1953. gadā ,bet starplaikā darba apstākļu dēļ titulu neaizstāvēja. Pagājušā gada meistars Viesturs Segliņš ar 3 punktiem ierindojās 3. vietā, bet otrā vietā palika apdāvinātais amerikāņu jaunatnes šachists Mekkormiks ar 3½ punktiem. Vietējā prese vairākas reizes cildināja Zemgaļa spējas, aprakstot viņa lielās uzvaras Eiropā un Amerikā, pievienojot fotografijas. Daudzi lietpratēji Zemgali ieskata par visspēcīgāko šachistu ASV rietumu piekrastē, bet darba dēļ Zemgalis ļoti maz piedalās turnīros.

☆

Vašingtonas valsts atklātajā meistarības turnīrā uzvarēja O. Ulvesteds, Zemgalim nepiedaloties, ar 6 punktiem. 4. vietā, kopā ar 3 amerikāņu šachistiem, ierindojās 2 latvieši ar 4:2 punktiem — M. Kalniņš un V. Šmits, katrs uzvarot 3 spēles, 2 spēlējot neizšķirti un 1 zaudējot. Šajos abos turnīros latvieši atkal pierādīja savas labās spējas šacha mākslā.

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

6. martā, pl. 8 Kolumba zālē Kalpaka balle.
7. martā — TLB dāmu komitejs sarīkojumā jautrs vakars biedrības telpās.
7. martā — Sestdienas ģimnazijas audzēkņu vakars Sv. Andreja baznīcas zālē. Priekšnesumi, dejas, rotaļas.
8. martā, pl. 4 brīvmāksl. M. Tūteres audzēkņu vakars Sv. Barnaba baznīcas telpās.
14. martā Latviešu mednieku un makšķernieku kluba sezonas slēgšanas balle Kolumba zālē.
14. martā — T.L.Sp.K. biedru vakars ar groziņiem TLB telpās.
14. martā — Latviešu drāmas ansamblis Sv. Andreja baznīcas telpās izrādīs M. Ziverta komēdiju „Meli meklē Meli".
21. martā — Sestdienas skolas Latvisko Lieldienu tradiciju vakars skolas telpās Sv. Andreja baznīcas zālē.
29. martā — Sv. Andreja baznīcas telpās TLN teātŗa uzvedumā R. Blaumaņa Pamāte par labu Sestdienas skolai.
30. martā — Deju vakars ģimnazijas vecuma jauniešiem Sv. Andreja baznīcas zālē.
3. aprīlī — A. Kivlenieka un L. Lukstes latviešu dziesmu vakars Unitarian baznīcas telpās. TLB.

HAMILTONĀ

21. martā HLB dāmu komitejas mūzikāli-literārs vakars.
4. aprīlī — TLN teātŗa izrāde — Blaumaņa „Pamāte".
5. aprīlī — DV Hamiltonas nodaļas Vanadžu sarīkojums.
11. aprīlī A. Skudras, A. Cera un „Kalvja" koncerts.
12. aprīlī Toronto 1. latviešu ev.-lut. draudzes koŗa koncerts Hamiltonas Sv. Trīvienības baznīcā.
25. aprīlī Apvienoto vīru koŗu „Viesturs" koncerts un balle Polish Alliance Hall, HLB sarīkojums.
31. maijā Toronto 1. latviešu ev.-lut. draudzes svētdienas skolas teātŗa izrāde — Skalbes „Kaķīša dzirnaviņas"
13. jūnijā Hamiltonas Latviešu skolas izlaidums.
20. jūnijā DV Hamiltonas nod. un HLB Jāņu sarīkojums — Mora saimniecībā.
30. oktobrī HMMK balle, Rainbow zālē.
21. novembrī HLB un DV Hamiltonas nod. valsts svētku atceres sarīkojums.

ST KATARINES

14. martā — Mednieku un makšķernieku kluba sarīkojums „Atlant Club' telpās.

NIAGARĀ

7. martā, pl. 7 v. v. 580 Portage Rd., N., plkv. O. Kalpaka atcere un skautu un gaidu gada svētki.
26. aprīlī skautu un gaidu Kanadas jendas Juŗa dienas svinības.

TRANSPORTA FIRMA
Veicam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt katrā laikā:
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

ZILĀ APLOKSNE

AIZRAUTĪGA SPIEGU DRĀMA, KAS SĀKUSIES DAUGAVPILĪ

Spiegu stāstam, kam izlūdzos lasītāju uzmanību, nebūs beigu. Neviens neziņa, kur un kādos apstākļos kādreizējā Latvijas armijas kapteiņa Briedīša tumšmatainā dzīves biedre Marija liks nolaisties priekškaram, kas noslēgs dēkainu, gandrīz netīcami raibu dzīvi. Pirms dažiem gadiem, čekistam Petrovam dezertējot, vismaz divi jaunības laiku draugi Mariju satika Austrālijā. Pagājušā gada vasarā viņa divus mēnešus uzturējās Londonā. Nebūtu nemaz daudz jābrīnās, ja pēc dažiem atpūtas mēnešiem Rīgas Jūrmalā, dāma, kuŗas daiļumu nevar apēnot jau piecdesmitie gadi, kā tūriste vai māksliniece parādītos Stokholmā, Ņujorkā vai citā kādā vietā, kur dzirdīga auss jau saklausītu Trešā pasaules kaŗa uvertīras pirmos akordus.

Man japateicas autentisko ziņu sniedzējiem, kas deva iespēju aizpildīt robus notikumos, kuŗiem brīžiem esmu pats stāvējis tik tuvu, ka drāmas divos cēlienos esmu ne vien pārsteigta skatītāja lomā, bet pat uzkāpis skatuvē, kā maz ievērots statists. Šajā stāstījumā, saprotamu iemeslu dēļ esmu spiests kā varoņu, tā arī blakus lomu tēlotāju vārdus pārmainīt. Es negribētu atkārtot kāda latviešu pulkveža kļūdu, kas, sarakstot atmiņas par partizānu gaitām pagājušā kaŗa sākumā, — pašam negribot, nodeva Čekas ŗīcībā upuŗu sarakstu. Tulkotos grāmatas izvilkumus lasot, pat nelietīgais Čekas ģenerālis Ivans Serovs smējies un, tulkojumu atdodot latviešu sarkanmatainajam pulkvedim Elmaram Ķerim, teicis: „Baltgvards centies un pārcenties! Ņemiet nu, biedri, un lasiet lappusi pēc lappuses, un vēlāk ziņojiet man par rezultātiem!"

***

Drāmas pirmajā cēlienā, lai mūs ieved pulkvedis Alberts Gredzens. Liktenim bija labpatikies krustot manus ceļus ar šī lieliskā latviešu virsnieka gaitām. Četras Citadeles sienas, bet dažreiz arī letinants Danckops un pulkvedim piekomandētais dižkareivis Albats bija vienīgie liecinieki satrauktiem stāstījumiem, kuŗus atsaukt atmiņā ir mans šīsdienas pienākums.

DRĀMAS PRIEKŠKARS PACEĻAS

1925. gadā Daugavpilī bija neparasti barga ziema. Trešā februāŗa vakarā bija tik auksts, ka Jātnieku pulka slidotavā ap čuguna krāsniņu stāvošie mūzikanti jau pēc pirmā Valdteufeļa valša bezcerīgi lūkojās uz saviem spīdīgajiem instrumentiem. Brašie kavalerijas mūzikanti nespēja savu elpu pārvērst kaut cik ausij ciešamās skaņās. Mūzikantiem apklustot, ātri no ledus nozuda pāris zēnu, kas vienā slidotavas malā, sarkani nosalušām sejām, blenza virsniekā, kuŗš, varbūt vienīgais visā Daugavpilī, grieza ledu gaŗām, nažveidīgām slidām. Virsleitnants Alfons Skauja tomēr ik dienu izlieca savus 42 apļus un tad, aši atbrīvojies no slidām, aizsteidzās pāri ielai, lai virsnieku klubā piedalītos slepenā un svarīgā apspriedē. Kluba otrā stāvā viņš mazajā, nišai līdzīgajā istabā, priekšā jau atrada kapteini Tiltu, virsleitnantu Koku un acīgo zemgalieti virsleitnantu Ansi Vilku.

„Kungi virsnieki," slepenās apspriedes vadītāja lomu uzņemoties, klātesošos uzrunāja kapteinis Tilts. „Mēs esam sapulcējušies šeit ļoti svarīgam gadījumam, jo mūsu visu cienītais un mīlētais kapteinis Briedītis ir nodevis „Septiņu vecpuišu brālību" un nākamā svētdienā izies pie sievas. Mūsu brālības noteikumos nav paredzēts šādu „nodevību" pārāk stingri sodīt. Mums atliek vienīgā izeja: darīt visu iespējamo, lai kapteiņa Briedīsa kāzas būtu īsti jautras un spožas. Jā, jūsu zināšanai: Alfonss mūs informē, ka Briedītis jau vakar lūdzis pulka komandiera atļauju pēc visiem likumiem un noteikumiem precēt Mariju Tichomirova jaunkundzi."

Varbūt, ka ne vien Vilks, bet arī virsleitn. Skauja šajā brīdī atcerējās, ka pagājušajā gadā lēnīgais kapteinis Briedītis, kas uztraukumā bieži mēdz raustīt valodu, divos virsnieku sarīkojumos bija manīts kādas tumšmates, bezgaļa daiļas krievietes pavadībā. Tur nekas nevar iznākt — draugi nosprieda. Krievu kino aktrisei Verai Holodnajai līdzīgajai Tichomirova jaunkundzei labi, ja bija savi 17 vai 18 gadi. Gandrīz plikgalvainis kapteinis Briedītis, viņu pavadot, izskatījās drīzāk kā skaistules tēvocis, ne mīlnieks, kam skaistā Marija atdos savu jaunību un sirdi.

„Mīlestības ceļi tomēr ir neizdibināmi!" diezgan skaļi noteica citādi klusais Vilks. Atceroties Zemgales skaistules, jaunais virsnieks nodomāja, vai arī viņam nepienāks reize, kad latviešu sabiedrības trūkuma dēļ šajā puskrievijas pilsētā nāksies mīties gredzeniem ar jaunavu, kas nāk no tautas, no kuŗas ciltsbrāļu iebrukuma baidoties — mazā Latvija te, Dieva piemirstajā Daugavpilī, savilkusi spēcīgu militāru dūri, lai padzītu pāri žogam sirotājus, kas nav apmierinājušies ar savas pašu zemes nospiešanu postā un nabadzībā.

Tajā brīdī vltn. Vilks nezināja ,ka gads vēl nebūs beidzies un kādas zilas aploksnes dēļ jau viņa šīs zemes gaitas būs lemtas negaidītam galam.

Mūsu kavaleristi it labi zināja, ka pulkvedim Ceplim bija pamatoti iemesli pret jauktām virsnieku laulībām. It sevišķi tad, ja līgava nāca no pavisam citas sabiedriskas šķiras. Marijas Tichomirovas tēvs bija godīgs vecticībnieks, kuŗa kuplo bārdu pazina daudzi daugavpilieši, ja iznāca vajadzība meklēt smagā ormaņa pakalpojumus.

Slepenā apspriede beidzās brīdī, kad klubā negaidīti parādījās pats laimīgais — kaptenis Briedītis. Vecpuiša tradicionālajām „bērēm" sekoja slaviskas bet neaizmirstamas kāzas. Kāzu dienā mums visiem bija skaidrs, ka divjūgā, kuŗā mūsu draugs kapteinis Arturs Briedītis iejūdzies, pavadas atradīsies skaistās Marijas rokās . . . Jaunais pāris saņēma daudz dāvanu. Vismaz kādas 4 kastes sudraba nažu un dakšiņu. Briedītis Viļņas ielā, netālu no pulka, bija atradis tīri ciešamu četristabu dzīvokli, un pilsētas labākais fotografs krievs Saknuns tūliņ pēc kāzām visu sava veikala skatlogu piepildīja ar skaistās Marijas un mūsu drauga kapteiņa Briedīša smaidīgajām sejām.

Visi bija priecīgi, un prieks pelēkajā Daugavpilī nemētājās uz visiem ielu stūŗiem. Gandrīz katru nedēļu bijām viesi Briedīšu mājā. Brīžiem viesu bija tik daudz, ka aptrūka krēslu. Tad ātrumā bija jāaizņemas dažas tukšas ziepju kasts no tuvējā pārtikas veikaliņa.

Pēc kādām skaļām viesībām, nākošā rītā mani apmeklēja virsleitnants Vilks. Viņš bija satraukts un, pārliecinājies, ka bez manis neviena cita tuvumā nav, atklāja savas kārtis. Tās arī man sagādāja dažu bezmiega nakti:

„Ar Briedīšiem kaut kas nav kārtībā", pēc ilgas klusēšanas viņš dabūja pār lūpām. „Pagājušajā svētdienā biju tik noguris, ka Arturs man ieteica drusku atlaisties viņu guļamistabā. Pamodos, kad viesības bija jau apklusušas. Neganti kaltēja rīkli un sāpēja galva. Izstaigāju visas istabas — neviena nav mājās. Domāju, ka ne Arturs, ne Marija ņems man ļaunā, ja apdakterēšu pats sevi ar kādu viņu aspirīnu. Meklēju virtuvē — nav. Guļamistabā pavēru naktgaldiņa atvilktni — nav. Nezin kā — pavelku atvilktni par tālu. Pie manām kājām, kur gadījusies kur ne, nokrīt koši zila aploksne. Zinu, ka teiksi, ka tas negodīgi bāzt degunu svešās naktgaldiņu atvilktnēs. Bet uz aploksnes kāds krieviski uzrakstījis „Marusja" un aploksnē — nauda! Balta nauda! Uztraukumā pārskaitīju — 4000 poļu zlotu!"

Turpinājumā: Aizdomas un šaubas.

BRIDŽA TURNĪRS

pāriem notiks 15. martā TLB telpās un turpināsies 22. martā Daugavas Vanagu namā. Turnīra sākums abās dienās plkst. 11,00. Dalības maksa $3.-. Dalībniekiem jāpieteicas iepriekš pa tālruni LE 6-5019, kur arī saņemama tuvāka informācija.

TREŠDIEN, 4. MARTĀ

Saturns liek jums šodien veltīt laiku pārdomām un rūpīgai nākotnes plānu apsvēršanai. Jūs būsit pārsteigti pārbaudot aizvadīto mēnešu bilanci, jo līdzās paveiktajam jūs atradīsit tik daudz iekustinātu, bet jau pirmajā darba cēlienā pamestu pasākumu. Domājot par nākotni, aprēķiniet visu ilgākam laika sprīdim — ne vienai nedēļai vai mēnesim, bet nākošiem gadiem. Sievietēm šodien jābūt piesardzīgām vārdu izvēlē. Ja esat iejaukti strīdū, piekāpjieties — uzvara vēlāk būs jūsu pusē.

Laimīgais skaitlis šodienai ir 6.

CTURTDIEN 5. MARTĀ

Labi draugi nemētājas uz visiem ielu stūŗiem. Paspodriniet apsūbējušās draudzības saites ar neko daudz neplānotu ciemošanos, mazu dāvanu un laipniem vārdiem. Meliem šodien būs īsas kājas, tāpēc turieties pie patiesiem vārdiem. Mātēm, kas priecājas par savu meitu daiļumu, šodien jāatceras, ka arī pašām nav jātinas ikdienas pelēcībā. Ja sirds vēl jauna, tad ar jaunu drānu kārtu un pusstundu pavadītu spoguļa priekšā jūs viegli varat pagriezt laika ratu vismaz savus desmit gadus atpakaļ.

Laimīgie skaitļi šodienai ir 2 un 9.

PIEKTRIEN, 6. MARTĀ

Merkurs vēstī, ka šodien jūs brīnīsities par to, cik grūti nauda nopelnāma un cik viegli nopelnītā nauda jūsu pirkstos izkūst. Ja līdzās materiāliem ieguvumiem nauda jums ir sagādājusi drusku prieka un laimes, tad neraudiet. Ir lietas, kuŗas par naudu nevar nopirkt — arī jūs tās varat iegūt: atveriet plašāk acis un paskataities drusku zvaigznēs. Vakara cēlienā šodien jāpaliek mājās. Laba grāmata jau labu laiku gaida, lai jūs to reiz atkal paņemtu rokās.

Laimīgais skaitlis šodienai ir 5.

Jūsu Ēriks Jēkabsons.

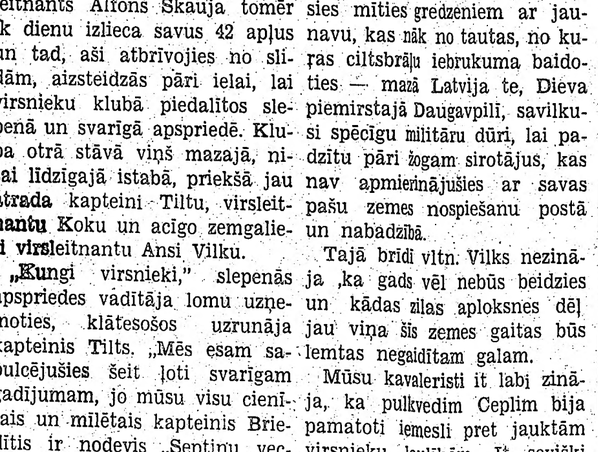

PATENTĒTĀS „DUBULTPĒDU' ZEĶES
Pēdas apakšējā daļa ir dubulta adījuma; iekšējais ir mīkstas dzijas adījums, kas rada jūsu pēdai patīkamu sajūtu.
Nav ne biezākas, nedz magākas.
Valkājiet Penmana dubultpēdu zeķes, tad izjutīsit starpību.

BRĪVĀ DABĀ

NOBEIDZAS TŪKSTOŠIEM BRIEŽU

Šī bargā ziema liks sevi manīt vēl daudzus gadus. Nav nemaz jābūt pareģim vai zvaigžņu rakstu tulkam, lai jau tagad pateiktu, ka nākošajos pāris gados mūsu briežu mednieki, velti izklejojušies pa Ontario ziemeļiem un iztērējušies naudu, pārbrauks mājā tukšā. Sniega kārta ziemeļos ir ap 20 collu bieza, kas nozīmē, ka daudziem skaistiem ragaiņiem šogad jānobeidzas bada nāvē. Valdības iestādes lēš, ka vismaz savi 50.000 buku barības trūkuma dēļ nobeigsies mēneša laikā. Jau tagad panīkušie staltradži ir viegls laupījums vilkiem un citiem Ontario mežu zvēriem. Ir pilnīgi skaidrs, ka pat tūliņ sākta briežu glābšanas akcija nedos pārāk lielus panākumus. Un tomēr šajā ziemeļu traģēdijā vairāki latviešu mednieki saskata labu izdevību pierādīt, ka latvieši neesam nekādi gaļas mednieki, bet labi sportisti, kas vajadzības brīdī rīkojas ātri un var rādīt priekšzīmi daudziem šejienes klubiem, liekot atskanēt latviešu vārdam pavisam labā nozīmē.

Tā tautietis L. nāk ar ierosinājumu, kas varbūt atradīs atsaucību mūsu mednieku saimē. „Kā būtu," viņš raksta, „ja mēs katrs noziedotu pa desmit dol. un, tāpat kā Latvijā, iekārtotu vietās, kur katru dienu badā mirst simtiem staltradžu, vairākas buku barotavas. Es nezinu, cik te Kanadā maksā vezums siena vai salmu, bet iekārtojot vismaz pāris barotavas, mēs ne vien izglābsim no bada nāves šos skaistos dzīvniekus, bet rādīsim arī labu priekšzīmi. Latvijā šādas barotavas bija katrā mežniecībā, un tas mums arī būtu jāuzsveŗ. Te jārīkojas ātri. Varbūt mūsu klubi būtu īstie šādas akcijas noorganizētāji."

***

Trakuma sērga, kas šoziem plosījās Ontario vidus un dienvidus daļā, sāk izbeigties. Prēmijas par katru nošauto, sērgas izplatīšanā aizdomās turēto lapsu, panāca to, ka šis gads ieies mednieciības vēsturē kā lielākais lapsu iznīdēšanas gads. Bet katrai medaļai ir divi puses: lapsu skaitam tik strauji samazinoties, nākošajā vasarā un rudenī farmeŗi būs pārsteigti par neparasti lielo zaķu un citu graužēju skaitu, kas bez lielas domāšanas un žēlastības nodarīs postu viņu druvām un augļu dārziem. Droši vien šo graužēju apkaŗošana nebūs ne vieglāka, nedz lētākā kā lapsas kūmiņa izsludināšana par sabiedrības ienaidnieku Nr. 1.

***

Pag. nedēļas kārtējās pārrunās pieminējām jenotu medības krievu okupētajā Latvijā. Pārpratumu novēršanai jāatgādina, ka jenots, šis padomju meža zvēru lepnums, nav nekas cits kā mūsu pašu Kanadas mežu rakūnu brālis, kas mēģina kaut kā eksistēt aiz dzelzs aizkara.

***

Mēģiniet iekārtot arī jūs savu laiku tā ,ka šogad varētu apmeklēt „Canadian National Sportsmen's Show. Šī lielā skate sākas 13 martā Nacionālās izstādes Kolizeja celtnē Toronto. Katrs brīvās dabas cienītājs tur atradīs daudz jauna un noderīga, kas palīdzēs šīsvasaras mēnešus pavadīt jaukāk un varbūt arī dārgāk.

***

Vai arī jūs esat domājuši par savas laivas un motora iegādi? Dariet to tagad ,jo kamēr vēl sniegs un ledus upēs, jums var būt iespēja nopirkt sev itin lētu „kuģi". Pieredze rāda, ka daudzi latviešu makšķernieki gan iegādājas laivu motorus, bet pašas laivas nepērk. Laivas motoru gluži viegli iemest mašīnas bagažas nodalījumā, bet ar laivu pašu iznākot pārāk liela staipīšanās. Gandrīz katrā ezerā taču var dabūt īrēt airu laivu, kam bez grūtībām piekabināms paša motors. Laivas īre ir apm. $2,- dienā, turpretim īrējot laivu un motoru — sanāk pat līdz $5,- stundā.

***

Latviešu vidū esot bezgala daudz telšu cienītāju, bet vismaz man nav laimējies satikt nevienu tautieti, kas nometnotu mašīnai piekabināmā dzīvojamā mājiņa. Šie trailer ir gan stipri padārgi, bet vasarnīca uz riteņiem taču dod priekšroku ar visu iespējamo komfortu dzīvot un pārvietoties visās šīs zemes skaistākās vietās. Starp citu valdības tūrisma birojā jūs varat dabūt bez maksas kartes un aprakstus par visām Ontario valdības iekārtotām telšu un traileŗu nometnēm.

***

Ir patīkami ziemas aukstajos mēnešos atcerēties aizvadītās vasaras jaukos brīžus. Tā kā visos svarīgos notikumos jūs nevarat pieaicināt mūsu pašu Toronto slavenos bilžu meistarus — fotografu Kreili, Jāņiti vai Kliģeri, tad arī jūs droši vien esat iegādājušies lētāku vai dārgāku foto aparātu. Sekojot progresam bildes tagad jāuzņem krāsās, un, sekojot pavisam lielam progresam, visi priecīgie un bēdīgie notikumi jāuzņem kino filmā. Es varu jums ieteikt iegādāties 8 mm Kodaka vai kādas citas firmas kinofilmas aparātu, kas pilnīgi apmierinās jūsu vajadzības. Maksā tikai ap $30,-. 50 pēdu krāsu filma ar visu attīstīšanu izmaksā ap $4.-. Tas tiešām vislētākais un labākais veids, kā dzīvās bildes saglabāt tik ātri prom slīdošās dienas. Nekādi kursi jums nav vajadzīgi: sekojot aparātam pievienotajai pamācībai, jūs jau ar pirmo filmu neko daudz tālu nebūsit aiz Holivūdas meistariem. Šīs krāsu filmas gan ir mēmas, kādēļ demonstrējot draugiem jums pašam būs jāpaskaidro: „Te ir Emma, te mūsu jaunais Ševrolets, te mēs peldamies Saulainē", te Voldis dzer alu, te viņš nolūzis, te viņš pamostas un prasa cik pulkstens . . ." Pēc trešās vai ceturtās filmas jūs vairāk tādas mulķības nefilmēsit, bet iepriekš uztaisīsit mazu scenāriju, iefotografēsit paši savus starprakstus. Tā joki un smiešanās un, galvenais, jaukas atmiņas būs saglabātas. Ar nolūku te nepieminu, ka vēlāk jums būs jāiegādājas arī projekcijas aparāts, ekrāns un vēl šādi tādi sīkumi, kas kopā sanāks pie simts dolaru. Bet izdoto naudu nenožēlosit — būs prieks pašam ,bērniem un bērnu bērniem."

A. Pelēkais.

Šajā ziemā Bramptonas latviešu mednieki ir laimējies iegūt arī lielākus medījumus. Tā V. Martinsons var lepoties arī ar nomedītu lāci. Tajā pašā reizē nomedīti arī vairāki brieži (stirnas). Uzņēmums izdarīts pēc atgriešanās kopā ar medījumu Bramptonā. V. Martinsons ir arī DV Bramptonas nod. biedrs un nodaļā ir viens no labākiem šā vējiem.